

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA

Studijní program: B4106 Zemědělská specializace

Studijní obor: Pozemkové úpravy a převody nemovitostí

Katedra: Katedra krajinného managementu

Vedoucí katedry: doc. Ing. Pavel Ondr, CSc.

Bakalářská práce

Průzkumové práce ve zvolené lokalitě jako podklad pro pozemkové úpravy

Vedoucí bakalářské práce: Ing. Jana Moravcová, Ph.D.

Autor práce: Petra Trnková

České Budějovice, 2019

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
Zemědělská fakulta
Akademický rok: 2017/2018

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Petra TRNKOVÁ**
Osobní číslo: **Z16552**
Studijní program: **B4106 Zemědělská specializace**
Studijní obor: **Pozemkové úpravy a převody nemovitostí**
Název tématu: **Průzkumové práce ve zvolené lokalitě jako podklad pro pozemkové úpravy**
Zadávací katedra: **Katedra krajinného managementu**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Volba lokality vhodné pro provedení pozemkové úpravy.
Na vybrané lokalitě provést průzkumové práce v souladu s platnou metodikou KoPÚ.
Vyhodnocení provedených průzkumových prací.
Vymezení konfliktních oblastí z hlediska návrhu společných zařízení.
Vyhodnocení potřebnosti řešení jednotlivých problémů v rámci KoPÚ.
Doporučení pro následný návrh pozemkové úpravy.

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
Zemědělská fakulta
Katedra krajinného managementu
Průzkumové práce ve zvolené lokalitě jako podklad pro pozemkové úpravy

Rozsah grafických prací: dle potřeby
Rozsah pracovní zprávy: 30 stran textu
Forma zpracování bakalářské práce: tištěná/elektronická
Seznam odborné literatury:

ČÚOP. 1994. Metodika mapování přírody a krajiny. Praha: Český ústav ochrany přírody. 65 s. .
DOLEŽAL, P., PAVLÍK, M., STŘÍTECKÝ, L., DUMBROVSKÝ, M., MARTÉNEK, J. 2017. Metodický návod k provádění pozemkových úprav. Praha: Ministerstvo zemědělství - Ústřední pozemkový úřad. 173 s. .
LÖW, J., MÍCHAL, I. 2003. Krajinný ráz. Kostelec nad Černými lesy: Lesnická práce. 551 s. ISBN 80-86386-27-9. .
MADĚRA, P., ZIMOVÁ, E. (Eds). 2005. Metodické postupy projektování lokálního ÚSES. Brno: Ústav lesnické botaniky, dendrologie a typologie LDF MZLU v Brně a Löw a spol. 277 s. .
PELLANTOVÁ, J. 1994. Metodika mapování krajiny pro potřeby ochrany přírody a krajiny ve smyslu zákona ČNR 114/92 Sb. Praha: Český ústav ochrany přírody. 34 s. .
SKLENIČKA, P. 2003. Základy krajinného plánování. Praha: Naděžda Skleničková. 321 s. ISBN 80-903206-1-9. .
Časopisy Landscape and Urban Planning, Land Use Policy, Landcape Ecology, Urbanismus, Pozemkové úpravy .

Vedoucí bakalářské práce: Ing. Jana Moravcová, Ph.D.
Katedra krajinného managementu

Datum zadání bakalářské práce: 19. března 2018
Termín odevzdání bakalářské práce: 15. dubna 2019

prof. Ing. Miloš Šoch, CSc., dr. h. c.
děkan

JIHOČESKÁ UNIVERZITA
V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA
studijní oddělení
Studentůvák 1808, 370 05 České Budějovice

doc. Ing. Pavel Ondr, CSc.
vedoucí katedry

V Českých Budějovicích dne 19. března 2018

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci Průzkumové práce ve zvolené lokalitě jako podklad pro pozemkové úpravy jsem vypracovala samostatně na základě poskytnutých materiálů s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě (v úpravě vzniklé vypuštěním vyznačených částí archivovaných Zemědělskou fakultou JU) elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách.

V Českých Budějovicích dne 15. 4. 2019

.....

Petra Trnková

Poděkování

Ráda bych poděkovala především vedoucí mé bakalářské práce Ing. Janě Moravcové, Ph.D. za její cenné rady, nápady a zkušenosti, které mi ochotně předávala při vedení mé práce. Také bych chtěla poděkovat své rodině za podporu po celou dobu studia.

Abstrakt

Bakalářská práce je zaměřena na průzkumové práce v katastrálním území Olešník, v souladu s platnou metodikou. První část obsahuje literární rešerši, zabývající se pozemkovými úpravami obecně. Další část uvádí, co je obsahem průzkumových prací a jejich vyhodnocení. V praktické části jsou již zpracovány výsledky průzkumových prací pro zvolené katastrální území.

Práce popisuje poznatky z terénního průzkumu daného katastrálního území. Průzkum zahrnuje charakteristiku přírodních podmínek, popis území a hospodářské využití území. Dále obsahuje návrhy na opatření, které slouží ke zlepšení krajiny, především v oblastech dopravního systému, ochrany půdy, poměrů v oblasti vod, přírody a jejího vztahu k životnímu prostředí. Práce může být využita jako poklad pro komplexní pozemkovou úpravu.

Klíčová slova: pozemkové úpravy, průzkumové práce, katastrální území Olešník, charakteristika území

Abstract

The thesis is focused on the research work in the cadastral area of Olešník in concord with valid methodology. The first part contains a literary research dealing with territorial modification in general. The next part introduces, what is the content of the research work and its evaluation. In the practical part there are processed results of the research work in the chosen cadastral area.

The work describes the findings from cross-country research of the given cadastral area. The research contains the characteristics of natural conditions, a description of the area and the economical utilisation of the area. It further on contains suggestions for measures, which serve to improvement of the landscape, particularly in the fields of the transportation system, the protection of the soil, the situation in the water domain, the nature and its relation to environment. The work can be used as a basis to complex territorial modification.

Key words: land consolidation, exploration works, cadastral area Olešník, characteristic of the area

Obsah

1.	ÚVOD	12
2.	LITERÁRNÍ REŠERŠE	13
2.1	Pozemkové úpravy	13
2.1.1	Historie pozemkových úprav	13
2.1.2	Charakteristika pozemkových úprav	16
2.1.3	Formy pozemkových úprav	17
2.1.4	Cíle a výsledky pozemkových úprav	17
2.2	Podrobný průzkum terénu a jeho vyhodnocení	18
2.2.1	Přírodní podmínky	19
2.2.2	Popis území	21
2.2.3	Hospodářské využití krajiny	22
2.2.4	Dopravní systém	23
2.2.5	Ochrana půdy	23
2.2.6	Poměry v oblasti vod	25
2.2.7	Krajina a příroda	26
2.3	Vyhodnocení výsledků podrobného terénního průzkumu	28
3.	MATERIÁL	29
3.1	Katastrální území Olešník	29
4.	CÍL PRÁCE	31
5.	METODY	31
5.1	Terénní průzkum	31
5.2	Software	31
5.3	Charakteristika přírodních podmínek	31
5.3.1	Klimatické poměry	31
5.3.2	Hydrologické poměry	33
5.3.3	Geologické a půdní poměry	33

5.4	Popis území	33
5.5	Hospodářské využití území a vliv na životní prostředí	33
5.6	Vyhodnocení výsledků podrobných terénních průzkumů	34
5.6.1	Dopravní systém	34
5.6.2	Ochrana půdy	34
5.6.3	Poměry v oblasti vod	35
5.6.4	Příroda a krajina	35
6.	VÝSLEDKY A DISKUZE	37
6.1	Charakteristika přírodních podmínek	37
6.1.1	Klimatické poměry	37
6.1.2	Hydrologické poměry	40
6.1.3	Geologické poměry	44
6.1.4	Pedologické poměry	46
6.2	Popis zájmového katastrálního území	54
6.2.1	Popis území	54
6.2.2	Struktura zemědělského půdního fondu	55
6.3	Hospodářské využití území	56
6.3.1	Charakteristika zemědělské výroby	56
6.3.2	Charakteristika lesní výroby	58
6.3.3	Těžba surovin	58
6.3.4	Ostatní využití území	58
6.4	Podrobný terénní průzkum	64
6.4.1	Dopravní systém	64
6.4.2	Ochrana půdy	74
6.4.3	Poměry v oblasti vod	78
6.4.4	Krajina a příroda	91
7.	ZÁVĚR	103

8.	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	104
8.1	Literatura	104
8.2	Zákony a vyhlášky.....	108
8.3	Internetové zdroje.....	109
9.	SEZNAM OBRÁZKŮ A TABULEK	110
9.1	Seznam obrázků	110
9.2	Seznam tabulek.....	111
10.	PŘÍLOHY	112

Seznam použitých zkratek

BPEJ – bonitovaná půdně ekologická jednotka

ČOV – čistírna odpadních vod

ČSR – Československá republika

ČSÚ – Český statistický úřad

HPJ – hlavní půdní jednotka

JZD – jednotné zemědělské družstvo

KES – koeficient ekologické stability

KN – katastr nemovitostí

k. ú. – katastrální území

LBC – lokální biocentrum

LBK – lokální biokoridor

LDF – Langův dešťový faktor

MK – místní komunikace

MVJ – Minářova vláhová jistota

PC – polní cesta

SHTÚP – souhrnné hospodářsko-technické úpravy pozemkové

TTP – trvalý travní porost

ÚSES – územní systém ekologické stability

1. ÚVOD

Tato práce pojednává o zpracování průzkumových prací ve zvoleném katastrálním území Olešník v okrese České Budějovice. Průzkumové práce se provádějí pro získání skutečného stavu krajiny, přírody, a pro údaje ohledně hospodaření v krajině. Výsledky by měly sloužit jako podklad pro pozemkové úpravy.

Práce je rozdělena do dvou částí. První částí je literární rešerše, která se zaměřuje na vysvětlení pojmu pozemková úprava. Zajímám se i o její historii, o vysvětlení dalších definic a pojmů, které s nimi souvisejí.

Druhá část je zaměřena na vyhodnocení zkoumaného území Olešník. Vyhodnocení obsahuje popis území od jeho historie až po současnost. Dále zde jsou vyhodnoceny přírodní podmínky a hospodářské využití území. Jako další jsem zařadila návrhy na opatření ke zlepšení poměrů v oblasti krajiny, především dopravní systém, ochrana půdy, poměry v oblasti vody, přírodu a její vztah k životnímu prostředí.

Tato práce by měla zhodnotit stávající stav vybraného území a navrhnout řešení, která by měla vést k odstranění případných nedostatků.

2. LITERÁRNÍ REŠERŠE

2.1 Pozemkové úpravy

Pozemkovými úpravami se ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, scelují se nebo dělí. Zabezpečuje se tak přístupnost, využití pozemků a vyrovnání jejich hranic tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy. V těchto souvislostech původní pozemky zanikají a zároveň se vytvářejí nové, k nimž se uspořádávají vlastnická práva a s nimi související věcná břemena. Současně se jimi zajišťují podmínky pro zlepšení kvality života ve venkovských oblastech včetně napomáhání diverzifikace hospodářské činnosti a zlepšování konkurenceschopnosti zemědělství, zlepšení životního prostředí, ochrana a zúrodnění půdního fondu, lesní hospodářství a vodní hospodářství zejména v oblasti snižování nepříznivých účinků povodní a sucha, řešení odtokových poměrů v krajině a zvýšení ekologické stability krajiny. Výsledky pozemkových úprav slouží pro obnovu katastrálního operátu a jako neopomenutelný podklad pro územní plánování (zákon č. 139/2002 Sb.).

2.1.1 Historie pozemkových úprav

Historie pozemkových úprav je velmi bohatá jak ve světě, tak i na území České republiky. Pozemkové úpravy vždy souvisely se způsobem života na venkově, ale i s technologií zemědělského hospodaření. Každá změna v zemědělství vyvolávala novou etapu pozemkových úprav. Změny byly dány novými technologiemi zemědělské výroby, změnou v uspořádání vlastnických a nájemních práv, v zajišťování pracovní síly na pozemcích nebo změnou ve způsobu výběru daně z pozemků (Vlasák, 2007).

První historické zmínky a údaje o právních a technických opatřeních v oboru pozemkové držby s nimi spojenými zeměměřickými pracemi najdeme již v historické literatuře o starověkém Babylonu a Egyptě. První historické právní a technické prameny o rozsáhlém technicky jednotném uspořádání půdy známe až ze starověkého Říma. Zde byly pozoruhodně propracovány právní a technické normy, způsob vytyčování, tvary pozemků, sítě polních cest, ohledy na jakost půdy při přidělování, mezníkování, vyhotovení polohopisných plánů a písemných operátů (Švehla a Vaňous, 1995).

2.1.1.1 Pozemkové úpravy ve středověku

Počátek pozemkových úprav u nás můžeme spatřovat již v plánovitě zakládaných zemědělských sídlištích při osidlování a kolonizaci od počátku našeho státu. Až do 12. století probíhala u nás tzv. vnitřní kolonizace, která se děla na úkor vnitrozemských lesů a pastvin. S růstem domácí populace i zájmu feudálů však dosud existující půdní fond již nestačil. Vzniká potřeba jeho rozšíření, ale domácí pracovní síly poddaných již nestačily. Feudálové, kteří půdu vlastnili, mohli pokračovat v jejím rozšiřování jen s využitím cizí pracovní síly. Hlavně v období tzv. velké kolonizace v 12. – 14. století (*Toman, 2006*).

2.1.1.2 Pozemkové úpravy v 18. – 20. století

V 18. století po konfliktech mezi feudály a původními nezakoupenými zemědělci, roku 1775 pověřuje Marie Terezie F. A. Raaba, aby sestavil návrh aboliční soustavy na území Čech a Moravy. Podstatou tohoto návrhu bylo rozdělení půdy velkostatků, prodání hospodářských budov a dobytka poddaným. Poddaný se stával dědičným nájemcem, původní majitel dostával od nájemce stálý roční plat buď v penězích, nebo v obilí. Raabizace probíhala od r. 1775 do r. 1785, kdy byla císařem Josefem II. zastavena (*Toman, 2006*).

Po zrušení roboty v roce 1848 se v podmínkách osobní volnosti rolníků neustále zvětšovala roztříštěnost pozemků. Bylo to způsobeno převodem dědictví na několik potomků, odprodejem části pozemků atd. Tím se zmenšovala průměrná výměra jednoho pozemku zemědělské půdy, vznikaly pozemky nepříhodných tvarů, z nichž některé nebyly přístupné z veřejných cest apod. Jednou z hlavních forem nápravy se staly scelovací práce, které spočívaly ve vytvoření nových větších pozemků příhodných tvarů (*Maršíková, 2007*). Toto scelování bylo z počátku dobrovolné, avšak záhy se přestalo jevit správným řešením, proto bylo nutné vydat zákon, který vycházel z principu majority. Byl jím říšský rámcový zákon o scelování hospodářských pozemků z roku 1883. V roce 1884 byl přijat pro Moravu a v roce 1887 pro Slezsko (*Hladík a Pivcová, 2005*).

První pozemková reforma byla vyhlášena brzy po vzniku Československa v roce 1918. Byla zahájena vydáním tzv. záborového zákona č. 215/1919 Sb., o zabránění velkému majetku pozemkovému. Jejím principem byla konfiskace velkých zemědělských majetků, jejich rozdělení a přidělení drobným zemědělcům (*Jonáš, 1990*).

2.1.1.3 Pozemkové úpravy v období 1950–1989

Změna politického režimu a nástup kolektivizace v padesátých letech dal pozemkovým úpravám zcela nový politický směr – co nejrychleji zavést socialistickou zemědělskou velkovýrobu a vytvořit podmínky pro široké využití zemědělské mechanizace (*Hladík a Pivcová, 2005*). Pozemkové úpravy v období let 1950 – 1989 mají tři typické fáze související se strategií přebudování našeho zemědělství na velkovýrobní formy zemědělství socialistického (*Švehla a Vaňous, 1995*).

První etapu tvoří období zakládání JZD, postupné rozšiřování členské a půdní základny. V této první etapě socializace se zpracovávaly tzv. jednoduché projekty SHTÚP. Ty řešily hospodářský obvod zemědělského podniku zpravidla jen směny pozemků přespolní držby. Dále se zabývaly scelením pozemků do bloků, honů v rámci tehdejších přirozených nebo umělých překážek za účelem využití mechanizačních prostředků, zavedením společných osevních postupů, přidělením záhumenků a vybilancování půdní držby (*Jonáš, 1990*).

Druhá etapa probíhala zhruba od počátku šedesátých let až do poloviny let sedmdesátých. V této době se stabilizovala půdní držba družstev i státních statků. Dochází, tak k prvnímu slučování družstev ve větší celky. Proto je možné přejít od primitivního scelování na projekty vyšší úrovně. Byla vytvořena metodika pro zpracování souhrnných projektů hospodářsko-technických úprav pozemků. Nastává období, ve kterém se začíná uplatňovat heslo „zprůmyslnění zemědělské výroby“ a „přiblížení se vesnice městu“ (*Švehla a Vaňous, 1995*).

Třetí etapa začíná po roce 1974. Počítalo se, že bude dokončena v první polovině devadesátých let. Po zastavení prací na projektech pozemkových úprav se zpracovaly pouze tzv. generely pozemkových úprav. Neblahým důsledkem však bylo vytvoření „pozemkových bloků“, nekoordinovaného a násilného vytvoření půdních celků neodbornými zásahy do krajiny. Toto období vyústilo v násilné slučování podniků do seskupení o výměře několika tisíc hektarů. Pro ně se začínají dělat projekty souhrnných pozemkových úprav, které se prováděly podle metodiky vydané ministerstvem zemědělství a výživy ČSR v roce 1976. V posledním období se rovněž podařilo v mnoha směrech zlepšit úroveň projektů. Byla v nich navrhována řada významných opatření směřujících ke zlepšení životního prostředí. Většina navrhovaných opatření k ozdravení krajiny zůstávala pouze v návrhu. Po roce 1989 byla nastartována zcela nová etapa v historii pozemkových úprav (*Toman, 2006*).

2.1.1.4 Pozemkové úpravy po roce 1989

V důsledku výrazných politických změn v našem státě roku 1990 nastala výrazná změna i v celostátní zemědělské politice. Členové JZD, kteří vstoupili do družstva dobrovolně, i když často jen formálně dobrovolně, byli stále zapsáni v Evidenci nemovitostí jako vlastníci určité výměry pozemků, se kterou do družstva vstoupili. Mohli tedy po roce 1990 z družstva vystoupit a hospodařit na výměře svých pozemků. Restituční zákon se vztahoval na pozemky a jiný majetek, který byl občanům Československé republiky odňat po 28. únoru 1948 na základě např. soudního procesu nebo jiných administrativních opatření (*Maršíková, 2007*).

V roce 1991 byl přijat první zákon č. 284/1991 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech. Poslední zákon o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech nabyl platnosti 1. ledna 2003 (*Maršíková, 2007*).

2.1.2 Charakteristika pozemkových úprav

Rybářsky (1991) definuje pozemkové úpravy jako scelování, dělení (parcel), uspořádání pozemků, rozmístění kultur, arondácie (vyrovnání) hranic, s tím související vykonávání terénních, vodohospodářských, komunikačních a jiných opatření. Mají za cíl zlepšit výrobní a provozní poměry v upravovaných podnicích, např. mají zlepšit životní podmínky venkovského obyvatelstva na upravovaném území.

Pozemkovými úpravami jsou provedeny změny v uspořádání pozemků určitého území. Dělané za účelem vytvoření půdně ucelených hospodářských jednotek podle potřeb jednotlivých vlastníků půdy. Lze je provést pouze se souhlasem vlastníků a podle celospolečenských požadavků na tvorbu krajiny, životního prostředí a investiční výstavby (*Zákon o půdě – komentář, 1991*).

Další definice je, že jsou formou krajinného plánování k zabezpečení racionálního využívání, ochraně krajiny prostřednictvím právních, biotechnických a organizačních opatření (*Sklenička, 2003*).

2.1.3 Formy pozemkových úprav

2.1.3.1 Jednoduché pozemkové úpravy

Jednoduché pozemkové úpravy představují řešení zpravidla jen části jednoho katastrálního území, respektive pouze v něm vybraného problému, případně jejich prostřednictvím bývá provedena rekonstrukce nebo upřesnění přídelů (*Pozemkové úpravy, 2011*).

2.1.3.2 Komplexní pozemkové úpravy

Pozemkové úpravy se provádějí zpravidla formou komplexních pozemkových úprav. Pokud je nutné vyřešit pouze některé hospodářské potřeby (například urychlené scelení pozemků, zpřístupnění pozemků) nebo ekologické potřeby v krajině (například lokální protierozní nebo protipovodňové opatření) (zákon č. 139/2002 Sb.).

2.1.4 Cíle a výsledky pozemkových úprav

2.1.4.1 Cíle pozemkových úprav

- obnovení osobního vztahu lidí k zemědělské půdě a krajině,
- vytvoření podmínek pro racionální hospodaření na zemědělských pozemcích,
- rozvoj trhu s půdou především směrem k zemědělství,
- důsledná ochrana zemědělské půdy jako výrobního prostředku,
- ochrana kvality vody, zvýšení její retence v krajině a minimalizace povodňových škod,
- obnovení struktury krajiny, zvýšení její biodiverzity a celkové ekologické stability (*Pozemkové úpravy, 2011*).

2.1.4.2 Výsledky pozemkových úprav

Výsledkem pozemkové úpravy je obnovený digitální katastrální operát a schválený plán společných zařízení. Plán společných zařízení obsahuje účelové komunikace (zpřístupnění pozemků), protierozní opatření, vodohospodářská opatření, opatření k ochraně a tvorbě životního prostředí a zvýšení ekologické stability krajiny (*Pozemkové úpravy „krok za krokem“, 2015*).

Dalším výsledkem je:

- obnovený digitalizovaný katastr nemovitostí s optimalizovaným uspořádáním půdní držby a s jasně definovanými právy k jednotlivým pozemkům,

- schválený plán společných zařízení zahrnující opatření sloužící k zpřístupnění pozemků, k protierozní ochraně, vodohospodářská opatření a opatření k ochraně a tvorbě životního prostředí,
- nezbytný podklad pro územní plánování a veškeré rozvojové programy území (*Pozemkové úpravy, 2011*).

2.2 Podrobný průzkum terénu a jeho vyhodnocení

Při terénním průzkumu pro pozemkové úpravy se posuzují a hodnotí všechny zjištěné ekonomické, výrobní a technické údaje přímým šetřením v upravovaném území (*Jůva, 1978*).

Podrobný průzkum terénu se provádí v celém obvodu pozemkových úprav, provádí se tak, aby byl zjištěn skutečný stav využívání území (*Pozemkové úpravy "krok za krokem", 2015*).

Pokud je to potřebné z hlediska ochrany pozemků před vodní erozí, před povodněmi nebo pro řešení dalších opatření v oblasti vod, provede se i vymezení širšího území (povodí, dílčí povodí) související s řešeným územím. Zjišťuje se skutečný stav a využívání území z hlediska zemědělské výroby, ochrany půdy, krajinného prostředí a všech faktorů, které mohou ovlivnit plán společných zařízení, nové polohové uspořádání pozemků a změny pozemků podle jejich druhů (*Podhrázská, 2006*).

Podrobný průzkum slouží pro optimální zpracování návrhu pozemkových úprav. Při podrobném průzkumu je třeba se soustředit zejména na:

- způsob současného užívání pozemků a označení jejich hranic,
- dopravní zatížení, technický stav všech komunikací, včetně jejich součástí, příslušenství a přístup na pozemky,
- degradaci půdy, heterogenitu pozemků, rozsah zamokřených ploch, zjišťují se projevy vodní a větrné eroze,
- technický, funkční stav odvodnění a závlahu pozemků, stav koryt vodních toků a vodních děl,
- rozmístění a stav všech prvků protierozní ochrany půdy a ÚSES
- výskyt skládek odpadů, sloupů elektrického vedení, studní, popř. dalších specifických zvláštností území,

- potřeba zúrodňovacích opatření, asanačních opatření na degradovaných a kontaminovaných půdách (*Doležal et al., 2010*).

Pro všechny stupně průzkumu je třeba mít vhodné technické podklady, především mapové, ve kterých jsou uvedeny důležité informace o zpracovávaném území a jeho okolí. Zároveň je třeba mít k dispozici vhodné mapy pro vlastní terénní průzkum (*Dumbrovský, 2004*).

Cílem průzkumu je tedy doplnit údaje získané z podkladů o nejnovější poznatky na základě šetření přímo v terénu (nové hydrolinie, změny druhů pozemků, bodové pole aj.) (*Podhrázská, 2006*).

Výsledky podrobného terénního průzkumu se zpracovávají graficky a písemně. Slouží tak jako jeden z podkladů pro stanovení základních cílů pozemkových úprav (*Podhrázská, 2006*).

2.2.1 Přírodní podmínky

V této části uvádíme popis klimatických, hydrologických, geologických, pedologických a jiných přírodních podmínek území (*Koukalová, 2011*).

2.2.1.1 Klimatické poměry

Klimatické poměry jsou základním faktorem, který podmiňuje celkový charakter ekologických vlastností krajiny. Klimatické poměry vytvářejí podmínky pro formování půdy, vegetaci a živočišná společenstva. Množství tepla, srážek, teplými denními i ročními amplitudami podmiňují i procesy zvětrávání a částečně i formování reliéfu (*Nováková, 1970*).

Vlastnosti ovzduší, jeho jevy a změny nejsou na zemském povrchu všude stejné, ale místně se mění podle působnosti meteorologických činitelů, jako je sluneční záření, teplota, tlak, vlhkost a pohyb vzduchu aj. Výrazem průměrného stavu ovzduší je podnebí (klíma), které se významně projevuje ve vývoji a vzhledu jednotlivých krajinných částí přírody (*Jíva, Hrabal a Tlapák, 1977*).

Podnebí České republiky je typické svou vysokou dynamikou, tedy proměnlivostí. Toto je dáno polohou ČR, díky které dochází k častým výměnám vzduchových mas, tj. relativně rychlým změnám průběhu počasí, a to i v dlouhodobém měřítku dochází ke změnám podnebí. Právě vlivy průběhu počasí a následně i podnebí jsou významným půdotvorným faktorem (*Batysta, 2014*).

Podnebí naší republiky je významně ovlivněno cirkulačními a geografickými poměry. Naše území leží v mírném pásu s tím, že jde o oblast přechodného klimatu středoevropského. Po převážnou část roku u nás převládá vzduch mírného pásu. Dále má vliv vzduchová hmota tropická, v krátkých časových úsecích také vzduchová hmota arktická. Na naše podnebí působí vlivy Atlantického oceánu, ale také v menší míře euroasijský kontinent (*Rožnovský, 1999*).

2.2.1.2 Hydrologické poměry

Vodohospodářská problematika je v rámci krajiny zcela zásadní. Výsledkem dobře uspořádané a fungující krajiny by mělo být omezení odtoku vody po povrchu půdy, snížení eroze, a také kvalitní voda ve studnách, pramenech a potůčcích v daném zájmovém území (*Váchal, 2011*).

Hydrologické poměry jsou značně ovlivněny geomorfologickým uspořádáním reliéfu. Dále jsou závislé na orografickém členění, zejména v nadmořských výškách (*Jonáš, 1990*).

Hydrologie je věda, která se systematicky zabývá vlastními metodami poznávání zákonů výskytu a oběhu vody v přírodě (*Nypl, 1992*).

Základní hydrologickou oblastí, kterou se zjišťuje vzájemný vztah bilančních prvků, kde se zkoumá odtokový proces, je povodí, které tvoří sběrnou, srážkovou, infiltrační oblast daného toku (*Nypl, 1992*).

Nedílnou součástí tohoto nakládání s vodními zdroji a jejich využívání vod je také ochrana jakosti vody v závislosti na způsobech jejího využívání. Základní charakteristikou vody je její dynamika, která probíhá ve dvou prostředích oběh vody v přírodním prostředí a oběh vody v uživatelských systémech (*Blažek, Němec a Hladný, 2006*).

Jakost povrchových a podzemních vod významně ovlivňuje aplikace hnojiv a dalších látek v přírodě se nevyskytujících, ale dodávaných na zemědělskou půdu. Uvolňují se tak minerální látky mobilizací z půdního prostředí, mineralizací půdní organické hmoty. Ale i z horninového prostředí jsou transportovány jak biogenní, tak cizorodé látky do recipientů pomocí eroze (*Novák a Fučík, 2015*).

2.2.1.3 Geologické poměry

Geologie pojednává všeobecně o zemské kůře, na kterou působí složení, vlastnosti, pohyby a činitelé (*Habětín, Kočárek a Trdlička, 1973*).

Geologické poměry popisují stavbu a složení zemské kůry. V krajinném plánování nejčastěji její vrchní vrstvy. Litosféra je tzv. substrát, tedy poměr tenké vrchní vrstvy, která se podílí na vývoji půdy (*Sklenička, 2003*).

2.2.1.4 Pedologické poměry

Půda je jedinečný přírodní útvar, který vzniká vzájemným působením fyzikálních, chemických a biologických sil (*Šantrůčková et al., 2018*). Je základem udržitelného zemědělského hospodaření a podle toho by s ní mělo být zacházeno (*Pozemkové úpravy, 2011*).

Jedním z nejdůležitějších nástrojů pro ochranu půdy je v současné době bonitační informační systém. Jde o komplexní systém hodnocení půdy. Soustava bonitovaných půdně ekologických jednotek (BPEJ) představuje hlavní kvalitativní základnu pro diferenciaci půdně klimatických podmínek zemědělsky využívané půdy v České republice. Soustava BPEJ byla produkčně oceněna podle parametrizovaných naturálních výnosů devíti hlavních polních plodin, řazených do oceňovacích typových struktur na orné půdě. To znamená, že je definovaná na základě agronomicky zvláště významných charakteristik podnebí, půdy, konfigurace terénu tak, aby k ní bylo možno přiřadit parametrizované údaje o produkčním potenciálu hlavních pěstovaných plodin i rostlinné výroby jako celku. Soustava v současné době zahrnuje 2199 bonitovaných půdně ekologických jednotek (*Batysta, 2014*).

2.2.2 Popis území

Do popisu území náleží např. členitost, krajinný ráz, struktura půdního fondu, chráněné krajinné oblasti, pásma hygienické ochrany, ochranná pásma vodních zdrojů, zastoupení dřevin rostoucích mimo les, geobiocenologická diferenciacie území, bioregiony, biochory a vegetační stupně (*Doležal et al., 2010*).

Podle Löwa a Míchala (2003) je krajinný ráz zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti. Je chráněn před činnostmi snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu.

Chráněné krajinné oblasti podle zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny je rozsáhlé území s harmonicky utvářenou krajinou, charakteristicky

vyvinutým reliéfem, významným podílem přirozených ekosystémů lesních a trvalých travních porostů, s hojným zastoupením dřevin, popřípadě s dochovanými památkami historického osídlení.

Zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu definuje zemědělský půdní fond jako základní přírodní bohatství naší země. Nenahraditelný výrobní prostředek umožňující zemědělskou výrobu a je jednou z hlavních složek životního prostředí. Ochrana zemědělského půdního fondu, jeho zvelebování a racionální využívání jsou činnosti, kterými je také zajišťována ochrana a zlepšování životního prostředí. Zemědělský půdní fond tvoří pozemky zemědělsky obhospodařované, to je orná půda, chmelnice, vinice, zahrady, ovocné sady, trvalé travní porosty a půda, která byla a má být nadále zemědělsky obhospodařovaná, ale dočasně obdělávána není. Do zemědělského půdního fondu náleží též rybníky s chovem ryb nebo vodní drůbeže a nezemědělská půda potřebná k zajišťování zemědělské výroby, jako polní cesty, pozemky se zařízením důležitým pro polní závlahy, závlahové vodní nádrže, odvodňovací příkopy, hráze sloužící k ochraně před zamokřením nebo zátopou, technická protierozní opatření apod.

2.2.3 Hospodářské využití krajiny

2.2.3.1 Zemědělská výroba

Zemědělská výroba se značně odlišuje od výroby průmyslové a ostatních výrobních odvětví hlavně specifickým výrobním procesem. Kromě společných znaků, charakterizujících každou výrobní činnost, se zemědělská výroba od ostatních výrobních odvětví liší zejména povahou pracovních prostředků, pracovních předmětů, pracovního prostředí a vlastnostmi produktů. Podstatou zemědělské výroby je její biologický charakter, využívání produkční schopnosti živých organismů, které ve výrobním procesu představují základní pracovní prostředky (*Mezera, 1979*).

2.2.3.2 Lesní výroba

Les je jako přírodní složka krajiny má nezastupitelnou funkci půdoochrannou, klimatickou, hydrologickou, vodohospodářskou a zdravotně rekreační. Funkce lesa se měnila v závislosti na rozvoji lidské společnosti. Les pro svou všeužitečnou funkci je důležitou složkou krajinného plánování, a proto požadavky společnosti na lesní hospodářství z hlediska přírodního prostředí stoupají a vynucují si jeho účinnější ochranu (*Havrlant a Buzek, 1985*).

Hospodařením v lese se rozumí obnova, ochrana, výchova a těžba lesních porostů a ostatní činnosti zabezpečující plnění funkcí lesa (zákon č. 289/1995 Sb.)

2.2.3.3 Ostatní využití území

Ostatním využitím území může být těžba surovin, vliv těžby na dopravu a životní prostředí, vymezení poddolovaného území, místní průmysl, skládky odpadů, rekreační využití a další specifické zájmy v území. Mezi které je možné zahrnout zařízení Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra, nadzemní a podzemní vedení, jímání vody, ochranná pásma energetických, plynárenských a tepelných zařízení (Doležal et al., 2010).

2.2.4 Dopravní systém

Pozemní komunikace jsou členěny podle dopravního významu, určení a technické vybavenosti na dálnice, silnice, místní komunikace a účelové komunikace. Účelové komunikace slouží jako spojení jednotlivých výrobních závodů nebo jednotlivých objektů, nemovitostí a jako spojení s ostatními pozemními komunikacemi nebo ke komunikačním účelům v uzavřených prostorech nebo objektech. Proto jsou polní cesty svým posláním a charakterem výhradně komunikacemi účelovými (Švehla, 1986).

Polní cesty jsou důležitou komunikační složkou zemědělsky využívané krajiny, která zpřístupňuje jednotlivé plochy zemědělského půdního fondu (Váchal, 2011).

Protierozní polní cesty se budují v místech potřeby. Přerušují délky svahů zemědělských pozemků, jejich příkopy slouží k zachycení a neškodnému odvedení povrchového odtoku z přívalových srážek. Návrh podélného odvodnění těchto cest se musí přizpůsobit hydrologickým a hydrotechnickým požadavkům pro doprovodný svodný či záchytný příkop (Podhrázká, 2006).

2.2.5 Ochrana půdy

Ochraně půdy v České republice je tradičně věnována pozornost na výzkumné, světové i praktické bázi. Ochrana půdy v ČR je uskutečňována především na základě zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu a pomocí dalších navazujících legislativních předpisů, jako je vyhláška č. 13/1994 Sb., kterou se upravují některé podrobnosti ochrany zemědělského půdního fondu (Bičík, 2009).

2.2.5.1 Vodní eroze

Nejrozšířenějším a nejvýznamnějším degradačním projevem na půdě v rámci ČR je vodní eroze půdy. Příčinami tohoto jevu jsou zlikvidované prostorově funkční struktury zemědělské krajiny a paušálně aplikované technologie velkoplošné zemědělské výroby (Uhlířová a Mazín, 2005).

Vodní erozi lze charakterizovat jako proces, při kterém působením energie vody dochází k rozrušování povrchu půdy. Vodní eroze tedy probíhá jako následek intenzivních srážek. V první fázi dopadající vodní kapky rozrušují povrch nechráněné půdy a rozplavují půdní agregáty. Vzniká tak povrchová vrstvička půdy, která omezuje vsakování, takže voda začne brzy stékat po povrchu. Začíná odnos materiálu spojený s dalším rozrušováním proudící vodou. Erozně působí i odtok půdní vláhy (tzv. hypodermický odtok) probíhající blízko pod povrchem. Příčinou eroze půdy může být kromě srážek také odtok vody po rychlém tání sněhu (Bičík, 2009).

Na vznik vodní eroze má největší vliv sklonitost pozemku v kombinaci s délkou pozemku po spádnicí, dále vegetační pokryv, vlastnosti půdy a její náchylnost k erozi, uplatněná protierozní opatření a v neposlední řadě častý výskyt přívalových srážek, které střídá období sucha. K eroznímu smyvu tak dochází i na půdních blocích, které sice nejsou výrazně sklonité, ale v kombinaci s nepřerušenu délkou svahu jsou nevhodné pro pěstování erozně nebezpečných plodin (Novotný, 2014).

Vodní eroze ohrožuje více než 50 % výměry orné půdy v rámci ČR. Na převážné ploše erozí ohrožených půd však není prováděna žádná systematická ochrana zabráňující dalším ztrátám. Základní podklady týkající se ohroženosti jsou uvedeny na geoportálu SOWAC GIS (Novotný, 2014).

2.2.5.2 Větrná eroze

Větrná eroze působí škody rozrušováním půdního povrchu mechanickou silou větru, odnášením rozrušovaných půdních částic větrem a ukládáním těchto částic na jiném místě. Procesem větrné eroze jsou tedy působeny škody na zemědělské půdě odnosem ornice, při zemědělské výrobě odnosem hnojiv, osiv a ničením plodin. Další škody vznikají zanášením komunikací, vodních toků a dalších objektů nebo znečišťováním ovzduší apod. (Dumbrovský, 2004).

Nejdůležitějšími faktory, které ovlivňují vývin větrné eroze, jsou vítr a půda. U větru je rozhodující jeho rychlost a směr, u půdy řada jejích vlastností jako

např. velikost půdních částic, zrnitostní složení, vlhkost, obsah humusu, mechanická stabilita, drsnost půdního povrchu, půdní kryt a způsob obdělávání (*Švehla, 1986*).

Četnost výskytů větrné eroze je oproti četnosti výskytů vodní eroze menší. Větrná eroze ohrožuje přibližně 10 % výměry orné půdy v ČR, i přesto jsou způsobeny národním hospodářství značné škody. Vítr na jedné straně odnáší jemné půdní částice, hnojiva a semena, a na straně druhé nárazy letících půdních částic ničí mladé rostliny pěstovaných plodin a v místech sedimentace je zanáší vrstvou zeminy (*Pasák, 1984*).

2.2.6 Poměry v oblasti vod

Povrchovými vodami jsou vody přirozeně se vyskytující na zemském povrchu. Tento charakter neztrácejí, protékají-li přechodně zakrytými úseky, přirozenými dutinami pod zemským povrchem nebo v nadzemních vedeních. Podzemními vodami jsou vody přirozeně se vyskytující se pod zemským povrchem v pásmu nasycení v přímém styku s horninami. Za podzemní vody se považují též vody protékající podzemními drenážními systémy a vody ve studních (zákon č. 254/2001 Sb.)

Povrchově odtékající voda ze srážek tajícího sněhu a ledu má tendenci se soustřeďovat v rýhy, brázdy, stružky, bystřiny, potoky, říčky, řeky a veletoky. Vodní toky jsou důležitým prvkem krajiny, v jejímž vývoji se uplatňují různým způsobem podle celkového stavu vytvářené hydrografické sítě, její hustoty, vodnosti toků, průtokových poměrů, čistoty vody apod. (*Tlapák, Šálek a Legát, 1992*).

Stojaté vody se dělí na přirozené (moře, jezera, močály) a umělé (rybníky, přehradní nádrže). Umělé vodní nádrže se zřizují v různých rozměrech, charakterizovaných hloubkou nádrže, nádržným objemem a zatopenou plochou. Umělé nádrže jsou vodohospodářsky velmi cenné, neboť zachycováním velkých, nebezpečných srážkových odtoků i průtoků ve vodních tocích upravují odtokové poměry v povodích za současného vytváření vodních zásob pro využití v době nedostatku vody (*Tlapák, Šálek a Legát, 1992*).

K ochraně vydatnosti, jakosti a zdravotní nezávadnosti zdrojů podzemních nebo povrchových vod využívaných nebo využitelných pro zásobování pitnou vodou s průměrným odběrem více než 10 000 m³ za rok a zdrojů podzemní vody pro výrobu balené kojenecké vody nebo pramenité vody stanoví vodoprávní úřad ochranná pásma opatřením obecné povahy. Ochranná pásma se dělí na ochranná pásma I. stupně, která

slouží k ochraně vodního zdroje v bezprostředním okolí jímacího nebo odběrného zařízení, a ochranná pásma II. stupně, která slouží k ochraně vodního zdroje v územích (zákon č. 254/2001 Sb.).

2.2.7 Krajina a příroda

Krajina je definována jako ekosystém nebo soubor ekosystémů různě definovaných. Krajíně přiřazujeme mnoho přívlastků např. zemědělská, kulturní. Krajíně připisujeme mnoho funkcí např. produkční, ekologickou, vodohospodářskou, rekreační a další. Krajina je tedy životním prostředím člověka, které je zásadní pro jeho život. Je existenciálním prostorem lidského bytí (*Stejskalová a Novotný, 2008*). Z ekologického hlediska je krajina definována jako systém přírodních, resp. přírodních a člověkem podmíněných elementů, jejichž vztahy mohou být harmonické či nevyvážené (*Sklenička, 2003*).

Ochrana přírody a krajiny patří do legislativního předpisu zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny a vyhlášky č. 395/1992 Sb., kterou se provádí zákon o ochraně přírody a krajiny.

2.2.7.1 Ekologická stabilita

Ekologická stabilita je stav ekosystému nebo krajiny charakterizovaný schopností vyrovnávat vnější vlivy (vyvolané zpravidla činností člověka) a vnitřní vlivy bez citelného a dlouhodobého poškození. Jako ekologicky stabilní se označují ekosystémy a krajinné celky blízké přirozenému stavu (*Novotná, 2001*).

Podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny definuje územní systém ekologické stability krajiny, je vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. Rozlišuje se místní, regionální a nadregionální systém ekologické stability.

Podle funkčních kritérií rozlišujeme skladebné části ÚSES na biocentra, biokoridory a interakční prvky (*Nepomucký, Salašová a Moldan, 1996*).

Biocentrum je biotop nebo soubor biotopů v krajíně, který svým stavem a velikostí umožňuje trvalou existenci přirozeného či pozměněného, avšak přírodě blízkého ekosystému. Biokoridor je území, které neumožňuje rozhodující části organismů trvalou dlouhodobou existenci, avšak umožňuje jejich migraci mezi biocentry a tím vytváří z oddělených biocenter síť. Interakční prvek je základním skladebným prvkem ÚSES na lokální úrovni. Jsou to především ekologicky významné

krajinné prvky a ekologicky významná liniová společenstva, ale i jinak utvářené segmenty krajiny víceméně navazující na biocentra a biokoridory (*Kostkan, 1996*).

2.2.7.2 Natura 2000

Natura 2000 je celistvá evropská soustava území se stanoveným stupněm ochrany, která umožňuje zachovat typy evropských stanovišť a stanoviště evropsky významných druhů v jejich přirozeném areálu rozšíření ve stavu příznivém z hlediska ochrany nebo popřípadě umožní tento stav obnovit. Na území České republiky je Natura 2000 tvořena vymezenými ptačími oblastmi a vyhlášenými evropsky významnými lokalitami (zákon č. 114/1992 Sb.).

2.2.7.3 Významné krajinné prvky

Podle zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny se významný krajinný prvek definuje jako ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny. Utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Významnými krajinnými prvky jsou lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy. Dále jsou jimi jiné části krajiny zejména mokřady, stepní trávníky, remízky, meze, trvalé travní plochy, naleziště nerostů a zkamenělin, umělé i přirozené skalní útvary, výchozy a odkryvy. Mohou jimi být i cenné plochy porostů sídelních útvarů včetně historických zahrad a parků.

2.2.7.4 Zvláště chráněná území

Zvláště chráněné území je území přírodovědecky či esteticky velmi významné nebo jedinečné a lze je vyhlásit za zvláště chráněné. Do kategorie zvláště chráněných území patří národní parky (NP), chráněné krajinné oblasti (CHKO), národní přírodní rezervace (NPR), přírodní rezervace (PR), národní přírodní památky (NPP) a přírodní památky (PP) (zákon č. 114/1992 Sb.).

2.2.7.5 Archeologické nálezy

Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči definuje archeologický nález jako věc, která je dokladem nebo pozůstatkem života člověka a jeho činnosti od počátku jeho vývoje do novověku a zachovala se zpravidla pod zemí.

2.3 Vyhodnocení výsledků podrobného terénního průzkumu

Při vyhodnocování výsledků z terénního průzkumu vycházíme ze základních údajů dané lokality a hodnotíme především popis aktuálního stavu krajiny, a to na základě předchozího provedeného terénního šetření v zájmovém území. Zjišťujeme druhy pozemků, dopravní zatížení, technický stav komunikací, včetně jejich součástí a příslušenství (příkopů, sjezdů, propustků) a také přístup na pozemky. Mezi další zjišťované údaje patří rozsah meliorací, degradace půdy, potřeba zúrodnovacích opatření, asanační opatření na degradovaných a kontaminovaných půdách, technický a funkční stav odvodnění a závlah pozemků, stav vodních toků a vodních ploch, pásma hygienické ochrany. Při současném hospodaření a stavu přírody a krajiny se vyhodnotí její ohrožení erozí (*Koukalová, 2011*).

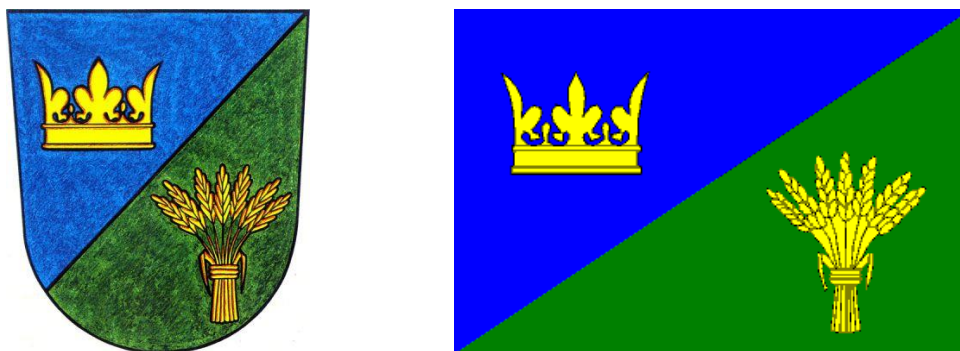
3. MATERIÁL

Pro tuto bakalářskou práci bylo zvoleno katastrální území Olešník.

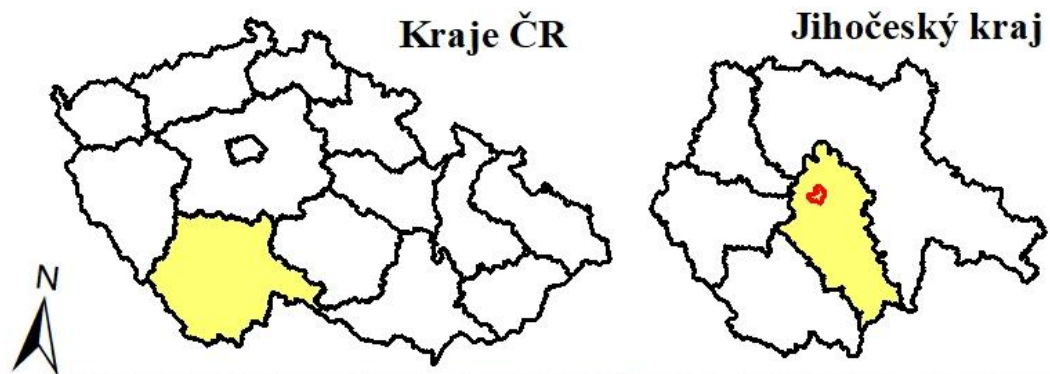
3.1 Katastrální území Olešník

Kraj:	Jihočeský
Okres:	České Budějovice
Obec:	Olešník
Katastrální území:	Olešník
Kód k.ú.:	710491
Výměra k.ú.:	23,49 km ²
Sousedící k.ú.:	k.ú. Dívčice, k.ú. Zahájí u Hluboké nad Vltavou, k.ú. Dříteň, k.ú. Nákří, k.ú. Jeznice, k.ú. Purkarec, k.ú. Mydlovary u Dívčic, k.ú. Hluboká nad Vltavou, k.ú. Kočín, k.ú. Knín, k.ú. Munice

Katastrální území Olešník leží zhruba 8 km severozápadně od Hluboké nad Vltavou a 19 km severozápadně od Českých Budějovic. Nadmořská výška činí 419 m n. m. Počet obyvatel k 1. 1. 2018 činí 795 obyvatel. Olešník se dále dělí na tři části, konkrétně Chlumeč, Nová Ves a Olešník.

Obr. 1 Znak a vlajka obce Olešník
zdroj: <https://www.olesnik.cz/>

Administrativní členění

- hranice k. ú. Olešník
- hranice sousedních k. ú.

0 1 2 4 Kilometry

Souřadnicový systém: S-JTSK Krovak EastNorth
 Zdroj: geoportál CENIA
 Vlastní zpracování
 Vypracovala: Petra Trnková, PUPNb, duben 2019

Obr. 2 Mapa administrativního členění
 (vlastní zpracování)

4. CÍL PRÁCE

Účelem této práce je vyhodnocení skutečného stavu zájmového katastrálního území. Dalším cílem bylo vypracovat práci, která by mohla být použita jako zdroj informací nebo jako podklad pro další fáze při zpracování pozemkových úprav.

5. METODY

Podrobný terénní průzkum byl zpracován podle platného metodického návodu k provádění pozemkových úprav od Doležala et al. (2010) aktualizovanou v roce 2019 společně s územním plánem obce Olešník.

5.1 Terénní průzkum

Terénní průzkum byl proveden od 11. 8. 2018 do 13. 4. 2019 a je doložen vlastní fotodokumentací.

5.2 Software

Jednotlivé mapové výstupy byly vypracovány pomocí programu ArcMap 10.6.1 s mapovými službami WMS. Tabulky a grafy byly zpracovány v programech Microsoft Word 2016 a Excel 2016.

5.3 Charakteristika přírodních podmínek

5.3.1 Klimatické poměry

Klimatické poměry jsou uvedeny v Atlasu podnebí a vyhodnocením údajů místně příslušných klimatických nebo srážkoměrných stanic (1958). Zde jsou zaznamenány údaje o srážkách, teplotách, síle, směru větru, vlhkostních a fenologických poměrech.

Klasifikaci podnebí lze vyhodnotit pomocí Langova dešťového faktoru viz. Tab. 1, str. 32. Langův dešťový faktor vyjadřuje podmínky přirozeného zavlažení krajiny, kde R je průměrný roční úhrn srážek v mm a t je průměrná roční teplota vzduchu ve °C (*Bednář, 1993*).

Langův dešťový faktor	
f	oblast
< 40	aridní
40 – 60	semiaridní
60 – 100	humidní
> 100	perhumidní

$$LDF = \frac{R}{t}$$

Tab. 1 Rozdělení oblasti dle LDF
zdroj: (Bednář, 1993)

Vláhové poměry daného místa charakterizuje Minářova vláhová jistota viz. Tab. 2. Určuje se ze vztahu, kde R je průměrný roční úhrn srážek v mm a t je průměrná roční teplota vzduchu v °C (Bednář, 1993).

Minářova vláhová jistota	
J	oblast
-4 – 0	nejsušší
1 – 7	silně suchá
8 – 14	středně suchá
15 – 21	s vyrovnanou bilancí
22 – 28	mírně vlhká
29 – 35	středně vlhká
35	silně vlhká

$$MVJ = \frac{R - 30(t + 7)}{t}$$

Tab. 2 Rozdělení oblasti dle MVJ
zdroj: (Bednář, 1993)

5.3.2 Hydrologické poměry

Jako základ pro hodnocení hydrologických poměrů je jejich vyhodnocení v povodí, resp. dílčích povodích, tzn. bez omezení hranicemi katastrálního území. Zaznamenávají se zde informace o výčtech hlavních vodních toků, výčtech dalších vodotečí, rybnících vodních nádržích, odvodněných ploch a zavlažovaných pozemcích.

U hlavních vodních toků se uvádí název toku, číslo hydrologického pořadí a jeho délka v řešeném území. U rybníků a vodních nádrží se uvádí lokalita, kde se nacházejí, název a výměra. Odvodněné plochy a zavlažované pozemky popisují lokality, kde se nacházejí, výměry pozemků, rozsah případných objektů a výsledky šetření dostupných podkladů a terénního průzkumu.

Údaje o hydrologických poměrech je možné získat z portálu HEIS VÚV a z Centrální evidence vodních toků.

5.3.3 Geologické a půdní poměry

Geologické poměry ovlivňují propustnost hornin a charakteristiky půd. Také hodnotí povahu geologického podkladu. Pro hodnocení geologických poměrů se využívají geologické mapy.

Pedologické poměry určujeme z půdních map a z map BPEJ. Tyto informace jsou volně dostupné na portálu LPIS.

5.4 Popis území

Popis území obsahuje informace o členitosti území, krajinný ráz, strukturu půdního fondu, chráněné krajinné oblasti, pásma hygienické ochrany, ochranná pásma vodních zdrojů, zastoupení dřevin rostoucích mimo les, geobiocenologické diferenciaci území, bioregionu, biochoře a vegetační stupně.

5.5 Hospodářské využití území a vliv na životní prostředí

Tato část charakterizuje zemědělskou výrobu, lesní výrobu a ostatní využití území.

V charakteristice zemědělské výroby se uvádí výrobní oblast, hospodařící subjekty na daném katastrálním území a struktura osevních postupů, struktura pěstovaných plodin, zastoupení, lokalizace speciálních druhů pozemků a charakteristika živočišné výroby.

U charakteristiky lesní výroby se uvádí skladba lesa, zařazení lesů podle účelu (hospodářské, ochranné, zvláštního určení, které mají vedle funkce produkční i funkci mimoprodukční vodohospodářskou, půdoochrannou apod.) a také zdravotní stav lesa.

Mezi ostatní využití území patří těžba surovin, místní průmysl, skládky odpadů, rekreační využívání území a další specifické zájmy území. Jako například zařízení Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra, nadzemní a podzemní vedení, zařízení stávající i plánované; jímání vody a ochranná pásma energetických, plynárenských a tepelných zařízení.

5.6 *Vyhodnocení výsledků podrobných terénních průzkumů*

5.6.1 *Dopravní systém*

Dopravní systém je zaměřen na hustotu dopravní sítě, stav komunikací apod. Průzkumem se zjistí současný stav zemědělské cestní sítě, včetně návaznosti na síť silnic, místních komunikací, lesních cest a potřebu propojení se sousedními obcemi. Je potřeba se zaměřit na posouzení parametrů stávajících silnic a místních komunikací, kdy se zjišťuje rozdělení podle kategorií a tříd. Uvádí se také popis silnic a jejich účel, které obce spojují apod. Posuzují se účelové komunikace, kdy se uvádí účel, kategorie, trasa, návaznost, hlavní parametry, ozelenění a doporučená opatření.

5.6.2 *Ochrana půdy*

Tato část je zaměřená na ochranu půdy. Popisuje degradaci půdy, projevy a příčiny eroze, posouzení míry erozních ohrožení. Odděleně se uvádějí výsledky posouzení pro vodní a větrnou erozi i další příčiny poškození půdy například záplavy, imise, těžba nerostů, rekultivace pozemků dočasného i trvalého záboru apod.

5.6.2.1 *Vodní eroze*

Určení ohroženosti pozemků vodní erozí vyjadřuje tzv. Univerzální rovnice pro výpočet průměrné dlouhodobé ztráty půdy z pozemků erozí dle Wischmeiera a Smithe (1978).

$$G = R \cdot K \cdot L \cdot S \cdot C \cdot P,$$

kde:

G – průměrná dlouhodobá ztráta půdy [$t \cdot ha^{-1} \cdot rok^{-1}$],

R – faktor erozní účinnosti dešťů, vyjádřeny v závislosti na jejich četnosti výskytu, úhrnu, intenzitě a kinetické energii,

K – faktor erodovatelnosti půdy, vyjádřeny v závislosti na textuře a struktuře ornice, obsahu organické hmoty a zrnitosti,

L – faktor délky svahu, vyjadřující vliv nepřerušené délky svahu na velikosti ztráty půdy erozí,

S – faktor sklonu svahu, vyjadřující vliv sklonu svahu na velikost ztráty půdy erozí,

C – faktor ochranného vlivu vegetačního pokryvu, vyjádřený v závislosti na vývoji vegetace a použité agrotechnice,

P – faktor účinnosti protierozních opatření (*Janeček, 2002*).

Vypočtená hodnota představuje dlouhodobou průměrnou roční ztrátu půdy a udává množství půdy, které se uvolňuje vodní erozí, nezahrnuje však ukládání na plochách ležících pod nimi. Rovnici nelze používat pro kratší než roční období a pro zjišťování ztráty půdy erozí z jednotlivých srážek nebo z tání sněhu.

U půd středně hlubokých a hlubokých nad 30 cm je doporučeno aplikovat jednotnou hodnotu přípustné ztráty ve výši 4 t.ha⁻¹.rok⁻¹ namísto původně doporučovaných 10 t.ha⁻¹.rok⁻¹ pro půdy hluboké. Důvodem snížení přípustné hodnoty pro hluboké půdy je nutnost zvýšení ochrany půdy těch z hlediska zemědělsky nejhodnotnějších hlubokých úrodných půd (*Janeček, 2012*).

5.6.2.2 Větrná eroze

Na území Olešníku nejsou potenciálně ohrožené pozemky orné půdy.

5.6.3 Poměry v oblasti vod

Mezi poměry v oblasti vod se řadí hustota, poloha, stav sítě vodních toků, vodohospodářsky významné lokality, významná zařízení, záplavová území a určená území k rozlivům povodní, popis jednotlivých toků, rybníků, vodních nádrží, odvodňovacích a závlahových staveb.

5.6.4 Příroda a krajina

Tato část se zabývá popisem krajiny v řešeném území s důrazem na přírodní podmínky a ekologicky významné krajinné segmenty – geomorfologický popis, biogeografická charakteristika, míra ekologické stability, zvláště chráněné části přírody, evropsky významné lokality a ptačí oblasti, významné krajinné prvky, krajinné prvky, další krajinné struktury s trvalou vegetací, stávající funkční nebo částečně funkční biocentra, biokoridory a interakční prvky vymezeného ÚSES.

5.6.4.1 Koeficient ekologické stability – KES

Poměrové číslo, které stanovuje poměr ploch tzv. stabilních a nestabilních krajinných prvků ve zkoumaném území podle vzorce:

$$KES = \frac{\text{stabilní ekosystémy}}{\text{nestabilní ekosystémy}}$$

kde:

stabilní ekosystémy – lesní půda, vodní plochy a toky, mokřady, trvalý travní porost, sady a vinice,

nestabilní ekosystémy – orná půda, antropogenizované plochy, chmelnice.

Hodnoty uvedeného koeficientu jsou obecně klasifikovány takto:

- $KES \leq 0,10$: území s maximálním narušením přírodních struktur, základní ekologické funkce musí být intenzivně a trvale nahrazovány technickými zásahy
- $0,10 < KES \leq 0,30$: území nadprůměrně využívané, se zřetelným narušením přírodních struktur, základní ekologické funkce musí být soustavně nahrazovány technickými zásahy
- $0,30 < KES \leq 1,00$: území intenzivně využívané, zejména zemědělskou velkovýrobou, oslabení autoregulačních pochodů v ekosystémech způsobuje jejich značnou ekologickou labilitu a vyžaduje vysoké vklady dodatečné energie
- $1,00 < KES < 3,00$: vcelku vyvážená krajina, v níž jsou technické objekty relativně v souladu s dochovanými přírodními strukturami, důsledkem je i nižší potřeba energo-materiálových vkladů
- $KES \geq 3,00$: přírodní a přírodně blízká krajina s výraznou převahou ekologicky stabilních struktur a nízkou intenzitou využívání krajiny člověkem

6. VÝSLEDKY A DISKUZE

6.1 Charakteristika přírodních podmínek

6.1.1 Klimatické poměry

Katastr Olešník leží na rozhraní nejteplejší a mírně teplé oblasti Čech – MT11 s o něco chladnější MT10. Západní část je součástí klimatického okrsku MT11, východní vyzdvižené kraje katastru náleží do MT10 viz. Tab. 3. Klima je zde charakterizováno teplým, suchým až mírně suchým dlouhým létem. Přechodná období jsou krátká s mírně teplým jarem i podzimem. Zima je krátká, mírně teplá a velmi suchá. Sněhová pokrývka trvá krátce viz. Obr. 3, str. 39 (Quitt, 1971).

Klimatická charakteristika mírně teplé oblasti	
Počet letních dnů	40 – 50 dní
Počet dní s průměrnou teplotou 10 °C a více	140 – 160 dní
Počet dní s mrazem	110 – 130 dní
Počet ledových dní	30 – 40 dní
Průměrná lednová teplota	-2,5 °C
Průměrná červencová teplota	17 – 18 °C
Průměrná dubnová teplota	7 – 8 °C
Průměrná říjnová teplota	7 – 8 °C
Průměrný počet dní se srážkami 1 mm a více	90 – 120 dní
Suma srážek ve vegetačním období	350 – 450 mm
Suma srážek v zimním období	200 – 250 mm
Počet dní se sněhovou pokrývkou	50 – 60 dní
Počet zatažených dní	120 – 150 dní
Počet jasných dní	40 – 50 dní

*Tab. 3 Klimatická charakteristika oblasti
zdroj: (Tolasz, 2007)*

6.1.1.1 Srážky

- roční průměrný úhrn srážek: 570 mm
- průměrný úhrn srážek za vegetační období IV. – IX. měsíce: 388 mm
- průměrný počet dnů s bouřkou (přívalovou srážkou): 13,8 dní
- průměrný úhrn srážek v jednotlivých měsících (mm) je uveden v Tab. 4

měsíc	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
mm	24	25	27	42	63	78	88	69	48	44	31	31

Tab. 4 Roční rozdělení srážek

(vlastní zpracování, zdroj: data z Atlasu podnebí ČSSR, 1958)

6.1.1.2 Teploty

- průměrná roční teplota vzduchu: 7,3 °C
- průměrná teplota vzduchu ve vegetačním období: 13,4 °C
- průměrný počet mrazových dnů, kde $t \leq -0,1$ °C: 32,7 dní
- průměrné roční rozdělení teplot, viz. Tab. 5

měsíc	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
°C	-2,4	-1,4	2,8	7,0	12,4	15,3	17,2	16,3	12,3	7,3	2,4	-1,2

Tab. 5 Roční rozdělení teplot

(vlastní zpracování, zdroj: data z Atlasu podnebí ČSSR, 1958)

Nejteplejšími měsíci jsou červenec a srpen s průměrnými teplotami 17,2 °C a 16,3 °C. Do nejchladnějších měsíců patří měsíc leden a únor s teplotami -2,4 °C a -1,4 °C. Maximum srážek připadá na letní období, a to především na měsíc červenec, zatímco nejméně srážek je v měsíci lednu.

6.1.1.3 Směr a síla větru

Nejbližší stanice pro měření četnosti směru větru byla ve Vodňanech. Průměrné hodnoty směru větru jsou uvedeny v Tab. 6.

Stanice	S	SV	V	JV	J	JZ	Z	SZ	Bezvětří
Vodňany	4,8	5,7	7,5	15,5	8,6	23,6	23,6	9,3	1,4

Tab. 6 Průměrná četnost směru větru v roce

(zdroj: data z Atlasu podnebí ČSSR, 1958)

6.1.1.4 Vlhkostní poměry

Dle výpočtu Langova dešťového faktoru lze zájmové území zhodnotit jako humidní oblast, kde převažují srážky nad výparem.

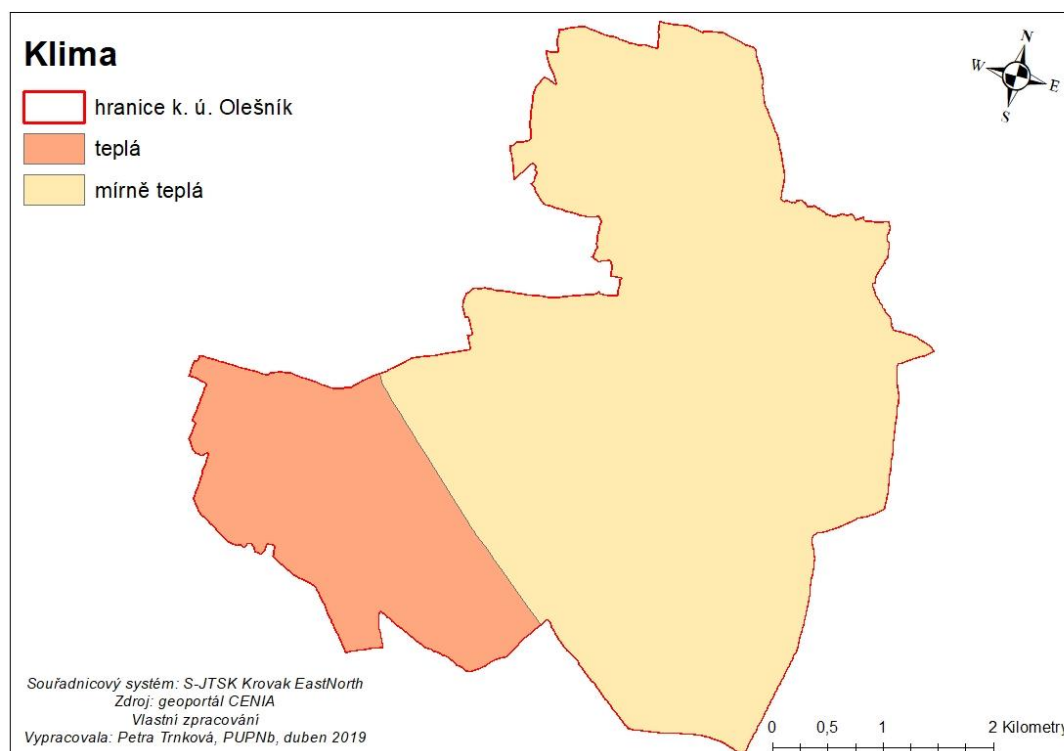
$$LDF = \frac{570}{7,3} = 78$$

Dle výpočtu Minářovy vláhové jistoty lze danou oblast vyhodnotit jako oblast s vyrovnanou bilancí.

$$MVJ = \frac{570 - 30(7,3 + 7)}{7,3} = 19,3$$

6.1.1.5 Fenologické poměry

počátek jarních polních prací	31.3. – 3.4.
počátek setí jarního ječmene	3.4. – 5.4.
rozkvět ozimého žita	5.6. – 11.6.
počátek senosečí	11.6. – 19.7.
počátek žní ozimého žita	19.7. – 24.7.
počátek setí ozimého žita	17.9. – 25.9.

Obr. 3 Mapa klimatické oblasti
(vlastní zpracování)

6.1.2 Hydrologické poměry

Zájmové území spadá do povodí I. řádu Labe, II. řádu povodí Vltavy a dále povodí III. řádu Vltava po Malši. V řešeném území se nacházejí čtyři povodí IV. řádu (Tab. 7). Z významnějších vodních toků jsou zastoupeny potok Olešník (Svatopluk) a Rachačka.

Číslo hydrologického pořadí (ČHP)	Název hlavního toku	Plocha dílčího povodí [km ²]
1-06-03-0341-0-00	Olešník	16,8
1-06-03-0342-0-00	Olešník	4,91
1-06-03-0440-0-10	Mydlovarský potok	9,9
1-06-03-0591-0-00	Munický potok	18,75
1-06-03-0710-0-00	Rachačka	8,94

*Tab. 7 Hydrologické povodí IV. řádu v řešeném území
(vlastní zpracování, zdroj: DIBAVOD)*

ID toku	Název toku	Správce	Délka toku v řešeném území [km]
ID10278467	Olešník (Svatopluk)	Povodí Vltavy	5,5
ID10253280	Velický potok	Povodí Vltavy	0,4
ID10256194	Munický potok	Lesy ČR	4,15
ID10250857	Balounova strouha	Lesy ČR	0,92
ID10239848	Rachačka	Lesy ČR	3,70
ID10266898	PBP Olešník u Olešníku	Povodí Vltavy	0,77
ID10257530	LBP Olešník odvodňovací kanál	Povodí Vltavy	1,38
ID10253608	VT1	Povodí Vltavy	1,79

ID10281566	VT2	Povodí Vltavy	1,55
ID10262658	VT3	Povodí Vltavy	1,96
ID10281550	VT4	Lesy ČR	1,51
ID10271764	VT5	Lesy ČR	0,23
ID10257707	VT6	Lesy ČR	0,02
ID10247373	VT7	Povodí Vltavy	0,25
ID10279552	VT8	Lesy ČR	0,16
ID10259549	VT9	Lesy ČR	0,82
ID10247077	VT10	Lesy ČR	0,29
ID10256958	VT11	Lesy ČR	0,31
ID10253280	VT12	Povodí Vltavy	0,2
ID10241476	VT13	Lesy ČR	0,22
ID10281208	VT14	Lesy ČR	0,16

*Tab. 8 Přehled vodních toků a drobných vodních toků v katastrálním území
(vlastní zpracování, zdroj: CEVT)*

6.1.2.1 Vodní toky

Nejvýznamnějším vodním tokem pro toto území je potok Olešník (Svatopluk). Protéká od západu území přes intravilán obce až k severovýchodu území. Dalším vodním tokem je Munický potok. Ten teče od jihu daného území k východu území. Dalším, významným tokem je potok Rachačka, který se nachází v severní až severovýchodní části, kde většina toku protéká lesem. Dále se zde nachází ještě několik menších pojmenovaných toků, které zájmovým územím protékají, a to je Velický potok a Balounova strouha. V Tab. 8 je uveden přehled všech vodních a drobných vodních toků ve zvoleném katastrálním území.

6.1.2.2 Vodní plochy

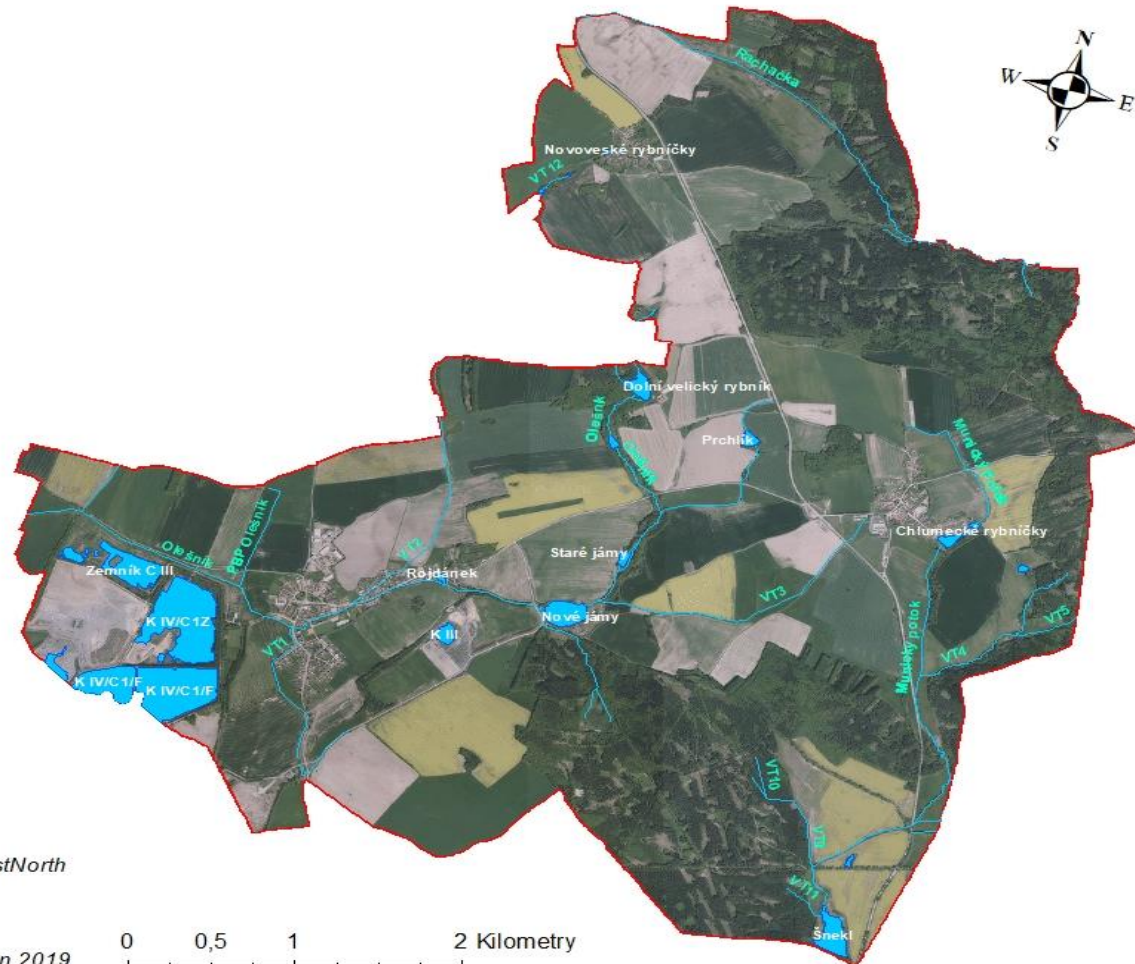
Tato oblast je velmi bohatá na množství vodních ploch (Obr. 4). Nejrozsáhlejší vodní plochy se nacházejí v oblasti odkališť, které zabírají plochu o rozloze 45,93 ha. Celkem se v tomto území nachází 8 rybníků. Největším z nich je rybník Šnekl, který má svou plochu 3,57 ha. Druhým nejrozsáhlejším rybníkem je rybník Nové jámy, který je svou rozlohou podobný rybníku Šnekl. Další rybníky jsou svojí rozlohou

o něco menší. Dolní velický rybník zaujímá plochu o 1,78 ha, a rybník Prchlík o ploše 0,68 ha. Dalšími rybníky jsou rybník Staré jámy, který má plochu 0,52 ha a rybník Rojdánek, který se nachází v intravilánu obce o výměře 0,22 ha. Nachází se zde ještě několik nepojmenovaných malých rybníčků.

Většina vodních ploch je ve vlastnictví obce Olešník, ostatní vodní plochy jsou ve vlastnictví Rybářství Třeboň.

Hydrologie

- vodní tok povrchový
- vodní plochy
- hranice k. ú. Olešník

Souřadnicový systém: S-JTSK Krovak EastNorth
 Podklad: ČÚZK - Ortofoto
 Zdroj: ZABAGED - ČÚZK
 Vlastní zpracování
 Vypracovala: Petra Trnková, PUPNb, duben 2019

0 0,5 1 2 Kilometry

Obr. 4 Mapa hydrologie
 (zdroj: ZABAGED, vlastní zpracování)

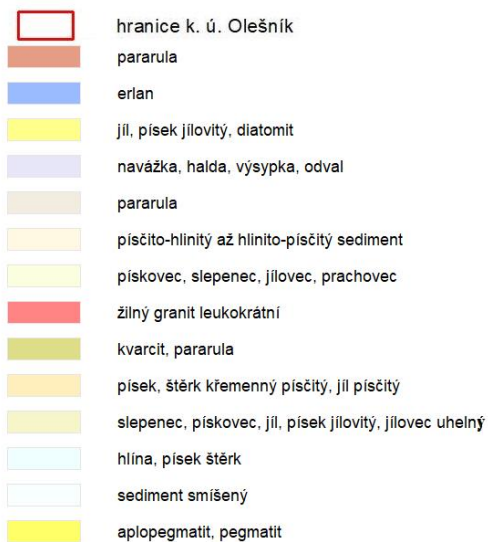
6.1.3 Geologické poměry

Zájmové území je geologicky řazeno do soustavy Český masiv – pokryvné útvary a postvariské magmatity, oblast kvartér. Dále jej řadíme do soustavy Český masiv – krystalinikum a prevariské paleozoikum, oblast moldanubikum, region metamorfní jednotky v moldanubiku.

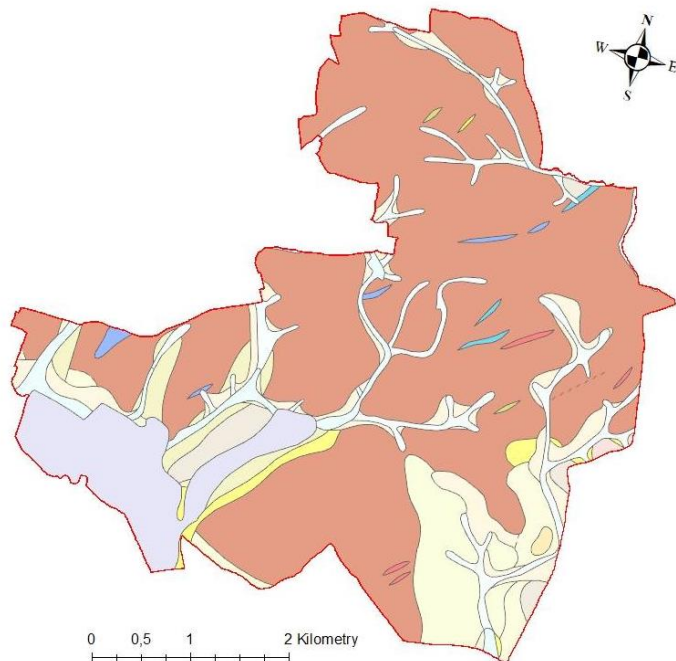
Z eratému kenozoikum v oblasti kvartér se v území nachází nivní sediment, který tvoří horniny nezpevněné: navážka, halda, výsypka, odval, který se nachází v blízkosti odkališť. Dále se zde nacházejí nezpevněné horniny jako např. smíšený sediment, písčito-hlinitý až hlinito-písčítý sediment, nevytříděné šterky, spraš a sprašová hlína, písky, šterky, písčité křemenné drobnozrnné šterky, písčité jíly modravošedé, pískovce, slepenec, jílovec a prachovec. Vyskytují se zde i horniny zpevněné, jako jíly, jílovité písky, diatomitové jíly, diatomity, bazální slepenec a pískovce, jíly, pískovce a uhelné jílovce (viz. Obr. 5). Na Obr. 6, str. 45 je zobrazeno radonové riziko.

Z eratému proterozoikum a paleozoikum je území tvořeno metamorfity, druhy hornin jako erlan, krystalický vápenec, kvarcit, pararula a leukokrání žilné granity.

Geologie

Souřadnicový systém: S-JTSK Krovak EastNorth
Zdroj: Česká geologická služba
Vlastní zpracování
Vypracovala: Petra Trnková, PUPNb, duben 2019

Obr. 5 Mapa geologických poměrů
zdroj: www.geologicke-mapy.cz

Radonové riziko

☐ hranice k. ú. Olešník

■ vysoký

■ střední

■ nízký

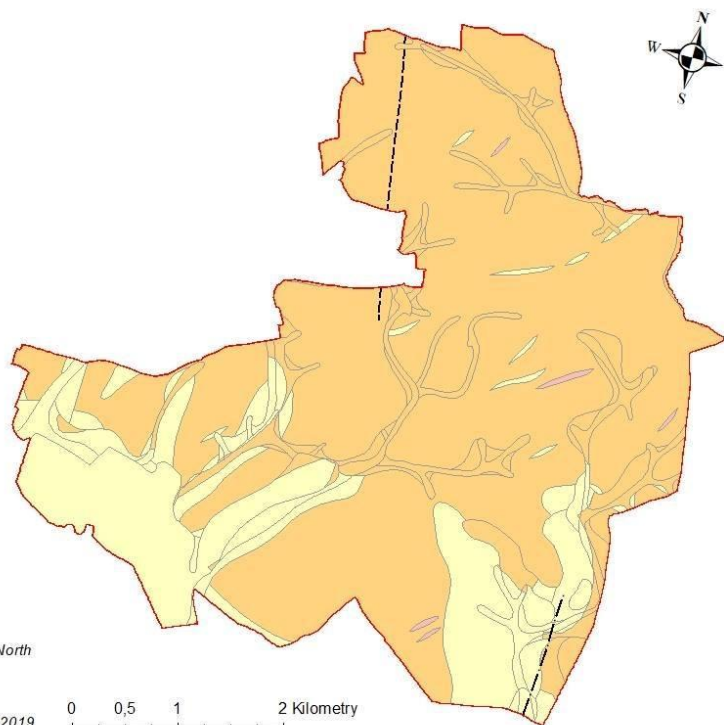
■ kvartér, hlubší podloží vysoký

■ kvartér, hlubší podloží střední

■ kvartér, hlubší podloží nízký

— ziom zjištěný

- - ziom předpokládaný

Souřadnicový systém: S-JTSK Krovak EastNorth

Podklad: Mapa radonového indexu

Zdroj: Česká geologická služba

Vlastní zpracování

Vypracovala: Petra Trnková, PUPNB, duben 2019

0 0,5 1 2 Kilometry

Obr. 6 Mapa radonového rizika
(vlastní zpracování)

6.1.3.1 Geomorfologické poměry

Zájmové území je součástí Hercynského systému, subsystému Hercynských pohoří, provincie Česká vysočina, subprovincie Českomoravská, oblasti Jihočeských pánví a Středočeská pahorkatina, celků Českobudějovická pánev a Táborská pánev. Nadmořská výška sahá od cca 410 m n. m. do 516 m n. m. (vrch Výštice). V Tab. 9 je blíže popsáno rozdělení geomorfologických poměrů.

Geomorfologie	Název	
Systém	Hercynský	
Provincie	Česká vysočina	
Subprovincie	Česko-moravská	
Oblast	Jihočeské pánve	Středočeská pahorkatina
Celek	Českobudějovická pánev	Táborská pánev
Podcelek	Blatská pánev	Písecká pahorkatina
Okrsek	Zlivská pánev	Ševětínská vrchovina
	Chvalešovická pahorkatina	Týnská pahorkatina

*Tab. 9 Geomorfologická charakteristika
(vlastní zpracování)*

6.1.4 Pedologické poměry

V zájmovém území se nacházejí spíše půdy hluboké (> 60 cm) a středně hluboké (30–60 cm). Expozice je převážně všesměrná, ale i jižní a severní. Na území jsou převážně pozemky s mírným či středním sklonem, nebo rovina až úplná rovina. Půdy jsou zde bezskeletovité (do 10 %), slabě skeletovité (10–25 %), místy až středně skeletovité (25–50 %) viz. Tab. 10,11. Na Obr. 7 jsou zobrazeny jednotlivé BPEJ v zájmovém území.

Kód HPJ	Popis HPJ
29	Kambizem modální eubazická až mezobazická včetně slabě oglejených variet, na rulách, svorech, fylitech, amfibolitech, gabrech, gabrodioritech, nerozlišeném střídání hornin bazických, neutrálních, kyselých, popřípadě žulách, středně těžké až středně těžké lehčí, bez skeletu až středně skeletovité, s převažujícími dobrými vláhovými poměry
32	Kambizemě modální eubazické až mezobazické, kambizemě arenické, včetně slabě oglejených variet, na hrubých zvětralínách, propustných, minerálně chudých substrátech, žulách, syenitech, granodioritech, gabrodioritech, křemenných dioritech, méně ortorulách, lehké s vyšším obsahem grusu, bez skeletu až středně skeletovité, propustné, výsušnější, vláhově příznivější ve vlhčím klimatu
37	Kambizemě litické, kambizemě rankerové, rankery modální, pararendziny litické na pevných substrátech bez rozlišení, v podornici od 0,3 m silně skeletovité nebo s pevnou horninou, lehké až lehčí středně těžké, do 0,3 m slabě až středně skeletovité, výjimečně silně skeletovité, převážně výsušné, závislé na srážkách
47	Pseudogleje modální, pseudogleje luvické, kambizemě oglejené a glejové na svahových (polygenetických) hlínách, středně těžké, ve spodině těžší, bez skeletu až středně skeletovité, se sklonem k dočasnému zamokření
50	Kambizemě oglejené a glejové, pseudogleje modální, kambické, dystrické na žulách, rulách, svorech, fylitech, ryolitech, dacitech, ryolitových tufech, porfyrech, keratofyrech, znělcích, trachytech, amfibolitech, gabrech, gabrodioritech, hadcích, peroditech, pikritech, a opukách, bazických vyvěřelinách a jejich tufech s lehčí středně těžkou zeminou a na všech substrátech, převážně středně těžké lehčí až středně těžké, slabě až středně skeletovité, se sklonem k dočasnému zamokření

52	Pseudogleje modální a kambické, kambizemě oglejené na lehčích sedimentech limnického terciaru (sladkovodní svrchnokřídové a terciární uloženiny), často s příměsí eolického materiálu, zpravidla jen slabě skeletovité, zrnitostně středně těžké lehčí až lehké, se sklonem k dočasném převhlčení
53	Pseudogleje pelické, planické, kambické, kambizemě oglejené na těžších sedimentech limnického terciaru (sladkovodní svrchnokřídové a terciární uloženiny), středně těžké až těžké s těžší spodinou, pouze ojediněle středně skeletovité, málo vodopropustné, periodicky zamokřené
64	Gleje modální, stagnogleje modální, gleje fluvické, gleje kambické, pseudogleje glejové na svahových hlínách, nivních uloženinách, jílovitých a slinitých materiálech, zkulturněné, s upraveným vodním režimem, středně těžké až velmi těžké, bez skeletu nebo slabě skeletovité, vláhové poměry při funkci drenáže poměrně příznivé
67	Gleje, pseudogleje glejové na různých substrátech často vrstevnatě uložených, v polohách širokých depresí a rovinných celků, lehčí středně těžké, středně těžké až velmi těžké, bez skeletu až slabě skeletovité, při vodních tocích závislé na výšce hladiny toku, zaplavované, těžko odvoditelné
68	Gleje včetně zrašelinělých, gleje histické, černice glejové zrašelinělé na písčích, jílech, slínech, svahovinách v okolí menších vodních toků, půdy úzkých depresí včetně svahů, obtížně vymežitelné, převážně bez skeletu až středně skeletovité, lehčí středně těžké, středně těžké až velmi těžké, nepříznivý vodní režim

Tab. 10 Přehled HPJ a jejich charakteristika
(vlastní zpracování, vyhláška 327/1998 Sb.)

BPEJ	Klimatický region	Sklon	Expozice	Skeletovitost	Hloubka půdy	Ochrana ZPF	Cena Kč/m²
5.29.01	MT2 mírně teplý, vlhký	rovina, úplná rovina	všesměrná	bezskeletovitá, slabě skeletovitá	půda hluboká, půda středně hluboká	II.	9,00
5.29.11	MT2 mírně teplý, vlhký	mírný sklon	všesměrná	bezskeletovitá, slabě skeletovitá	půda hluboká, středně hluboká	II.	7,79
5.29.14	MT2 mírně teplý, vlhký	mírný sklon	všesměrná	středně skeletovitá	půda hluboká, středně hluboká	III.	5,00
5.29.44	MT2 mírně teplý, vlhký	střední sklon	jih (jihozápad až jihovýchod)	středně skeletovitá	půda hluboká, středně hluboká	V.	3,69
5.29.54	MT2 mírně teplý, vlhký	střední sklon	sever (severozápad až severovýchod)	středně skeletovitá	půda hluboká, středně hluboká	V.	3,69
5.32.01	MT2 mírně teplý, vlhký	rovina, úplná rovina	všesměrná	bezskeletovitá, slabě skeletovitá	půda hluboká, středně hluboká	III.	6,61

5.32.04	MT2 mírně teplý, vlhký	rovina, úplná rovina	všesměrná	středně skeletovitá	půda hluboká, středně hluboká	IV.	4,47
5.32.11	MT2 mírně teplý, vlhký	mírný sklon	všesměrná	bezskeletovitá, slabě skeletovitá	půda hluboká, středně hluboká	IV.	5,75
5.32.14	MT2 mírně teplý, vlhký	mírný sklon	všesměrná	středně skeletovitá	půda hluboká, středně hluboká	V.	3,90
5.32.41	MT2 mírně teplý, vlhký	střední sklon	jih (jihozápad až jihovýchod)	bezskeletovitá, slabě skeletovitá	půda hluboká, středně hluboká	IV.	4,62
5.32.44	MT2 mírně teplý, vlhký	střední sklon	jih (jihozápad až jihovýchod)	středně skeletovitá	půda hluboká, středně hluboká	V.	3,23
5.32.54	MT2 mírně teplý, vlhký	střední sklon	sever (severozápad až severovýchod)	středně skeletovitá	půda hluboká, středně hluboká	V.	3,23
5.37.15	MT2 mírně teplý, vlhký	mírný sklon	všesměrná	slabě skeletovitá	půda mělká	V.	2,04
5.37.16	MT2 mírně teplý, vlhký	mírný sklon	všesměrná	středně skeletovitá	půda mělká	V.	1,64

5.37.46	MT2 mírně teplý, vlhký	střední sklon	jih (jihozápad až jihovýchod)	středně skeletovitá	půda mělká	V.	1,43
5.47.00	MT2 mírně teplý, vlhký	rovina, úplná rovina	všesměrná	bezskeletovitá	půda hluboká	III.	7,04
5.47.10	MT2 mírně teplý, vlhký	rovina	všesměrná	bezskeletovitá	půda hluboká	III.	5,95
5.50.01	MT2 mírně teplý, vlhký	rovina, úplná rovina	všesměrná	bezskeletovitá, slabě skeletovitá	půda hluboká, středně hluboká	III.	7,12
5.50.11	MT2 mírně teplý, vlhký	mírný sklon	všesměrná	bezskeletovitá, slabě skeletovitá	půda hluboká, středně hluboká	III.	6,34
5.52.01	MT2 mírně teplý, vlhký	rovina, úplná rovina	všesměrná	bezskeletovitá, slabě skeletovitá	půda hluboká, středně hluboká	III.	6,65
5.53.01	MT2 mírně teplý, vlhký	rovina, úplná rovina	všesměrná	bezskeletovitá, slabě skeletovitá	půda hluboká, středně hluboká	III.	6,29
5.53.11	MT2 mírně teplý, vlhký	mírný sklon	všesměrná	bezskeletovitá, slabě skeletovitá	půda hluboká, středně hluboká	IV.	5,68

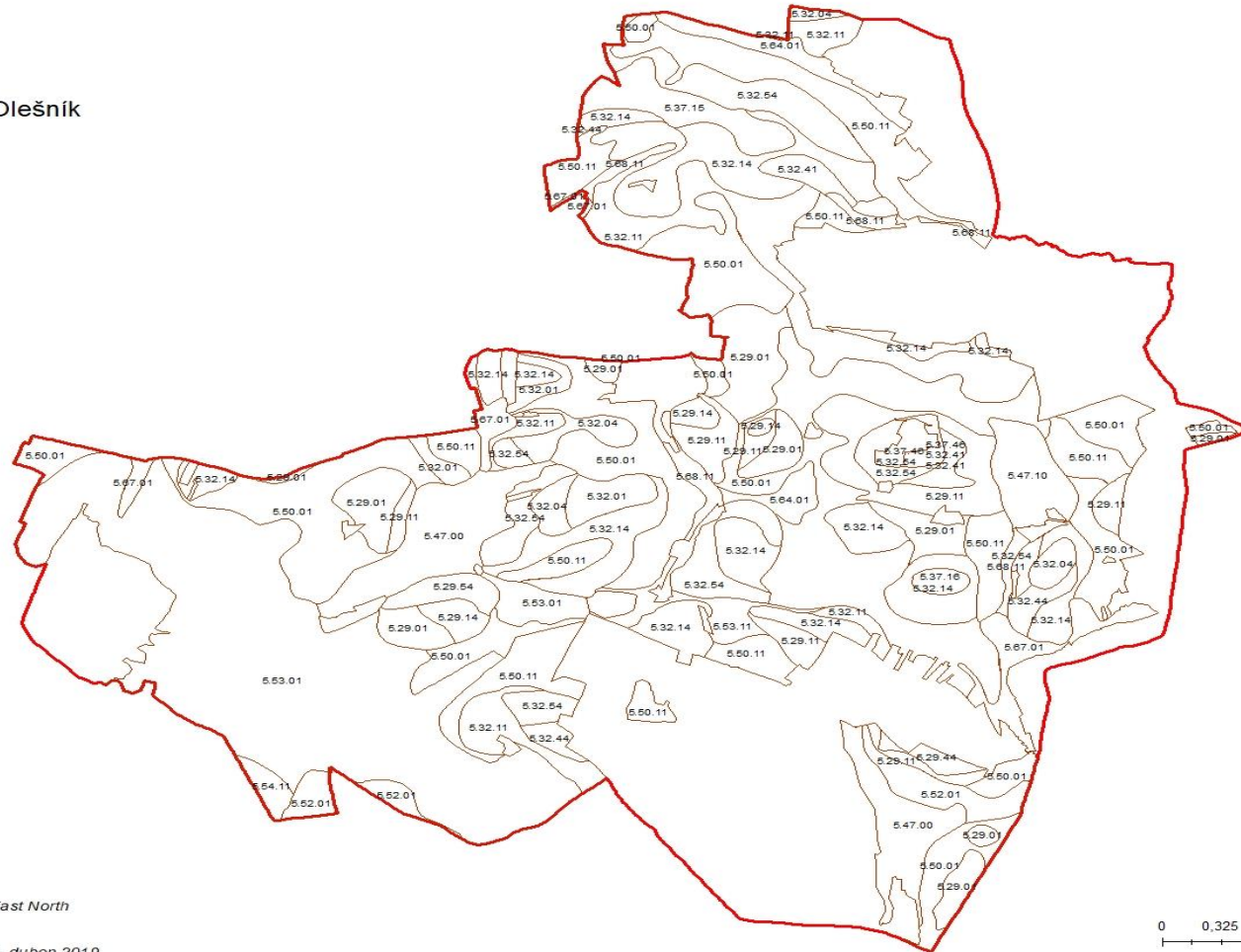
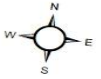
5.54.11	MT2 mírně teplý, vlhký	mírný sklon	všesměrná	bezskeletovitá, slabě skeletovitá	půda hluboká, středně hluboká	IV.	4,30
5.64.01	MT2 mírně teplý, vlhký	rovina, úplná rovina	všesměrná	bezskeletovitá, slabě skeletovitá	půda hluboká, středně hluboká	III.	5,87
5.67.01	MT2 mírně teplý, vlhký	rovina, úplná rovina	všesměrná	bezskeletovitá, slabě skeletovitá	půda hluboká, středně hluboká	V.	1,39
5.68.11	MT2 mírně teplý, vlhký	mírný sklon	všesměrná	bezskeletovitá, slabě skeletovitá	půda hluboká, středně hluboká	V.	1,38

Tab. 11 Přehled BPEJ

(vlastní zpracování, zdroj: VÚMOP)

Legenda

- BPEJ
- hranice k. ú. Olešník

Souřadnicový systém: S-JTSK East North
 Zdroj: VUMOP
 Vlastní zpracování
 Vypracovala: Petra Trnková, PUPNB, duben 2019

0 0,325 0,65 1,3 Kilometry

Obr. 7 Mapa BPEJ
 (vlastní zpracování)

6.2 Popis zájmového katastrálního území

6.2.1 Popis území

Katastrální území Olešník se skládá ze tří částí Olešník, Nová Ves a Chlumeč. Je to oblast s průměrnou nadmořskou výškou 419 m n. m., s nejvyšším vrcholem Výštice, který má nadmořskou výšku od cca 410 m n. m. do 516 m n. m. Celková rozloha území je 2 349 ha. Klima je zde mírně teplé a vlhké.

Nenachází se zde žádná chráněná krajinná oblast, národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, přírodní památky nebo památné stromy, ani významné krajinné prvky registrované. Nachází se zde ale území systému NATURA 2000 – evropsky významná lokalita Hlubocké obory a ptačí oblast Českobudějovické rybníky a Hlubocké obory. Jihozápadně od obce se v prostoru Olešník – Mydlovary – Dívčice na místech někdejší povrchové těžby lignitu se nachází bývalá chemická zpracovna uranových rud MAPE s rozsáhlými odkališti.

6.2.1.1 Historie území

Olešník

Počátky historie sídla sahají do 15. století. První písemná zmínka o Olešníku pochází z roku 1409. Zván byl též Volešníkem (Wolleschnik). V Popravčí knize pánů z Rožmberka byl zaznamenán případ krádeže koně místnímu sedlákovi. Až do zrušení poddanství patřil Olešník k panství Hluboká nad Vltavou, od roku 1850 je samostatnou obcí – okresním zřízením zemským se obec Olešník osamostatnila, ale farou i školou patřila k Zahájí. Roku 1840 měl Olešník 31 domů a 213 obyvatel, v roce 1921 celkem 65 domů s 595 obyvateli. Někdejší obec Chlumeč s osadou Nová Ves byla k Olešníku připojena 14. června 1964.

Chlumeč

První zmínka o vsi se objevuje roku 1423 v Popravčí knize pánů z Rožmberka. Od vzniku až po současnost je známý pod stejným názvem. Chlumeč až do zrušení poddanství náležel k hlubockému panství. V letech 1850 – 1948 vesnice náležela k soudnímu okresu Hluboká nad Vltavou. Farností i školou Chlumeč příslušel k Purkarci. Dále je Chlumeč též zakreslen v podrobné mapě jihočeského cisterciáckého opatství, která je uložena ve Vyšším Brodě. V letech 1850 – 1868 tvořily Chlumeč, Nová Ves a Velice samostatnou obec s názvem Chlumeč, v roce 1868 se sídla osamostatnila. Velice se tak stala součástí obce Dříteň. V roce 1960 byla

k obci Olešník připojena Nová Ves. Roku 1964 byl Chlumeč společně s Novou Vsí začleněn pod obec Olešník. Roku 1840 měl Chlumeč 28 domů s 265 obyvateli, v roce 1921 39 domů a 393 obyvatel.

Nová Ves

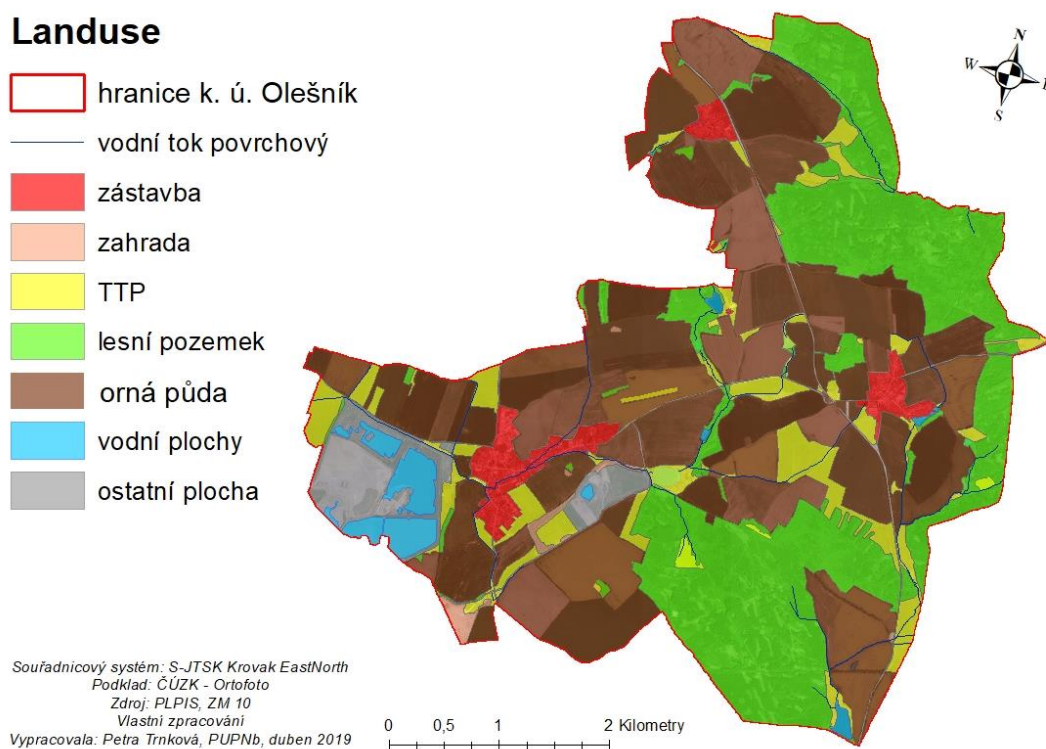
Nová Ves (dříve též Nevděkov) je poprvé zmiňována roku 1583 (v některých zdrojích uváděno až 1601). V letech 1850–1879 byla Nová Ves součástí obce Kočín. V letech 1879–1960 byla samostatnou obcí, v roce 1960 byla připojena ke Chlumu a spolu s ním se v roce 1964 připojila k Olešníku.

6.2.2 Struktura zemědělského půdního fondu

V katastrálním území ze zemědělské půdy převládá orná půda 49,33 %, poté, trvalý travní porost (TTP) 8,62 %.

Nezemědělskou půdu zabírají nejvíce lesní pozemky 26,86 %, dále zastavěná plocha 6,54 % a ostatní plochy 6,42 %.

Struktura zemědělského půdního fondu byla získána z katastru nemovitostí (KN) a z veřejného registru půd (LPIS). Na Obr. 8 je vyobrazeno zastoupení jednotlivých kultur v současné době.

Obr. 8 Mapa landuse zájmového území
(vlastní zpracování)

6.3 Hospodářské využití území

6.3.1 Charakteristika zemědělské výroby

Zájmové území patří do bramborářské výrobní oblasti BVO, která je charakteristická nadmořskou výškou od 400 – 650 m n. m. Tato oblast nepatří do oblastí LFA. Výrobní oblast tohoto území je bramborářsko-obilnářská s podoblastí B2 (Němec, 2001).

Nachází se zde zemědělské obchodní družstvo Olešník, které hospodaří s většinou pozemků. Zabývá se jak rostlinnou, tak živočišnou výrobou. U rostlinné výroby je využíváno místo tradičních osevních postupů volné střídání plodin. Mezi nejčastěji pěstované plodiny patří především pšenice, kukuřice na siláž, ozimá řepka a jetelotrávní směs. Dalšími méně pěstovanými plodinami jsou triticales, jarní ječmen, oves a jetel. Je používána tradiční agrotechnika s typickou zemědělskou mechanizací. Hnojí se zde převážně organickými hnojivy jako např. chlévský hnůj nebo digestát. Živočišná výroba se specializuje především na chov masného skotu. Jedná se o český strakatý skot a různé křížence limousinského skotu. Z tohoto důvodu má zemědělské družstvo 100 ha pastvin, které se nacházejí v sousedním katastrálním území Purkarec. Mezi další specifické zájmy patří bioplynová stanice, japonské topoly na štěpky, které pro zemědělské družstvo zpracovává zemědělské družstvo NOVA Dříteň. Pro zájmové území je navržený osevní postup uveden v Tab. 12, str. 57.

Dalším hospodařícím subjektem je firma AGRIPROD, s.r.o., zabývající se zemědělskou i živočišnou výrobou. Dále významným subjektem je Farma Skočice, s.r.o., která se zabývá rostlinnou a živočišnou výrobou, myslivostí a souvisejícími činnostmi.

Plodiny osevního postupu		Termíny agrotechnických operací				C faktor
Plodina	Používaná agrotechnika	Příprava půdy	Setí/ Sázení	Sklizeň	Podmítka/ Orba	
Jetelotravní směska	podsev do předplodiny	13. 3.	27. 3.	31. 7.	7. 8.	0,020
Jetelotravní směska	čistosev, další užitkové roky	13. 3.	27. 3.	1. 8.	8. 8.	0,020
Pšenice ozimá	setí do zorané půdy, sláma sklizena	23. 9.	7. 10.	29. 7.	4. 8.	0,183
Triticale	setí do zorané půdy, sláma sklizena	23. 9.	7. 10.	28. 7.	4. 8.	0,271
Řepka ozimá	setí do zorané půdy, sláma sklizena	5. 8.	12. 8.	25. 7.	1. 8.	0,272
Ječmen jarní	setí do zorané půdy, sláma sklizena	22. 3.	29. 3.	26. 7.	2. 8.	0,322
Oves setý	setí do zorané půdy, sláma sklizena	20. 3.	3. 4.	3. 8.	10. 8.	0,334
Kukuřice na siláž	setí do zorané půdy, sláma sklizena	13. 4.	24. 4.	2. 9.	9. 9.	0,635
Oves setý	setí do zorané půdy, sláma sklizena	20. 3.	3. 4.	3. 8.	10. 8.	0,165
Celkový C faktor = 0,202						

*Tab. 12 Navržený osevní postup v zájmovém území
(vlastní zpracování)*

6.3.2 Charakteristika lesní výroby

Na tomto území zabírají lesní pozemky druhou největší část území, která tvoří 26,86 %. Jedná se především o lesy smíšeného charakteru.

Objekty, hospodařící s lesy na tomto území, jsou především obec Olešník a Lesy České republiky.

Tyto lesy patří do dubobukového a bukového vegetačního stupně. Jedná se především o lesy hospodářské. Skladbu lesů tvoří především smrk ztepilý (*Picea abies*), borovice lesní (*Pinus sylvestris*), dub letní i zimní (*Quercus robur*, *Quercus petraea*), buk lesní (*Fagus sylvatica*) a lípa malolistá (*Tilia cordata*). Střední věk dřevin se pohybuje od 1 roku až do 110 let věku. Zbytek lesních pozemků obhospodařují fyzické osoby.

Během roku 2018 byly postiženy některé lesy kůrovcovou kalamitou. Proto bylo vytěženo cca 2 200 m³ kůrovcové hmoty a 300 m³ polomů. Tyto těžby byly převážně prováděny harvestorovou technologií. Na Blanech vznikly holiny o výměře zhruba 1,2 ha, na parcele pod Chlumcem u hlavní silnice pak cca 1 ha. Tyto vzniklé holiny je nutno zalesnit do 2 let. Budou zde v maximálně možné míře nasázeny listnaté stromy jako např. dub letní i zimní (*Quercus robur*, *Quercus petraea*), buk lesní (*Fagus sylvatica*), lípa malolistá (*Tilia cordata*), jedle bělokorá (*Abies alba*) a modřín opadavý (*Larix decidua*). Zbytek ploch bude zalesněno borovicí lesní (*Pinus sylvestris*), smrkem ztepilým (*Picea abies*) a část ploch bude naoráno na přirozenou obnovu borovice.

6.3.3 Těžba surovin

V obci se nacházejí ložiska nerostných surovin Olešník (nevýhradní ložisko, šterkopísky – současná povrchová těžba), Mydlovary I, II (nebilancovaná ložiska, jíl, nezpevněný diatomit – cihlářská surovina – dřívější povrchová těžba), Chlumec (nebilancované ložisko, mramor, erlán – stavební kámen – dřívější těžba). Dobývací prostory, chráněná ložisková území, stará důlní díla, poddolovaná území a sesuvná území se v obci nenalézají.

6.3.4 Ostatní využití území

6.3.4.1 Rekultivace odkališť

Významnou ekologickou zátěží v Jihočeském kraji jsou odkaliště v mydlovarském regionu viz. Obr. 10, str. 61, pozůstatky ze zpracování uranové rudy.

Rekultivace odkališť je známým složitým technickým a ekonomicky náročným problémem. Hygiena životního prostředí je zobrazena na Obr. 9, str. 60.

Společnost Rekka, s.r.o. byla v roce 1994 pověřena úkolem zahájit přípravné sanační práce na odkališti K III – Olešník, které bylo založeno v místě vyuhleného lignitového dolu, kam bylo v letech 1981 – 1985 uloženo 4,35 mil. tun rmutu a odpadních technologických vod. Provozovatel odkališť DIAMO s.p., závod Správa uranových ložisek Příbram, vybral pro pokusnou sanaci jako model právě odkaliště K III – Olešník o ploše 33 ha a hloubce až 30 m. Úkol zrealizovat zde potřebnou sanaci se z těchto důvodů jevil zvláště obtížný, protože dřívější pokusy s využitím těžkých zemin nevedly k cíli.

Na základě vlastního výzkumu a vývoje bylo doporučeno využití tzv. stabilizátorů vyrobených z odpadů produkovaných v teplárnách, resp. výtopnách. V závěru roku 1994 byl zahájen návoz škváropopílkových stabilizátorů jen do okrajových oblastí, obnažených pláží odkaliště. Ale již v roce 1995 bylo zahájeno ukládání materiálů do vodní hladiny laguny a byla ověřována technologie vytváření tzv. „lavič“, jakéhosi předmostí směrem do laguny. Byly získány praktické poznatky o tuhosti základní vrstvy stabilizátu a její odolnosti proti pojezdu nákladních souprav přivážejících další rekultivační materiál. Později se paralelně začalo uplatňovat rozplavování stabilizátu přímo do laguny na povrch uložených rmutů pomocí jednoduchého ejektoru.

V letech 1998 – 1999 byla z popsaného stabilizátu (směsi z popílku a tuhého produktu z odsiřování spalin) pokusně provedena výstavba těsnicí vrstvy na ploše 2,6 ha, která již byla výškově vyprofilována tak, aby splnila odsouhlasený 3 % střešovitý sklon. Požadované parametry na těsnicí vrstvu byly splněny.

Pro získání reálných výsledků s biologicky aktivním materiálem Rekosolem byla již v roce 1996 vytvořena pokusná plocha o velikosti cca 0,5 ha. Na ploše byl ve vrstvě 0,3 m rozprostřen Rekosol a zasety tři druhy travních směsí. Bylo prokázáno, že území rekultivované Rekosolem lze ošetřovat běžnou agrotechnikou jako na zemědělské půdě. Na této ploše jsou periodicky prováděny laboratorní analýzy, které sledují vliv Rekosolu na vybrané složky životního prostředí. Zároveň jsou posuzovány kvalitativní změny Rekosolu pod vlivem travní rhizosféry a pohyb těžkých kovů

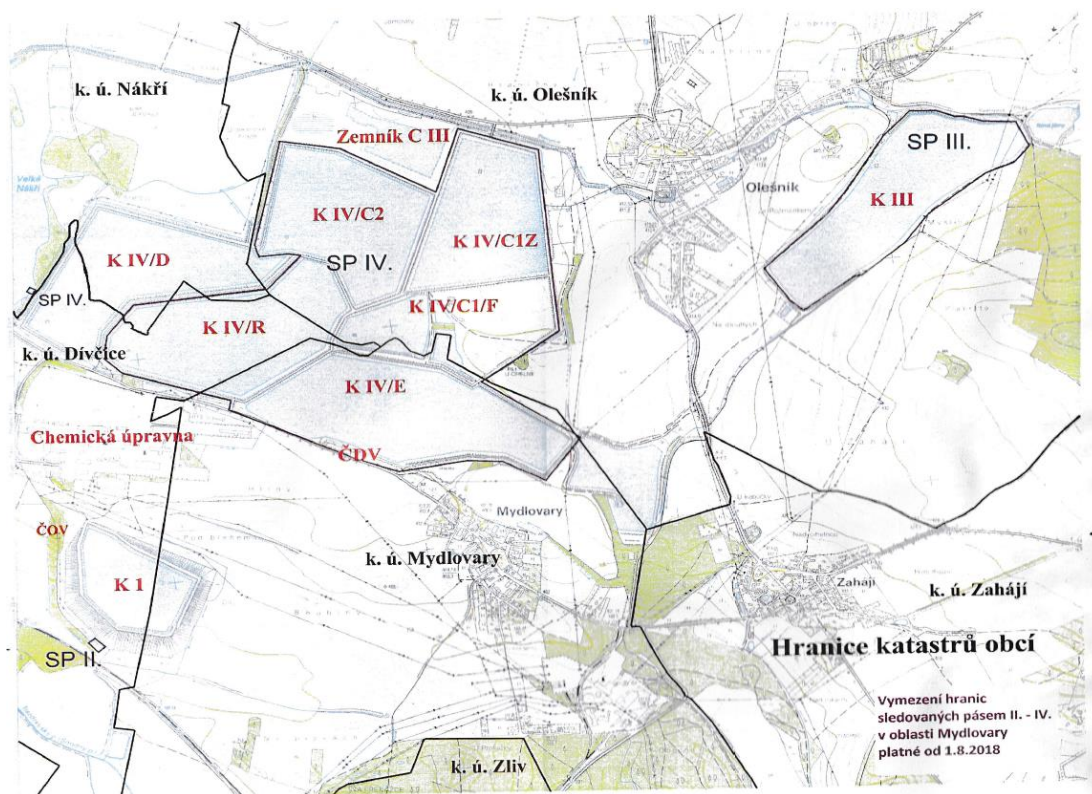
v potravním řetězci. S ohledem na původ vstupních surovin pro výrobu Rekosolu je největší pozornost věnována vybraným těžkým kovům (As, Hg, Pb).

K 31. 12. 2000 byla na odkališti K III – Olešník provedena komplexní rekultivace včetně ozelenění (zatravnění) na ploše cca 5 ha. Největším problémem při zakládání travních porostů jako prvotní opatření k omezení vodní i větrné eroze se ukázala negativní vodní bilance v půdě. S ohledem na několikametrové vrstvy výplňového materiálu konstruovaného z popílkových stabilizátů a konfiguraci zrekontrovaná plochy (bochníkovitá vyvýšenina nad přirozeným terénem) je nedostatečný nebo zcela přerušovaný kapilární zdvih podzemní vody a rostliny jsou odkázány pouze na srážkovou vodu. Jestliže je však roční úhrn srážek v dané lokalitě hluboce pod dlouhodobým průměrem, jako tomu bylo v posledních třech letech, pak provedení závěrečné biologické rekultivace je bez umělého zavlažování nebo dalších technických opatření velmi nejistá. Plochy skládek a odkališť zrekontrovaná výše uvedeným způsobem jsou z hlediska vegetačního, extrémně suchá stanoviště. Proto firma Rekka, s.r.o. již čtvrtý rok testuje různé složení travních směsí, kde je hlavní důraz kladen na snášenlivost trav k letním přísuškům.

V případě odkališť je uvažováno s rekultivací kalojemů, jejich zatravněním a zalesněním vhodnou skladbou dřevin. Za vysokou zeleň je možno doporučit pajasan žlaznatý (*Ailanthus altissima*), olši lepkavou (*Alnus glutinosa*) a břízu bělokorou (*Betula pendula*). V tomto regionu se běžně vyskytují keře, které lze do keřového patra doporučit. Je však nutno upozornit na okolnost, že plochy odkališť nebudou využitelné ani po rekultivaci k jakékoliv činnosti nebo dlouhodobějšímu pobytu, protože kontaminace těchto odkališť je dlouhodobá a nadále bude probíhat pozorování a měření v sondách okolo těchto prostor.

Obr. 9 Hygiena životního prostředí
(vlastní fotodokumentace)

Obr. 10 Odkaliště podle katastrů obcí
(zdroj: DIAMO s.p.)

6.3.4.2 Rekreace a cestovní ruch

Dle údajů veřejné databáze ČSÚ je v obci 20 bytů druhého bydlení. Hromadná ubytovací zařízení jsou v obci tři. Za atraktivitu ovlivňující pozitivně turistický potenciál lze označit polohu obce v regionu lidové architektury Blat, urbanistickou hodnotu návesních prostorů v Olešníku, Chlumci i Nové Vsi s dochovanou architektonickou strukturou tradičních venkovských usedlostí a propojení se širším okolím sítí cykloturistických tras. Za negativum pro rekreační a turistický ruch lze považovat existenci ploch s ekologickou zátěží (MAPE) na území obce a zvýšenou frekvenci nákladní automobilové dopravy související se zavážením odpadů do lagun odkališť.

6.3.4.3 Občanská vybavenost

V obci je veřejná knihovna, pošta, mateřská škola a základní škola (1. stupeň), fotbalové hřiště, sportovní hřiště, prodejna se sortimentem potravinářského a průmyslového zboží, pohostinství, dvě požární zbrojnice, ordinace praktického lékaře.

6.3.4.4 Technická infrastruktura

Zásobování vodou

Provozovatelem vodovodu na území obce Olešník je ČEVAK, a.s.. Vodním zdrojem pro vodovod je připojení na vodovodní řád Č. Budějovice – Hluboká – Zliv – Zahájí. Voda je přiváděna do vodojemu „Chlum“. Z vodojemu je voda vedena gravitačním řádem do zásobovací sítě Olešníka a do čerpací stanice „Olešník“. Z čerpací stanice je voda čerpána do Dřítně a směrem na Purkarec, výtlačnými vodovodními řády.

Kanalizace

Provozovatelem kanalizace a čističky odpadních vod na území obce sídla Olešník je obecní úřad Olešník. Kanalizační síť je jednotného systému a je vybudována na převážné části území sídla. V sídle Chlumec je navržena ČOV, do které bude možno navržené zastavitelné plochy odkanalizovat. V sídle Nová Ves je vzhledem k charakteru zástavby, a uvažovaném rozvoji navrženo individuální řešení odkanalizování v bezodtokových jímkách vícekomorových septiků doplněných o zemní filtr nebo filtr s popílkovou náplní, případně výstavbou domovních ČOV.

Elektrická energie

V řešeném území se nachází 7 transformoven. Stávající transformovny 22/0,4 kV jsou napojeny odbočkou venkovního vedení 22 kV z kmenové linky. V rámci nové výstavby budou ze stávajících i navrhovaných transformoven pokládány nové NN kabely připojené na stávající rozvod NN.

Zásobování teplem

Obec je plynofikována v rozsahu sídla Olešník – v případě sídel Chlumec a Nová Ves plynovody chybějí, což však nemusí být (s ohledem na velikost a charakter těchto sídel) považováno za hrozbu udržitelného rozvoje.

Nakládání s odpady

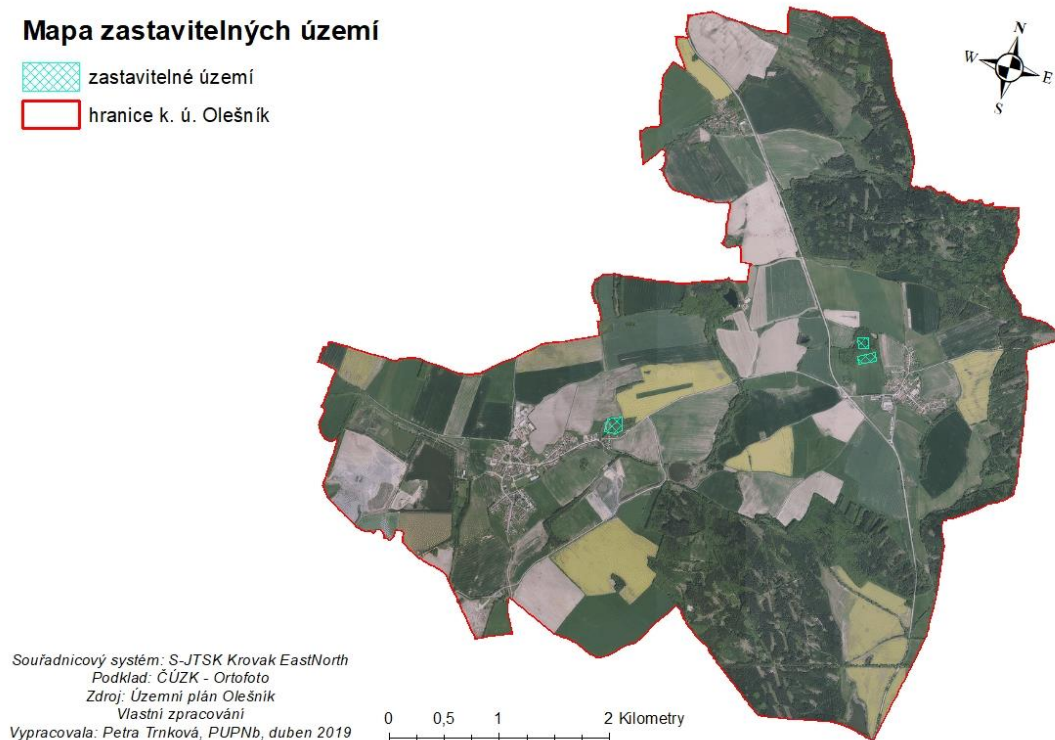
Komunální odpad je v řešeném území ukládán do popelnic a dále je centrálně svážen na řízenou skládku Munice. Centrální svoz komunálního odpadu zajišťuje Místní hospodářství Hluboká nad Vltavou. Nebezpečné odpady jsou dle dohody odváženy firmou Rumpold Vodňany, která je oprávněná pro nakládání s nebezpečnými odpady. V obci je organizován hasičským sdružením sběr kovového

odpadu, jehož odvoz a likvidaci zajišťují Sběrné suroviny Č. Budějovice. V řešeném území se nacházejí staré zátěže – kalojemy pro zpracování uranové rudy DIAMO s.p. Příbram. Na rekultivaci, údržbu a monitorování odkališť dohlíží Správa uranových ložisek (SUL).

Biologický odpad je občany svážen na obecní kompostárnu.

6.3.4.5 Rozvoj území

V oblasti obce Olešník je připravovaný záměr výstavby obytné skupiny řadových rodinných domů v lokalitě bývalé drubežárny viz. Obr. 11. Poblíž osady Chlumeč na jihovýchodním úpatí vrchu Výštice je záměr obnovení „třešňovky“ – ovocného sadu. Dalším záměrem bude záměr vybudování vyhlídkového místa s turistickou rozhlednou na vrcholu kopce Výštice.

Obr. 11 Mapa zastavitelných území
(vlastní zpracování)

Budování dálkového horkovodu

V současné době probíhá výstavba dálkového horkovodu ETE – Chlumeč – Munice – České Budějovice. Horkovod bude dlouhý 26 km a spojí Jadernou elektrárnu Temelín a České Budějovice. Teplo má sloužit k vytápění sídlišť Máj, Vltava, Šumava, Pražské předměstí s možností dodávek i pro Suché Vrbné a Havlíčkovu

kolonii. Horkovod z Jaderné elektrárny Temelín by měl zásobovat krajské město minimálně 22 let, poprvé v roce 2020.

6.4 Podrobný terénní průzkum

6.4.1 Dopravní systém

6.4.1.1 Posouzení parametrů silnic a místních komunikací

Ve vybraném území vede jedna silnice II. třídy a pět silnic III. třídy. Silnice mají asfaltový povrch a jsou v dobrém stavu. Územím nevede žádná železniční trať. Fotodokumentace silnic II. a III. tříd jsou v Příloze 1.

- II/105 – hlavní tepna spojující Týn nad Vltavou – Hluboká nad Vltavou – České Budějovice. Silnice vede od severovýchodní části k. ú. do jihovýchodní části k. ú. směrem na k. ú. Hluboká nad Vltavou. Její délka v k.ú. je 7080 m. Odvodňovací zákopy jsou po celé délce silnice.
- III/12221 – silnice spojující Chlumeč – Purkarec. Napojuje se na silnici II/105 a vede směrem na východ k. ú. přes intravilán obce Chlumeč. Délka silnice v k. ú. je 2162 m. Silnice je doplněna liniovou zelení a následně vede přes Hlubocké obory.
- III/10579 – napojena na silnici II/105, která spojuje Chlumeč – Olešník, následně spojuje Olešník – Velice a Olešník – Zahájí. Prochází intravilánem obce Olešník a vede v západní části k. ú. Silnice má délku 5870 m. Odvodňovací příkopy jsou po obou stranách komunikace.
- III/12225 – silnice je napojena na silnici III/10579, spojuje Olešník – Nákří. Je doplněna liniovou zelení po obou stranách komunikace. Odvodňovací zákopy místy chybí. Délka v k. ú. je 1740 m.

V katastrálním území jsou pouze 4 místní komunikace. Místní komunikace jsou blíže popsány v Tab. 13 a fotodokumentace je zobrazena v Příloze 1.

Název	Návaznost	Délka [m]	Šířka [m]	Popis	Doporučená opatření
MK1	III/10579a, III/10579	2907	4,5	starší asfaltová silnice, s odvodňovacími příkopy, bez liniové zeleně	ponechat
MK2	III/10579, PC19, PC22	328	3,5	vedena z obce Olešník na fotbalové hřiště a kompostárnu, zpevněná pouze z části, povrch šterkovitý místy betonový	ponechat, zpevnit
MK3	II/105	201	4,5	příjezd do obce Chlumec, zpevněná, povrch asfaltový	ponechat, opravit
MK4	PC41	505	4,5	cesta z Nové Vsi do obce Dříteň, zpevněná, povrch asfaltový	ponechat, opravit

*Tab. 13 Přehled místních komunikací
(vlastní zpracování)*

6.4.1.2 Posouzení účelových komunikací

Účelové komunikace, nebo-li polní cesty mají šířku od 2,5 m do 3 m šířky. Polní cesty jsou blíže popsány v Tab. 14 a fotodokumentace jsou v Příloze 1.

Název	Návaznost	Délka [m]	Šířka [m]	Svozná plocha [ha]	Popis	Doporučená opatření
PC1	II/105	1255	3,5	99,61	vedena mezi ornou půdou, zpevněná, kolejová	ponechat
PC2	II/105, lesní cesta	955	3,5	38,31	vedena mezi ornou půdou k závěru lesním porostem,	ponechat

					povrch štěrkovitý, kolejová	
PC3	II/105, lesní cesta	538	3,5	22	vedena mezi ornou půdou ke konci lesem, zpevněná, povrch asfaltový	ponechat
PC4	II/105, lesní cesta	126	3,5	7,14	vedena zástavbou a končí vjezdem do Obory, zpevněná, povrch asfaltový	ponechat
PC5	II/105, lesní cesta	563	3,5	14,35	probíhá mezi ornou půdou, zpevněná	ponechat
PC6	III/10579a, lesní cesta	1679	3,5	84,25	probíhající mezi ornou půdou, zpevněná z části asfaltová	ponechat, část zpevnit
PC7	III/10579	172	3,5	8,40	neudržovaná, zpevněná, povrch betonový	ponechat
PC8	PC7, PC9	100	2,5	0,09	neudržovaná, zpevněná, povrch z části betonový	ponechat
PC9	PC7, PC8	217	2,5	5,22	neudržovaná, zpevněná, povrch betonový	zrušit
PC10	PC8, lesní cesta	413	3,5	13,62	vedena mezi odkališti a ornou půdou, nezpevněná, kolejová	ponechat

PC11	MK1, lesní cesta	503	3,5	125,35	prochází mezi ornou půdou, částečně zpevněná, kolejová	ponechat, zpevnit
PC12	MK1	246	3,5	12,37	vede kolem lesního porostu, nezpevněná, kolejová	ponechat, zpevnit
PC13	PC14	242	3,5	9,17	probíhá kolem odkaliště a lesním porostem, končí v odkališti, nezpevněná, kolejová	ponechat, zpevnit
PC14	MK1, PC15	620	3,5	23,31	vedena odkalištěm, zpevněná, povrch betonový	ponechat
PC15	MK1, III/10579a	639	3,5	27,59	vede podél odkaliště, zpevněná, povrch asfaltový	ponechat
PC16	PC15, lesní cesta	183	3,5	33,90	částečně zpevněná především u konce, kolejová	ponechat, opravit
PC17	III/10579a	262	2,5	2,87	vedena sadem, nezpevněná, kolejová	ponechat
PC18	MK1, lesní cesta	246	3,5	104,78	probíhá mezi ornou půdou, ke konci vede přes TTP	ponechat, zpevnit

PC19	MK2	646	3,5	9,72	vede okolo bývalého fotbalového hřiště, nezpevněná, kolejová	ponechat
PC20	PC25	863	3,5	78,13	probíhá kolem odkališť, zpevněná, povrch betonový ke konci nezpevněná	ponechat, opravit
PC21	PC23	853	4,5	112,57	cesta mezi odkališti, zpevněná, povrch betonový	ponechat
PC22	PC21, PC25	2234	3,5	28,74	cesta mezi odkališti, zpevněná, povrch šterkovitý	ponechat
PC23	PC21	178	3,5	83,82	cesta mezi odkališti, zpevněná, povrch betonový	ponechat
PC24	III/12225	870	3,5	59,30	cesta vedena okolo odkališti, zpevněná, povrch betonový	ponechat
PC25	III/12225, PC22	71	3,5	8,59	cesta vedena z odkaliště, nezpevněná, povrch šterkovitý	ponechat
PC26	III/12225	335	3,5	61,39	cesta vedena z odkališť,	ponechat, zpevnit

					nezpevněná, kolejová	
PC27	III/12225	586	3,5	46,62	vedena mezi ornou půdou, nezpevněná, povrch šterkovitý	ponechat
PC28	PC29, lesní cesta	1336	3,5	131,14	prochází mezi ornou půdou, z části zpevněná, kolejová	ponechat, zpevnit
PC29	PC28	460	3,5	65,17	vedena zástavbou, následně mezi ornou půdou, kolejová, nezpevněná	ponechat, zpevnit
PC30	III/10579a	533	2,5	3,39	prochází lesním porostem, nezpevněná, kolejová	ponechat, zpevnit
PC31	PC32	121	3,5	30,41	vedena mezi lesním porostem a rybníkem, nezpevněná, kolejová	ponechat, zpevnit
PC32	II/105, PC33	905	3,5	64,05	vedena mezi ornou půdou, zpevněná, povrch asfaltový	ponechat
PC33	PC32, PC34	414	3,5	29,23	vedena mezi TTP, nezpevněná, kolejová	ponechat

PC34	PC33, lesní cesta	475	3,5	60,99	vedena mezi ornou půdou, nezpevněná, kolejová	ponechat
PC35	PC34	152	2,5	1,96	vedena po okraji lesa, nezpevněná kolejová	ponechat
PC36	II/105	771	3,5	50,27	z části vedena ornou půdou, následně lesním porostem, nezpevněná, kolejová	ponechat, zpevnit
PC37	II/105, PC38	1279	3,5	52,40	prochází kolem lesa, nezpevněná, kolejová	ponechat
PC38	PC37	601	3,5	51,71	prochází mezi TTP, nezpevněná, kolejová	ponechat
PC39	II/105, PC40	1017	3,5	78,94	z části vedena ornou půdou, poté lesním porostem a TTP, nezpevněná, kolejová	ponechat
PC40	PC39, lesní cesta	234	3,5	8,54	prochází lesním porostem, nezpevněná, kolejová	ponechat
PC41	II/105, PC42, PC44	144	3,5	1,15	vedena kolem Nové Vsi,	ponechat, opravit

					zpevněná, povrch asfaltový	
PC42	PC41	522	3,5	84,18	vedena z Nové Vsi k lesnímu porostu, nezpevněná, kolejová, povrch šterkovitý	ponechat
PC43	PC42	131	3,5	44,83	vedena mezi ornou půdou, nezpevněná, kolejová	ponechat
PC44	PC41, II/105	332	3,5	45,98	vedena podél silnice II/105 a ornou půdou, nezpevněná, kolejová	zrušit
PC45	PC46	508	3,5	59,87	prochází kolem rybníku a TTP, nezpevněná, kolejová	ponechat
PC46	PC45, lesní cesta	174	3,5	21,50	prochází mezi TTP, nezpevněná, kolejová	ponechat

*Tab. 14 Posouzení účelových komunikací
(vlastní zpracování)*

6.4.1.3 Pěší a cyklistická doprava

Obce v řešeném území nemají ucelený systém chodníků pro pěší. Obcí prochází červená cyklistická trasa. Tato cyklotrasa č. 1095 vede od U Rybáka do Temelína. V blízkosti řešeného území se nachází velmi známá a často navštěvovaná cyklostezka Hluboká nad Vltavou – Karlův hrádek – Purkarec.

6.4.1.4 Vyhodnocení stavu cestní sítě

V zájmovém území je síť silnic, místních komunikací, polních a lesních cest hodnotně rozložena, a proto jsou zemědělské pozemky dobře dostupné. Nedůležitější funkci mají polní cesty, které jsou především zemědělsky využívány. Některé polní cesty jsou však v horším stavu a pomohly by jejich opravy viz. Obr. 12, str. 73.

Cestní síť

- silnice II. třídy
- silnice III. třídy
- místní komunikace
- polní cesta
- lesní cesta
- hranice k. ú. Olešník

Souřadnicový systém: S-JTSK Krovak EastNorth
 Podklad: ČÚZK - Ortofoto
 Zdroj: ZM 10, ŘSD
 Vlastní zpracování
 Vypracovala: Petra Trnková, PUPNb, duben 2019

0 0,5 1 2 Kilometry

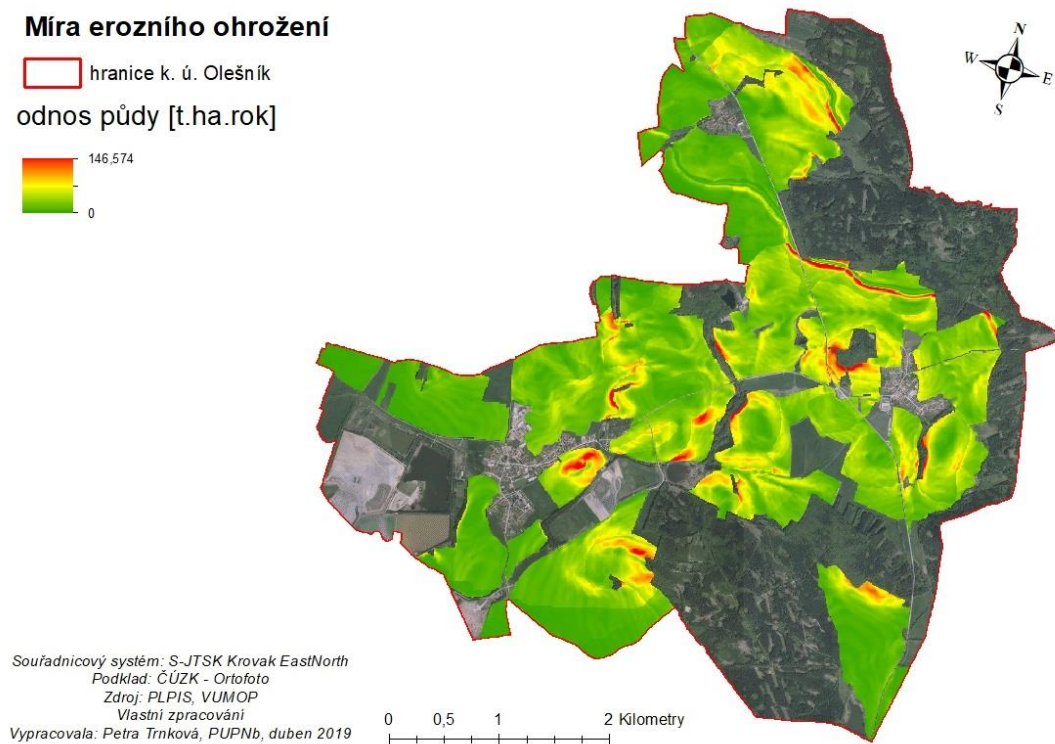
Obr. 12 Dopravní systém v řešeném území
 (vlastní zpracování, zdroj: ŘSD)

6.4.2 Ochrana půdy

6.4.2.1 Vodní eroze

Pro výpočet vodní eroze byla použita protierozní kalkulačka SOWAC GIS vytvořená Výzkumným ústavem meliorací a ochrany půdy. V SOWAC GIS jsou vyobrazeny potenciálně ohrožené pozemky orné půdy vodní erozí. Poté pomocí programu ArcMap 10.6.1 byly zpracovány grafické výstupy. Jako podklad byla použita metodika Ochrana zemědělské půdy před erozí (Janeček, 2012).

Osevní postup je uveden v kap. 6.3.1 Charakteristika zemědělské výroby. Míra erozního ohrožení je zobrazena na Obr. 13, 14. Na Obr. 15, str. 75 je zobrazena mapa odtokových drah v řešeném území.

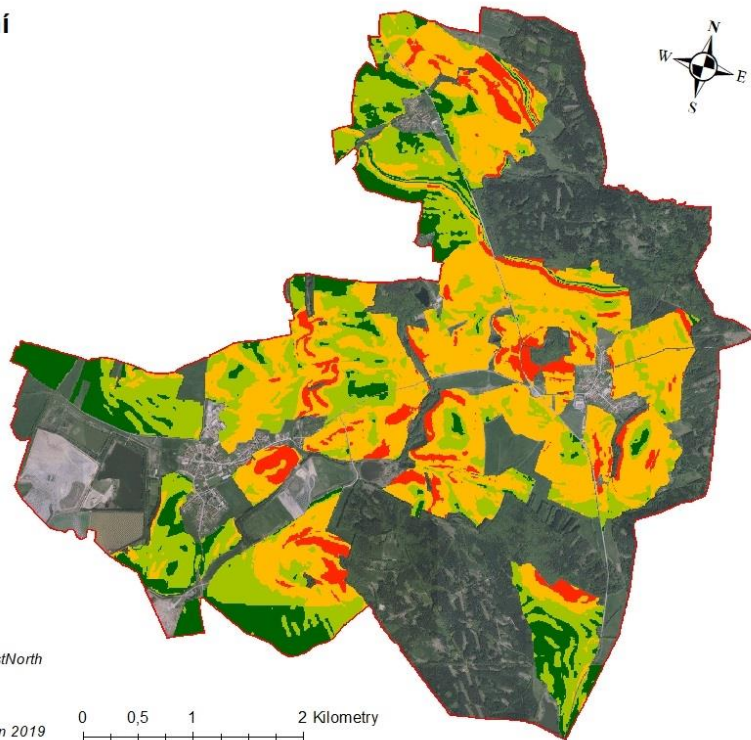
Obr. 13 Míra erozního ohrožení orné půdy v řešeném území (vlastní zpracování)

Míra erozního ohrožení

- hranice k. ú. Olešník
- odnos půdy [t.ha.rok]
- 0 - 4
 - 4,01 - 10
 - 10,01 - 32
 - 32,01 - 150

Souřadnicový systém: S-JTSK Krovak EastNorth
Podklad: ČÚZK - Ortofoto
Zdroj: PLPIS, VUMOP
Vlastní zpracování
Vypracovala: Petra Trnková, PUPNB, duben 2019

0 0,5 1 2 Kilometry

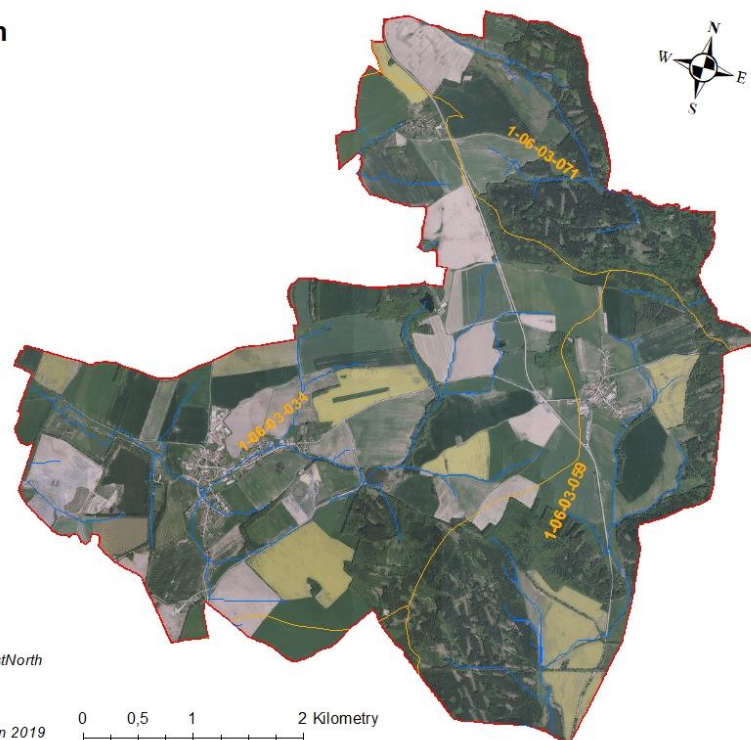
Obr. 14 Míra erozního ohrožení orné půdy v jednotlivých třídách v řešeném území (vlastní zpracování)

Mapa odtokových drah

- odtokové linie
- povodí IV. řádu
- hranice k. ú. Olešník

Souřadnicový systém: S-JTSK Krovak EastNorth
Podklad: ČÚZK - Ortofoto
Zdroj: DIBAVOD
Vlastní zpracování
Vypracovala: Petra Trnková, PUPNB, duben 2019

0 0,5 1 2 Kilometry

Obr. 15 Mapa odtokových drah v řešeném území (vlastní zpracování)

V zájmovém území jsou nejčastěji zastoupeny středně hluboké až hluboké půdy. Nejvíce ohrožené pozemky orné půdy se nacházejí v blízkosti vrcholů na daném území. Důvodem by mohla být vysoká sklonitost nebo nevhodné tvary pozemků. Tato oblast je známa tím, že se zvětšovali velikosti pozemků kvůli snaze o zvýšení intenzity zemědělské výroby.

Výpočet vodní eroze

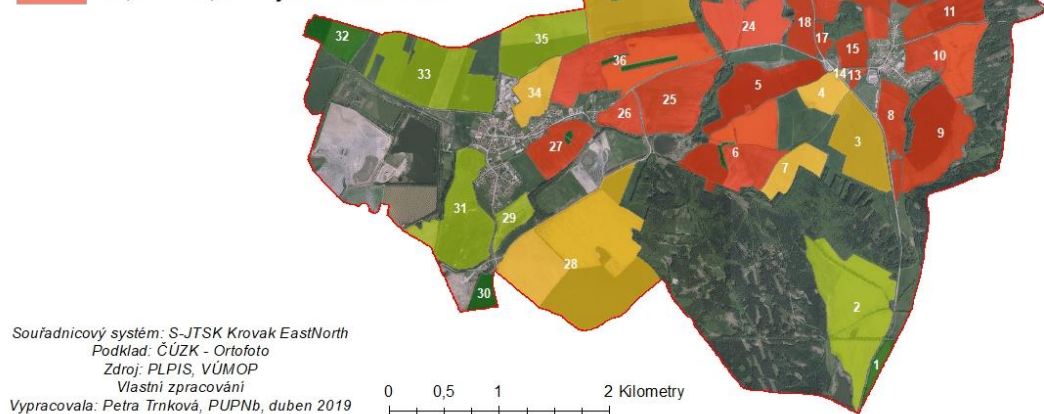
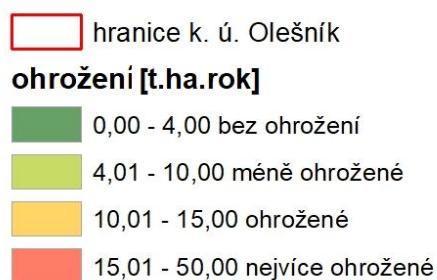
V Tab. 15 jsou uvedeny výsledky výpočtu vodní eroze. Průměrný roční odnos půdy činí 15,71 t.ha⁻¹.rok⁻¹ na řešeném území.

Půdní blok	Průměrný roční odnos půdy [t.ha⁻¹.rok⁻¹]
PB1	3,78
PB2	9,74
PB3	13,19
PB4	13,40
PB5	18,66
PB6	20,62
PB7	10,54
PB8	20,68
PB9	17,37
PB10	16,45
PB11	16,51
PB12	17,23
PB13	18,05
PB14	13,64
PB15	31,24
PB16	20,75
PB17	49,71

PB18	28,46
PB19	17,85
PB20	5,68
PB21	20,41
PB22	7,46
PB23	15,22
PB24	18,47
PB25	21,18
PB26	19,03
PB27	29,92
PB28	12,82
PB29	6,61
PB30	1,90
PB31	5,97
PB32	1,66
PB33	5,41
PB34	13,62
PB35	9,79
PB36	15,11
PB37	13,19

*Tab. 15 Výpočet odnosu půdy vodní erozí
(vlastní zpracování)*

Ohroženost půdních bloků

Obr. 16 Ohroženost půdních bloků
(vlastní zpracování)

Z Obr. 16 je patrné, že nejvíce ohrožených půdních bloků se nachází v blízkosti obce Chlumec a Nová Ves. Pro tyto pozemky je možné navrhnout vhodné protierozní opatření jako např. protierozní rozmístění plodin, vrstevnicové obdělávání pozemků, ochranné zatravnění a zatravnňování pásů pozemků podél vodotečí.

V zájmovém území se nenacházejí žádné kritické body.

6.4.2.2 Větrná eroze

Podle geoportálu SOWAC GIS se na řešeném území nenacházejí potenciálně ohrožené pozemky orné půdy větrnou erozí.

6.4.3 Poměry v oblasti vod

6.4.3.1 Poloha a stav sítě vodních toků

Sledované území se nachází v hydrogeologickém rajónu 2160 – Budějovická pánev. Vodní toky jsou ve správě Povodí Vltavy a některé ve správě Lesů ČR.

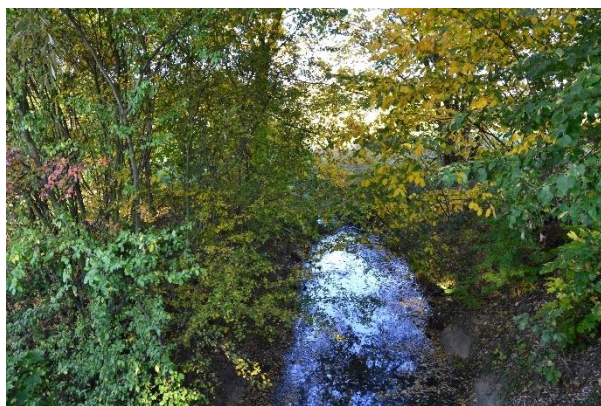
Území není ohroženo záplavami a nespadá do zranitelné oblasti, která je charakterizována výskytem vod znečištěných dusičnany ze zemědělských strojů. Není zde vymezeno pásmo ochrany vod a nenacházejí se zde vodohospodářsky významné lokality ani významná zařízení.

6.4.3.2 Popis jednotlivých vodních toků

Olešník (Svatopluk) (ID10278467)

Svatopluk (viz. Obr. 17, 18, str. 80) protéká dalšími katastrálními územími, jako je Nákří a Dívčice. V zájmovém území protéká severozápadní částí až do středu katastrálního území. Jeho celková délka je přes 11 km a v zájmovém území jeho délka je 5,5 km. Plocha jeho dílčího povodí tvoří přes 20 km².

Olešnický potok vtéká cca po 5 km do rybníka Zbudovského a z něj do Bezdrevského potoka. Západ katastru je odvodňován potokem Olešník, který odvádí tuto část Českobudějovické pánve do Vltavy. Potok protéká celou zástavbou obce Olešník, v těsné blízkosti stávající zástavby a komunikace. Koryto Olešnického potoka je pod zástavbou Olešníka v celé trase regulováno. Olešník je veden převážně v otevřeném korytě, částečně je veden i v potrubí. Při zvýšeném průtoku vody docházelo k záplavám stávající zástavby a komunikací, proto velké vody jsou zachyceny v retenčním prostoru v rybníku Nové jámy. Profil koryta je lemován souvislým porostem olše lepkavé (*Alnus glutinosa*), křovitými druhy vrb, vtroušeně s topolem osikou (*Populus tremula*), vrbou křehkou (*Salix fragilis*), dubem zimním (*Quercus petraea*), břízou bělokorá (*Betula pendula*), růží šípkovou (*Rosa canina*), bezem černým (*Sambucus nigra*).

Obr. 17 Olešnický potok
(fotodokumentace vlastní)

Obr. 18 Olešnický potok před vléváním Velického potoku
(fotodokumentace vlastní)

Velický potok (ID10253280)

Velický potok (Obr. 19) prochází v řešeném území pouze ve velmi krátkém úseku. Dále pokračuje mimo katastr k obci Velice. Velický potok představuje drobný tok v okolní intenzivně využívané zemědělské krajině. Je v celém úseku upraven, napřímen a opevněn betonovou žlabovkou, bez možnosti významnější přirozené revitalizace, pouze po okraji koryta s částečným zárůstem horní části tvrdého opevnění fragmenty chřastice rákosovité (*Phalaris arundinacea*).

Upravený tok je bez jakýchkoliv dřevin, je lemován pouze úzkým pásem nevyužívané ruderalizované vegetace s chřasticí rákosovitou (*Phalaris arundinacea*), černobýlem (*Artemisia vulgaris*) a kopřivou dvoudomou (*Urtica dioica*). Na levém břehu navazuje travní porost, na pravém bezprostředně orná půda.

Obr. 19 Velický potok
(fotodokumentace vlastní)

Munický potok (ID10256194)

Munický potok (Obr. 20, str. 81) vede od obce Chlumec středem území k jižní části katastru. Potok má v zájmovém území délku 4,15 km. Jeho celková délka je

13 km. Plocha jeho dílčího povodí je 18,75 km². Jeho správcem jsou Lesy ČR. Munický potok napájí několik rybníků. Jedním z nich je například rybník Šnekl, nacházející v zájmovém území. Poté zásobuje další rybníky nacházející se v sousedním území Munice.

*Obr. 20 Munický potok
(fotodokumentace vlastní)*

Balounova strouha (ID10250857)

Balounova strouha protéká ve východní části území až do sousedního území Purkarec. Jeho celková délka je 1,1 km a délka v zájmové území je 0,92 km. Protéká pouze lesním porostem u evropsky významné lokality Hlubocké obory.

Rachačka (ID10239848)

Potok Rachačka (Obr. 21, str. 82) protéká od severní části území do severovýchodní části území. Jeho délka v zájmovém území je 3,70 km a plocha dílčího povodí tvoří 8,94 km². Východní část katastru je odvodňována potokem Rachačka přímo do Vltavy. Rachačka si udržuje kvalitní přirozený charakter, v poměrně široké nivě meandruje, dno je štěrkovité až kamenité, v korytě místy s výraznějšími nánosy jemnozrnného až štěrkovitého sedimentu, místy dochází i k projevům břehové abraze. Ve spodní části je umístěn letní tábor. Podél toku je vytvořen břehový a doprovodný porost vzrostlých dřevin, se zastoupením olše lepkavé (*Alnus glutinosa*), místy vrbou křehkou (*Salix fragilis*), dubem zimním (*Quercus petraea*), jasanem ztepilým (*Fraxinus excelsior*), topolem osikou (*Populus tremula*), v podrostu střemchy obecné (*Prunus padus*) a bezu černého (*Sambucus nigra*). Na podmáčeném stanovišti se v nivě vytváří mokřadní společenstva se skřípinou lesní (*Scirpus sylvaticus*), blatouchem bahenním (*Caltha palustris*), orsejem jarním (*Ficaria verna*), ostřicí třeslicovitou (*Carex brizoides*), sasankou hajní (*Anemone nemorosa*), prvosenkou

vyšší (*Primula elatior*), místy dochází i k ruderalizaci porostu kopřivou dvoudomou (*Urtica dioica*). Představuje poměrně cennou lokalitu s výrazným mikroklimatem.

*Obr. 21 Potok Rachačka
(fotodokumentace vlastní)*

PBP Olešník u Olešníku (ID10266898)

PBP Olešník se nachází v západní části území. Tento tok se odděluje od potoku Olešník. Vede mezi obhospodařovanou ornou půdou. Jeho délka v zájmovém území je 0,77 km a nemá žádnou liniovou zeleň. O tok se stará Povodí Vltavy.

LBP Olešník odvodňovací kanál (ID10257530)

LBP Olešník protéká severozápadní částí sledovaného území a odděluje se od potoku Olešník. Tento tok odvodňuje tuto část území a svádí tak vodu do rybníku Prchlík. Jeho délka je 1,38 km a je ve správcovství Povodí Vltavy.

VT1 (ID10253608)

VT1 je bezejmenný tok, který protéká intravilánem obce Olešník. Tok se odděluje od potoku Olešník. Jeho délka činí 1,79 km a nemá žádnou doprovodnou zeleň.

VT2 (ID10281566)

Tok s délkou 1,55 km protéká intravilánem obce Olešník a odděluje se od potoku Olešník.

VT3 (ID10262658)

Bezejmenný tok, který se odděluje od potoku Olešník a dosahuje délky 1,96 km. Tok protéká až do intravilánu obce Chlumeč.

VT4 (ID10281550)

Tok se odděluje od Munického potoka a jeho délka činí 1,51 km. Tok vede přes lesní porost v jihovýchodní části území.

VT5 (ID10271764)

Tento bezejmenný tok přitéká k bezejmennému toku VT4. Vede v jihovýchodní části s délkou 0,23 km.

VT6 (ID10257707)

Tok s délkou 0,02 km se odděluje od Munického potoka. Vede až do sousedního území Hluboká nad Vltavou.

VT7 (ID10247373)

Tok zasahující do sousedního území Hluboká nad Vltavou s délkou 0,25 km. Protéká lesním porostem a je ve správcovství Povodí Vltavy.

VT8 (ID10279552)

Bezejmenný tok s délkou 0,16 km tekoucí lesním porostem v jihovýchodní části území.

VT9 (ID10259549)

Tok oddělující se od Munického potoka s délkou 0,82 km. Nachází se v jižní části sledovaného území a jeho správcem jsou Lesy ČR.

VT10 (ID10247077)

Tok přitékající k bezejmennému toku VT9. Protéká lesním porostem v jižní části území a jeho délka činí 0,29 km.

VT11 (ID10256958)

Tok přitékající do rybníka Šnekl v jižní části území. Délka toku činí 0,31 km.

VT12 (ID10253280)

Tento tok vede mezi dvěma rybníčky u intravilánu obce Nová Ves. Jeho délka je 0,2 km.

VT13 (ID10241476)

Drobný tok nacházející se v severovýchodní části území oddělující se od potoku Rachačka. Délka toku činí 0,22 km. Má zachovaný přirozený charakter.

VT14 (ID10281208)

Délka tohoto toku dosahuje 0,16 km a pramení ve východní části území. Má přirozený charakter, protože protéká lesním komplexem Rachačka.

6.4.3.3 Popis jednotlivých vodních ploch

Rybník Rojdánek

Rybník Rojdánek (Obr. 22) se nachází v intravilánu obce Olešník. Jeho rozloha činí 0,22 ha. Rybník je zásoben vodou z potoku Olešník. Hráz je doplněna břehovou linií porostů vrb.

*Obr. 22 Rybník Rojdánek
(fotodokumentace vlastní)*

Nové jámy

Rybník Nové jámy (Obr. 23, str. 85) se nachází na východní straně od intravilánu obce Olešník. Rybník o rozloze 3,52 ha okolo, kterého jsou litorální a břehová společenstva, navazující mokřadní a travinobylinné porosty v jeho výtopě a na okolních pozemcích. Rybník má vytvořen poměrně rozsáhlý litorální porost s dominantním rákosem, dále po okraji navazuje úzký pás zblochanu vodního (*Glyceria maxima*) a orobince (*Typha*). Na litorální společenstva navazují na podmáčeném stanovišti nevyužívaná mokřadní společenstva s rákosem obecným (*Phragmites australis*), ostřicemi (*Carex*), sítinou (*Juncus*), chrsticí rákosovitou (*Phalaris arundinacea*), tužebníkem jilmovitým (*Filipendula ulmaria*), apod. Rybník představuje významnou lokalitu pro obojživelníky, drobné i vodní ptactvo i další

organismy vázané na toto prostředí. Nad rybníkem navazuje vzrostlý porost dřevin s olší lepkavou (*Alnus glutinosa*), vtroušeně s vrbou křehkou (*Salix fragilis*), dubem letním (*Quercus robur*), v podrostu střešky obecné (*Prunus padus*), bezem černým (*Sambucus nigra*) apod.

Obr. 23 Rybník Nové jámy
(fotodokumentace vlastní)

Staré jámy

Rybník Staré jámy (Obr. 24) leží ve střední části sledovaného území. Jeho rozloha činí 0,52 ha. Hráz je zpevněna břehovými porosty a je využíván především k hospodářským účelům.

Obr. 24 Rybník Staré jámy
(fotodokumentace vlastní)

Dolní velický rybník

Dolní velický rybník (Obr. 25, 26, str. 86) je menší a poměrně mělký rybník, který je významný pro obojživelníky i pro vodní ptactvo. Po obvodu je lemován fragmenty litorálních společenstev se zblochanem vodním (*Glyceria maxima*), orobincem (*Typha*), ostřicemi (*Carex*), sítinou (*Juncus*), kosatcem žlutým (*Iris pseudacorus*). V ploše rybníka jsou zastoupena společenstva vodní vegetace. Po

obvodu dále navazuje lem vzrostlých dřevin olše lepkavé (*Alnus glutinosa*), vrby jívy (*Salix caprea*), břízy bělokoré (*Betula pendula*), vrby křehké (*Salix fragilis*), křovitých druhů vrb. Porost olše lepkové pokračuje i v přítokové části. Dolní velický rybník je napájen z potoku Olešník a jeho rozloha činí 1,78 ha.

Obr. 25 Dolní velický rybník
(fotodokumentace vlastní)

Obr. 26 Dolní velický rybník
(fotodokumentace vlastní)

Rybník Prchlík

Rybník Prchlík (Obr. 27, str. 87) představuje významný biotop v okolní krajině, zejména pro obojživelníky, dále i pro vodní ptactvo a jiné organismy. Je lemován rozsáhlejšími litorálními společenstvy s orobincem (*Typha*), zblochanem vodním (*Glyceria maxima*), místy se sítinou (*Juncus*), ostřicemi (*Carex*), kosatcem žlutým (*Iris pseudacorus*), apod. Po okraji orné půdy navazuje nitrofilní vegetace s kopřivou dvoudomou (*Urtica dioica*). V přítokové části více zazemňuje a vyrůstá z vody. Po obvodu je vytvořen skupinovitý a na pravé straně až souvislý porost dřevin olše lepkavé (*Alnus glutinosa*) a topolem osikou (*Populus tremula*). Na hrázi se nachází linie vzrostlých dubů zimních (*Quercus petraea*), v podrostu s bezem černým (*Sambucus nigra*), lískou obecnou (*Corylus avellana*), střemchou obecnou (*Prunus*

padus), apod. Jeho rozloha činí 0,68 ha. Je do něj odváděna voda LBP Olešník odvodňovacím kanálem.

Obr. 27 Rybník Prchlík
(fotodokumentace vlastní)

Rybník Šnekl

Rybník Šnekl (Obr. 28) se nachází v jižní části řešeného území. Jeho rozloha činí 3,57 ha. Je lemován úzkým pásem litorálních společenstev s rákosem (*Phragmites*), zblochanem vodním (*Glyceria maxima*), sítinou (*Juncus*), chrasticí rákosovitou (*Phalaris arundinacea*), ostřicemi (*Carex*). Od orné půdy dochází k ruderalizaci kopřivou dvoudomou (*Urtica dioica*). Podél rybníka je vytvořen skupinkovitý porost vzrostlých dřevin křovitých druhů vrb apod. Po okraji lesa je zastoupena olše lepkavá (*Alnus glutinosa*). Významný je oboustranný hrázový porost s dominantním dubem letním (*Quercus robur*), na vzdušné straně hráze je porost dvouřadý, na pravé straně s vyšším zastoupením smrku ztepilého (*Picea abies*), i borovice lesní (*Pinus sylvestris*) a modřínu opadavého (*Larix decidua*). Rybník je významný pro vodní ptactvo a obojživelníky. Pod hrází pokračuje na silně podmáčeném stanovišti vzrostlá olšina.

Obr. 28 Rybník Šnekl
(fotodokumentace vlastní)

Chlumecké rybníčky

Chlumecké rybníčky (Obr. 29, 30, 31) leží ve východní části intravilánu obce Chlumeč. Tvoří je 3 rybníčky o rozloze 0,17 ha, 0,12 ha a 0,75 ha. Tyto rybníčky jsou využívány především pro hospodářský účel, dále pak pro rekreaci. Jejich hráze jsou zpevněny břehovými porosty.

Obr. 29 Dolní chlumecký rybník
(fotodokumentace vlastní)

Obr. 30 Prostřední chlumecký rybník
(fotodokumentace vlastní)

Obr. 31 Horní chlumecký rybník
(fotodokumentace vlastní)

Novoveské rybníčky

Novoveské rybníčky (Obr. 32, 33, 34) se nacházejí v západní části intravilánu obce Nová Ves. Tvoří je soubor 5 rybníčků o rozlohách 0,03 ha, 0,06 ha, 0,04 ha, 0,02 ha a 0,08 ha. Tyto rybníčky zadržují vodu především pro hasičské potřeby. Jejich hráze jsou zpevněny břehovými porosty.

Obr. 32 Horní velický rybník
(fotodokumentace vlastní)

Obr. 33 Prostřední velický rybník
(fotodokumentace vlastní)

Obr. 34 Dolní velický rybník
(fotodokumentace vlastní)

Odkaliště K III, zemník C III, K IV/C1Z a K IV/C1/F

Toto jsou kalojemy (Obr. 35) zatopené vodou, které mají celkovou rozlohu 45,93 ha. U většiny z nich je hráz zpevněna břehovým porostem především břízou bělokorou (*Betula pendula*). U zemníku C III je vybudován ostrůvek na ochranu obojživelníků, vodního ptactva a jiných živočichů.

*Obr. 35 Letecké snímky odkališť
(fotodokumentace DIAMO s.p.)*

6.4.3.4 Záplavové území

Podle dostupných map z geoportálu HEIS VÚV je patrné, že řešené území nespadá do záplavového území.

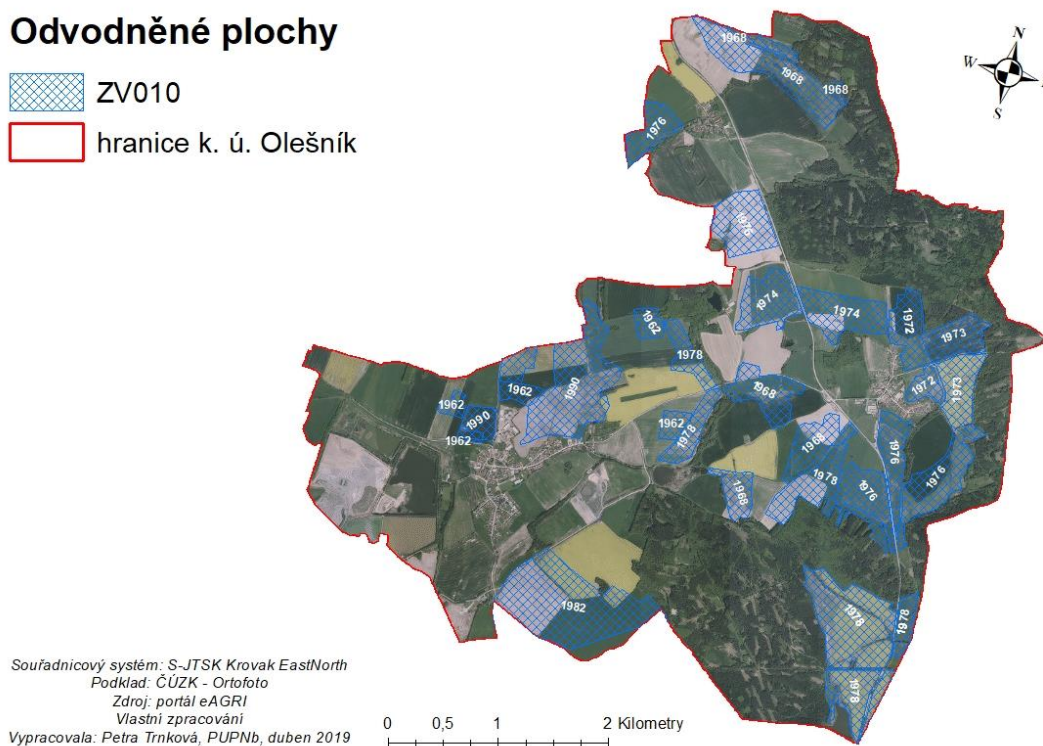
6.4.3.5 Odvodněné plochy a závlahové stavby

Odvodněné plochy se nacházejí na celém území viz. Obr. 36, str. 91. Nejvíce se jich nachází ve střední části řešeného území. Odvodnění bylo budováno od roku 1962 do roku 1990. Odvodňovací plochy činí 224,6 ha. Odvodnění je provedeno otevřenými liniovými stavbami, tzn. příkopy a do nich jsou svedené zatrubněné liniové prvky, tzn. potrubí. Odvodnění je zde částečně nefunkční z důvodu jeho stáří.

Závlahové stavby se v zájmovém území nenacházejí.

Odvodňené plochy

- ZV010
- hranice k. ú. Olešník

Obr. 36 Odvodňené plochy v zájmovém území
(zdroj: eAGRI)

6.4.3.6 Vyhodnocení poměrů v oblasti vod

Z vodohospodářského průzkumu vyplývá, že by byla potřeba pravidelná údržba vodních toků. Zároveň by se měl zachovat jejich přirozený vzhled. Vodní plochy představované soustavou rybníků jsou spíše drobnějšího měřítka. Za slabou stránku území můžeme považovat omezené možnosti vypouštění předčištěných odpadních vod do vod povrchových. Příležitostí je ochrana a obnova přirozeného vodního režimu a vodních ekosystémů. Za hrozbu lze také považovat zhoršení kvality podzemních vod v důsledku vypouštění odpadních vod v místech, kde není vybudovaný kanalizační řád.

6.4.4 Krajina a příroda

6.4.4.1 Biogeografická charakteristika

Zájmové území spadá do hercynské podprovincie a do českobudějovického bioregionu. Bioregion je tvořen pánví vyplněnou kyselými sedimenty s rozsáhlými podmáčenými sníženinami. Převažuje biota dubojehličnaté varianty 3. vegetačního stupně, s ostrovy 4. bukového stupně. Potenciálně je vegetace tvořena acidofilními doubravami, luhy a podmáčenými olšinami (Culek, 2013).

Nacházejí se zde nezpevněné jezerní sedimenty kontinentální svrchní křídy a terciéru – nevápnitými jíly, písky i šterky; ty mohou být lokálně zpevněny na pískovce nebo slepence. Okrajově nebo ostrůvkovitě vystupuje v bioregionu kyselé krystalinické podloží, především migmatity, podružně ortoruly. Z kvartérních pokryvů se uplatňují fluvialní sedimenty v nivách a místy hlinité sedimenty rázu sprašových hlín. Bioregion má vyrovnané zastoupení rybníků, vlhkých luk, kulturních borů a orné půdy (Culek, 2013).

Na tomto území se nachází několik biochor: -4PS (pahorkatiny na kyselých metamorfitech v suché oblasti 4. vegetačního stupně), -4RS (plošiny na kyselých metamorfitech v suché oblasti 4. vegetačního stupně), 4Do (podmáčené sníženiny na kyselých horninách 4. vegetačního stupně), 3Ro (vlhké plošiny na kyselých horninách 3. vegetačního stupně), 4BS (erodované plošiny na kyselých metamorfitech 4. vegetačního stupně), 4VS (vrchoviny na kyselých metamorfitech 4. vegetačního stupně), -4AN (antropogenní reliéf na písčítých hlínách v suché oblasti 4. vegetačního stupně), 3To (podmáčené roviny na kyselých sedimentech 3. vegetačního stupně), -3RS (plošiny na kyselých metamorfitech v suché oblasti 3. vegetačního stupně).

6.4.4.2 Současný stav krajiny

Pro krajinu v řešeném území jsou charakteristické pozemky s intenzivní hospodářskou činností, s neúměrnou velikostí jednotlivých honů orné půdy. Tento negativní trend je částečně potlačen kladným vlivem rozsáhlých lesních komplexů. Přínosem pro ekosystém řešeného území jsou rovněž i místní lesíky a remízky včetně neobhospodařovaných mezí.

Olešník se nenachází v krajině atraktivní na rekreaci, a je z tohoto hlediska hodnocen podprůměrně. Částečně k tomu přispěla sanace odkališť, která výrazně narušila nejbližší okolí Olešníku. Kladně na ekosystém východní části katastru Olešníka působí relativně málo narušený lesní komplex táhnoucí se až do údolí Vltavy. Především okolí potoka Rachačka je nejhodnotnější částí popisovaného prostoru s nejvyšší biodiverzitou.

6.4.4.3 Lesní porosty

Lesní porosty patří do dubobukového a bukového vegetačního stupně. Jedná se především o lesy hospodářské. Skladbu lesů tvoří především smrk ztepilý (*Picea abies*), borovice lesní (*Pinus sylvestris*), dub letní i zimní (*Quercus robur*,

Quercus petraea), buk lesní (*Fagus sylvatica*) a lípa malolistá (*Tilia cordata*). Do keřového patra náleží hloh obecný (*Crataegus laevigata*), višně (*Prunus cerasus*), vrba popelavá (*Salix cinerea*) a kalina obecná (*Viburnum opulus*).

6.4.4.4 Rozptýlená zeleň

Na zájmovém území je zachována liniová rozptýlená zeleň podél cest, dále kolem rybníků a vodotečí. Porosty na mezích a podél cest dodávají typický ráz zdejší krajiny. Zeleň podél vodotečí a vodních ploch je většinou součástí systému ekologické stability území.

6.4.4.5 Trvalé travní porosty

Trvalé travní porosty tvoří v území především louky a pastviny využívané k hospodaření. Louky jsou pravidelně udržované a kosené.

6.4.4.6 NATURA 2000

Do zájmového území zasahuje evropsky významná lokalita Hlubocké obory (CZ0311036). Důvodem evropské ochrany je výskyt vzácného mechu s názvem dvouhrotec zelený (*Dicranum viride*) a čtyř vzácných brouků na rozpadající se dřevní hmotu a dutiny starých stromů, kterými jsou rýhovec pralesní (*Rhysodes sulcatus*), roháč obecný (*Lucanus cervus*), páchník hnědý (*Osmoderma eremita*) a kovařík fialový (*Limoniscus violaceus*). Území, včetně toku řeky Vltavy a jejího okolí, je zároveň součástí ptačí oblasti Hlubocké obory, která je též evropsky významná lokalita součástí soustavy Natura 2000. Předmětem evropské ochrany jsou zde dva druhy ptáků strakapoud prostřední (*Dendrocopos medius*) a lejssek bělokrký (*Ficedula albicollis*).

6.4.4.7 Ekologická stabilita

Koeficient ekologické stability – KES

$$KES = \frac{6622864}{11598349} = 0,57$$

Podle výsledku koeficientu ekologické stability je katastrální území Olešník intenzivně využíváno zemědělskou velkovýrobou. Dochází tak k oslabení autoregulačních pochodů v ekosystémech a zapříčiňuje tak jejich značnou ekologickou labilitu. Vyžaduje především vysoké vklady dodatkové energie.

Územní systém ekologické stability – ÚSES

Jako podklad pro průzkum ekologické stability byl použit Plán místního ÚSES katastrálního území Olešník z roku 1996 a jeho aktualizace z roku 2010, kterou vytvořil Ing. Václav Škopek, CSc. a Ing. Petr Bureš.

Interakční prvky se v zájmovém území nachází liniové a plošně rozptýlené zeleně. Výčet lokálních biocenter je uveden v Tab. 16 a výčet lokálních biokoridorů je v Tab. 17. Všechny stavební prvky ÚSES jsou zobrazeny na Obr. 37, str. 102.

Název	Plocha [ha]	Stav	Charakteristika
LBC1 – Chlumecký vrch	17,48	funkční	Biocentrum zaujímá plochu lesního porostu. Tvořeno zejména smrkem ztepilým (<i>Picea abies</i>) a borovicí lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), místy je zastoupen různorodý porost se zastoupením douglasky tisolisté (<i>Pseudotsuga menziesii</i>), buku lesního (<i>Fagus sylvatica</i>), dubu zimního (<i>Quercus petraea</i>), lípy srdčité (<i>Tilia cordata</i>) s příměsí jasanu ztepilého (<i>Fraxinus excelsior</i>), topolem osikou (<i>Populus tremuola</i>) a na jižním okraji i olše lepkavé (<i>Alnus glutinosa</i>).
LBC2 – Malá blana	9,37	funkční	Plocha zaujímá lesní porost. Souvislý lesní porost je tvořen převahou smrku ztepilého (<i>Picea abies</i>) a borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), jen v malé míře je zastoupen buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>). Bylinné patro je chudší.
LBC3 – Odkaliště – Na dlouhých	8,64	nefunkční	Biocentrum je tvořeno odkalištěm K III. Je na rozhraní lučního porostu a orné půdy, v úzkém pásu je lemován fragmenty rákosu

			<i>(Phragmites)</i> , chrastice rákosovité (<i>Phalaris arundinacea</i>) a ojediněle vtroušeným porostem dřevin s břízou bělokorou (<i>Betula pendula</i>), topolem osikou (<i>Populus tremula</i>), vrbou jívou (<i>Salix caprea</i>) a křovitými druhy vrb.
LBC4 – Dolní velický rybník	10,46	funkční	Je tvořeno Dolním velickým rybníkem, který je po obvodu lemován fragmenty litorálních společenstev. V ploše rybníka jsou zastoupena společenstva vodní vegetace. Součástí biocentra je i menší lesní porost navazující ve výtopě rybníka.
LBC5 – Nové Jámy	4,94	funkční	Je tvořeno rybníkem Nové Jámy a jeho litorálními a břehovými společenstvy navazujícími mokřadními a travinobylinnými porosty v jeho výtopě a na okolních pozemcích.
LBC6 – Rachačka	9,76	funkční	Je umístěno v souvislém lesním komplexu převážně na pravém břehu toku Rachačka. Podél toku je vytvořen břehový a doprovodný porost vzrostlých dřevin. Součástí biocentra je i navazující lesní porost.
LBC7 – V novoveské špici	5,85	funkční	Zaujímá plochu lesního porostu. Souvislý lesní porost je tvořen převahou smrku ztepilého (<i>Picea abies</i>), který doplňuje borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), příměs tvoří bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>) a dub letní (<i>Quercus robur</i>).
LBC8 – U Horačic	0,36	nefunkční	Nachází se v intenzivně využívané zemědělské krajině, na drobném pravostranném přítoku toku Svatopluk. Koryto je lemováno úzkým pásem chrastice

			rákosovité (<i>Phalaris arundinacea</i>), rákosu (<i>Phragmites</i>) a ruderalizované travinobylinné vegetace. Původní luční porosty jsou v současné době zorněny, převažuje erozně náchylná orná půda. Součástí biocentra je i drobný remízek.
LBC9 – Olešnický rybník	7,51	funkční	Biocentrem prochází tok Svatopluk. Zachovala se rozsáhlejší tůň se stojatou vodou. Vyskytuje se zde rákos (<i>Phragmites</i>), chrastice rákosovitá (<i>Phalaris arundinacea</i>), sítina (<i>Juncus</i>), tužebník (<i>Filipendula</i>), ostřice (<i>Carex</i>), orobinec (<i>Typha</i>), zblochan vodní (<i>Glyceria maxima</i>), třtina (<i>Calamagrostis</i>), kopřiva dvoudomá (<i>Urtica dioica</i>). Nachází se zde hrázový porost s dominantním zastoupením dubu zimního (<i>Quercus petraea</i>).
LBC10 – Výštice	7,93	funkční	Biocentrum tvoří vrch Výštice a okolní lesní komplex. V jeho okolí je intenzivně využívaná zemědělská krajina s řadou potravních, úkrytových a hnízdních možností. Druhové složení vyskytující se zde je buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), třešeň ptačí (<i>Prunus avium</i>), borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), topol osika (<i>Populus tremula</i>).
LBC11 – U Kobylí hlavy	5,39	funkční	Biocentrum je tvořené vzrostlým lesním porostem, který je nad zástavbou obce Chlumeč. Je zde zastoupeno stromové i keřové patro.

LBC12 – U Nové Vsi	2,59	funkční	Tvořen drobným tokem a dvěma drobnými rybníčky s porostem vzrostlých dřevin. Břehové porosty tvoří vzrostlý nálet dřevin, vrby křehké (<i>Salix fragilis</i>), křovité druhy vrb a bez černý (<i>Sambucus nigra</i>). Podél toku a ve svahu je vytvořen skupinovitý až místy téměř souvislý porost vzrostlých dřevin.
-----------------------	------	---------	--

Tab. 16 Výčet lokálních biocenter v řešeném území
(vlastní zpracování, plán místního ÚSES Olešník)

Název	Délka [m]	Šířka [m]	Stav	Charakteristika
LBK1 – K Oboře	1300	20 – 70	funkční	Tvořen drobným tokem, který prochází zemědělskými pozemky, napojuje se na lesní porosty Hlubocké obory.
LBK2 – Štreinův les	1100	20	funkční	Je tvořeno převážně lesním porostem. Souvislý lesní porost tvořen převahou smrku ztepilého (<i>Picea abies</i>), který doplňuje borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), příměs tvoří podle stanoviště bříza bělokora (<i>Betula pendula</i>), lípa srdčitá (<i>Tilia cordata</i>), jasan ztepilý (<i>Fraxinus excelsior</i>), douglaska tisolistá (<i>Pseudotsuga menziesii</i>) a olše lepkavá (<i>Alnus glutinosa</i>).
LBK3 – Na dílech	1400	30 – 80	funkční	Nachází se pod obcí Chlumeč. Je zde zastoupen pestrým druhovým složením keřového i stromového

				<p>patra. Tvoří ji dub zimní (<i>Quercus petraea</i>), smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>), borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), topol osika (<i>Populus tremula</i>), bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), vrba křehká (<i>Salix fragilis</i>), třešeň ptačí (<i>Prunus avium</i>), křovité druhy vrb.</p>
LBK4 – Olešnický les	1050	20	funkční	<p>Je tvořen lesním porostem. Lesní porost je tvořen převahou smrku ztepilého (<i>Picea abies</i>), který doplňuje dub letní (<i>Quercus robur</i>), borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), příměs tvoří modřín opadavý (<i>Larix decidua</i>) a lípa srdčitá (<i>Tilia cordata</i>).</p>
LBK5 – Olešnický vrch	1500	20	funkční	<p>Pochází souvislým lesním porostem. Lesní porost tvořen převahou smrku ztepilého (<i>Picea abies</i>), který doplňuje borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>) a dub zimní (<i>Quercus petraea</i>), s ojedinělou příměsí dalších druhů dřevin.</p>
LBK6 – Na skoku	1650	50 – 150	funkční	<p>Prochází podél toku Olešník, je tvořen břehovými a doprovodnými společenstvy. V nivě se na podmáčeném stanovišti vytváří rozsáhlejší mokřadní společenstva. Na nivu navazují drobné lesní porosty a</p>

				součástí jsou také dva drobné rybníčky.
LBK7 – Odkaliště – Svatopluk	2700	20 – 40	nefunkční	Prochází v úseku pod rybníkem Nové jámy podél toku Svatopluk a dále v téměř celém svém úseku podél ploch odkališť. Pod odkalištěm pokračuje na rozhraní lučního porostu a orné půdy. Prochází podél potrubí pod silničním mostem.
LBK8 – Svatopluk	300	30 – 40	funkční	Zahrnuje tok Olešník s jeho břehovými a doprovodnými společenstvy a navazujícími lučními porosty. Profil koryta je lemován souvislým porostem.
LBK9 – Velický potok	400	30 – 40	funkční	Velický potok představuje drobný tok v okolní intenzivně využívané zemědělské krajině. Upravený tok je bez jakýchkoliv dřevin, je lemován pouze úzkým pásemem nevyužívané ruderalizované vegetace.
LBK10 – V širokých – Za loukami	1950	20 – 30	nefunkční	Z větší části prochází v intenzivně využívané zemědělské krajině rozsáhlými zcelenými pozemky orné půdy, je tvořen i využívaným travním porostem.
LBK11 – Na jitrech	900	20 – 30	nefunkční	Propojuje jednotlivé lesní komplexy a drobné lesíky přes intenzivně využívanou zemědělskou půdu. Prochází z části podél drobné upravené

				stoky, je lemován jen vtroušenými skupinkami náletu dřevin.
LBK12 – Na hořejším pastvišti	1250	20 – 50	nefunkční	Prochází v intenzivně využívané zemědělské krajině rozsáhlými zcelenými pozemky orné půdy, do značné míry i erozně náchylné. Drobný tok je upraven, napřímen a opevněn do dna i boku betonovými deskami, je bez jakýchkoliv dřevin.
LBK13 – Pod novoveskou špicí	600	20 – 50	funkční	Prochází lesním porostem podél drobného pravostranného přítoku toku Rachačka. Propojuje lesní biocentrum V novočeské špicí s biocentrem Rachačka.
LBK14 – Rachačka	1600	20 – 100	funkční	Prochází v celém svém úseku lesním porostem, je tvořen doprovodnými společenstvy v nivě a podél toku Rachačka.
LBK15 – Potok Rachačka u hájovny Rachačka	590	20 – 80	funkční	Prochází nivou toku Rachačka, je tvořen jeho břehovými a doprovodnými společenstvy. Součástí biokoridoru je lesní porost. V nivě je lesní porost z větší části tvořen poměrně různorodou směsí dřevin.
LBK16 – Kobylí hlava	350	40 – 50	funkční	Biokoridor vede lesním komplexem, kde se nachází mohylové naleziště. Tvoří ho hustě porostlé stromy a keřové patro.

LBK17 – Pod záhorskou cestou	605	40 – 60	nefunkční	Biokoridor vede mezi intenzivně obdělávanou zemědělskou půdou.
------------------------------------	-----	---------	-----------	---

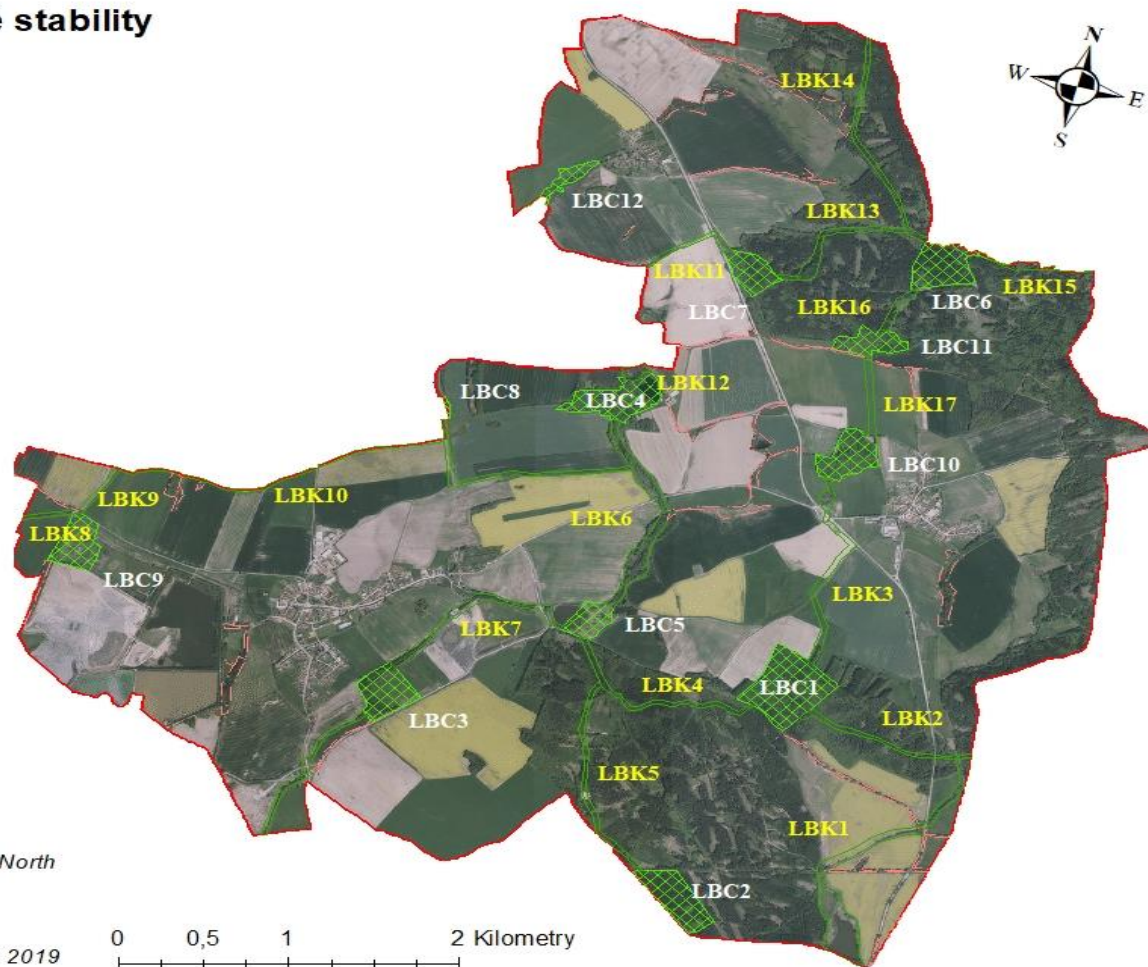
*Tab. 17 Výčet lokálních biokoridorů v řešeném území
(vlastní zpracování, plán místního ÚSES Olešník)*

6.4.4.8 Hodnocení stavu krajiny a přírody

Zájmové území lze hodnotit jako velmi intenzivně zemědělsky zatíženou krajinu. Vyskytuje se zde vysoké dopravní zatížení a ekologická zátěž z přilehlých odkališť. Zvýšení ekologické stability lze zlepšit přidáním prvků ÚSES především na ornou půdu.

Územní sytém ekologické stability

- interakční prvek
- biokondor lokální
- biocentrum lokální
- hranice k. ú. Olešník

Souřadnicový systém: S-JTSK Krovak EastNorth
 Podklad: ČÚZK - Ortofoto
 Zdroj: Plán místního ÚSES Olešník
 Vlastní zpracování
 Vypracovala: Petra Trnková, PUPNb, duben 2019

0 0,5 1 2 Kilometry

Obr. 37 Mapa ÚSES v zájmovém území
 (vlastní zpracování)

7. ZÁVĚR

Tato práce vyhodnotila současný stav katastrálního území Olešník podle platné metodiky k provádění pozemkových úprav. Cílem bylo vyhotovení průzkumových prací a jejich zhodnocení. Práce může sloužit jako podklad pro pozemkové úpravy.

Nejprve bylo důležité sehnat všechny dostupné informace a podklady (mapy, územní plán obce, podklady ostatních organizací) k řešenému území. Jako další byl proveden terénní průzkum a následně bylo provedeno vyhodnocení daného území.

Práce byla zpracována po textové i grafické formě, pro tvorbu map byl použit program ArcGIS s webovými mapovými službami (WMS).

Při vyhodnocení území byly zjištěny problémy zejména v oblasti ochrany půdy. Dále je třeba vyřešit nefunkčnost odvodňovacích zařízení, a to jejich opravou. Důležité je také zvýšení ekologické stability. Většina polních cest je v dobrém stavu, jen některé potřebují menší opravy a údržbu. U cest, které nemají odvodňovací mechanismy je doporučeno jejich vybudování.

Závěrem bych chtěla sdělit, že realizace konkrétních opatření na tomto území závisí na mnoha faktorech. Tím nejdůležitějším považuji spolupráci vlastníků, všech dotčených orgánů a ochotu vytvářet ochranná opatření, která by vedla ke zlepšení poměrů v krajině.

8. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

8.1 Literatura

Atlas podnebí Československé republiky, 1958. Praha: Ústředí správa geodesie a kartografie.

BATYSTA, Marek, 2014. *Pozemkové úpravy: Nástroj pro udržitelný rozvoj venkovského prostoru*. 5.doplněné vydání. Praha, 50 s. ISBN 978-80-7434-270-7.

BEDNÁŘ, Jan, 1993. *Meteorologický slovník výkladový a terminologický: s cizojazyčnými názvy hesel ve slovenštině, angličtině, němčině, francouzštině a ruštině*. Praha: Ministerstvo životního prostředí ČR, 594 s. ISBN 80-85368-45-5.

BIČÍK, Ivan, 2009. *Půda v České republice*. Editor Ivo HAUPTMAN, editor Zdeněk KUKAL, editor Karel POŠMOURNÝ. Praha: Pro Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zemědělství vydal Consult, 255 s. ISBN 80-903482-4-6.

CULEK, Martin, 2013. *Biogeografické regiony České republiky*. Brno: Masarykova univerzita, 447 s. ISBN 978-80-210-6693-9.

DOLEŽAL, Petr et al., 2010. *Metodický návod k provádění pozemkových úprav*. Praha: Ministerstvo zemědělství – Ústřední pozemkový úřad, 170 s.

DUMBROVSKÝ, Miroslav, 2004. *Pozemkové úpravy*. Brno: Akademické nakladatelství CERM, 263 s. ISBN 80-214-2668-3.

HABĚTÍN, Vladimír, KOČÁREK, Eduard a TRDLIČKA, Zdeněk, 1973. *Geologické vědy: přehled mineralogie, petrografie a geologie*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 398 s. Knihnice všeobecného vzdělání mládeže – Kostka.

HAVRLANT, Miroslav a BUZEK, Ladislav, 1985. *Nauka o krajině a péče o životní prostředí*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 126 s. Učebnice pro vysoké školy.

HLADÍK, Jiří a PIVCOVÁ, Jana, 2005. *Pozemkové úpravy a ÚSES, seminář ÚSES – zelená páteř krajiny*. Praha: Mze ČR: Ústřední pozemkový úřad.

JANEČEK, Miloslav, 2012. *Ochrana zemědělské půdy před erozí: metodika*. Praha: Powerprint, 113 s. ISBN 978-80-87415-42-9.

JANEČEK, Miloslav, 1992. *Ochrana zemědělské půdy před erozí*. Praha: Ústav vědeckotechnických informací pro zemědělství, 110 s. Metodiky pro zavádění výsledků výzkumu do zemědělské praxe.

JONÁŠ, František, 1990. *Pozemkové úpravy: celostátní vysokoškolská učebnice pro vysoké školy zemědělské*. Praha: Státní zemědělské nakladatelství, Mechanizace, výstavba a meliorace, 511 s. ISBN 80-209-0106-x.

- JŮVA, Karel, 1978. *Pozemkové úpravy*. Praha: SZN, 255 s. Rostlinná výroba.
- JŮVA, Karel, HRABAL, Antonín a TLAPÁK, Václav, 1977. *Ochrana půdy, vegetace, voda a ovzduší*. Praha: Státní zemědělské nakladatelství, 180 s.
- KOSTKAN, Vlastimil, 1996. *Územní ochrana přírody a krajiny v České republice*. Ostrava: VŠB-Technická univerzita, 138 s. ISBN 80-7078-366-4.
- KOUKALOVÁ, Miroslava, 2011. *Acta Pruhoniciana*. Průhonice: Výzkumný ústav okrasného zahradnictví, 55-58 s. ISBN 978-80-7415-048-7. ISSN 0374-5651.
- LÖW, Jiří a MÍCHAL, Igor, 2003. *Krajinný ráz*. Kostelec nad Černými lesy: Lesnická práce, 552 s. ISBN 80-86386-27-9.
- MARŠÍKOVÁ, Magdalena a MARŠÍK, Zbyněk, 2007. *Dějiny zeměměřičtví a pozemkových úprav v Čechách a na Moravě v kontextu světového vývoje*. Praha: Libri, 182 s. ISBN 978-80-7277-318-3.
- MEZERA, Alois, 1979. *Tvorba a ochrana krajiny*. Praha: Státní zemědělské nakladatelství, 467 s. Lesnictví, myslivost a vodní hospodářství.
- NĚMEC, Jan, BLAŽEK, Vladimír a HLADNÝ, Josef, ed., 2006. *Voda v České republice*. Praha: Pro Ministerstvo zemědělství vydal Consult, 253 s. ISBN 80-903482-1-1.
- NĚMEC, Jiří, 2001. *Bonitace a oceňování zemědělské půdy České republiky*. Praha: Výzkumný ústav zemědělské ekonomiky, 257 s. ISBN 80-85898-90-X.
- NEPOMUCKÝ, Petr, SALAŠOVÁ, Alena a MOLDAN, Bedřich, 1996. *Krajinné plánování*. Ostrava: Vysoká škola báňská – Technická univerzita [Ostrava], 100 s. ISBN 80-7078-371-0.
- NOVÁKOVÁ, Eva, 1970. *Tvorba a ochrana krajiny*. Učební texty pro pomaturitní studium, Sv. č. 3. Praha: Hydrometeorologický ústav, 44 s.
- NOVÁK, Pavel a FUCÍK, Petr, 2015. *Územní plánování v procesech plánování a projektování krajiny: sborník z konference AUÚP, Lednice 24.-25.9.2015*. Brno: Ústav územního rozvoje, 51-53. ISBN 978-80-87318-42-3.
- NOVOTNÁ, Dagmar, ed., 2001. *Úvod do pojmosloví v ekologii krajiny*. Praha: Enigma, 399 s. ISBN 80-7212-192-8.
- NOVOTNÝ, Ivan, 2014. *Příručka ochrany proti vodní erozi: [aktualizované znění – leden 2014]*. 2., aktualiz. vyd. Praha: Ministerstvo zemědělství, 73 s. ISBN 978-80-87361-33-7.
- NYPL, Vladimír, 1992. *Hydrologie a pedologie*. Praha: Vysoká škola chemicko-technologická, 150 s. ISBN 80-7080-152-2.

PASÁK, Vlastimil, 1984. *Ochrana půdy před erozí*. Praha: SZN, 160 s. Rostlinná výroba (Státní zemědělské nakladatelství).

PODHRÁZSKÁ, Jana, 2006. *Projektování pozemkových úprav*. V Brně: Mendelova zemědělská a lesnická univerzita, 215 s. ISBN 80-7375-011-2.

Pozemkové úpravy "krok za krokem": podpořeno z Programu rozvoje venkova ČR 2007-2013, 2015. Praha: Ministerstvo zemědělství, Odbor Řídící orgán PRV ve spolupráci s Výzkumným ústavem meliorací a ochrany půdy, 20 s. ISBN 978-80-7434-228-8.

Pozemkové úpravy: nástroj pro udržitelný rozvoj venkovského prostoru, 2011. 2., aktualiz. vyd. Praha: Ministerstvo zemědělství, 32 s. ISBN 978-80-7084-944-6.

QUITT, Evžen, 1971. *Klimatické oblasti Československa = Climatic regions of Czechoslovakia*. Brno: Geografický ústav ČSAV, 73 s. Studia Geographica.

ROŽNOVSKÝ, Jaroslav, 1999. *Klimatologie*. Brno: Mendelova zemědělská a lesnická univerzita, 146 s. ISBN 80-7157-419-8.

RYBÁRSKY, Ivan, ŠVEHLA, František a GEISSÉ, Erich, 1991. *Pozemkové úpravy*. Bratislava: Alfa, 357 s. ISBN 80-05-00873-2.

SKLENIČKA, Petr, 2003. *Základy krajinného plánování*. Vyd. 2. Praha: Naděžda Skleničková, 321 s. ISBN 80-903206-1-9.

STEJSKALOVÁ, Dagmar a NOVOTNÝ, Ivan, 2008. *Metodika krajinného plánu*. Brno: VÚMOP, 85 s. ISBN 978-80-904027-0-6.

ŠANTRŮČKOVÁ, Hana et al., 2018. *Ekologie půdy*. České Budějovice: Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, 260 s. ISBN 978-80-7394-695-1.

ŠVEHLA, František, 1986. *Pozemkové úpravy: práce projekční*. Praha: České vysoké učení technické.

ŠVEHLA, František a VAŇOUS, Miloslav, 1995. *Pozemkové úpravy*. Praha: České vysoké učení technické, 146 s. ISBN 80-01-01277-8.

TLAPÁK, Václav, ŠÁLEK, Jan a LEGÁT, Vladimír, 1992. *Voda v zemědělské krajině*. Praha: Nakladatelství Brázda, 320 s.

TOLASZ, Radim, 2007. *Atlas podnebí Česka: Climate atlas of Czechia*. Praha: Český hydrometeorologický ústav, 255 s. ISBN 978-80-244-1626-7.

TOMAN, František, 2006. *Pozemkové úpravy: časopis pro tvorbu a ochranu krajiny: teorie a praxe*. Praha: Ministerstvo zemědělství i ČR-Ústřední pozemkový úřad. ISSN 1214-5815.

UHLÍŘOVÁ, Jana a MAZÍN, Václav, 2005. *Metodika studie širších územních vazeb ochrany půdy a vody v komplexních pozemkových úpravách*. Praha: Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy, 31 s. ISBN 80-239-4845-8.

VÁCHAL, Jan, 2011. *Pozemkové úpravy*. Praha: Consult, 207 s. ISBN 80-903482-8-9.

VLASÁK, Josef a BARTOŠKOVÁ, Kateřina, 2007. *Pozemkové úpravy*. Praha: Nakladatelství ČVUT, 168 s. ISBN 978-80-01-03609-9.

Zákon o půdě – komentář: (zákon ze dne 21. května 1991 č. 229-1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému vlastnictví), 1991. Praha: Panorama, 44 s. Ius – Nové zákony. ISBN 80-7038-157-4.

8.2 Zákony a vyhlášky

Vyhláška č. 395/1992 Sb., ministerstva životního prostředí České republiky, kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny

Vyhláška č. 227/2018 Sb., o charakteristice bonitovaných půdně ekologických jednotek a postupu pro jejich vedení a aktualizaci

Zákon č. 20/1987 Sb. České národní rady o státní památkové péči

Zákon č. 114/1992 Sb., České národní rady o ochraně přírody a krajiny

Zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon)

Zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon)

Zákon 334/1992 Sb. České národní rady o ochraně zemědělského půdního fondu

8.3 Internetové zdroje

Centrální evidence vodních toků – CEVT [online], Ministerstvo zemědělství [cit. 2019-04-10].

Dostupné z: <http://eagri.cz/public/web/mze/voda/aplikace/cevt.html>

Česká geologická služba [online], Resort životního prostředí [cit. 2019-04-10]. Dostupné z:

<http://www.geology.cz/extranet/mapy/mapy-online/mapove-aplikace>

Český úřad zeměměřický a katastrální – ČÚZK [online], Státní správa zeměměřictví a katastru

[cit. 2019-04-10]. Dostupné z: <https://www.cuzk.cz/>

Digitální báze vodohospodářských dat [online], Výzkumný ústav vodohospodářský

T. G. Masaryka [cit. 2019-04-10]. Dostupné z: <http://www.dibavod.cz/>

eKatalog BPEJ [online], Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy [cit. 2019-04-10].

Dostupné z: <https://bpej.vumop.cz/>

Geoportál Ředitelství silnic a dálnic ČR – ŘSD ČR [online], Ředitelství silnic a dálnic ČR [cit.

2019-04-10]. Dostupné z: <https://geoportal.rsd.cz/web>

Geoportál SOWAC GIS [online], Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy [cit. 2019-04-

10]. Dostupné z: <https://geoportal.vumop.cz/>

Hydroekologický informační systém VÚV TGM [online], Výzkumný ústav vodohospodářský

T. G. Masaryka [cit. 2019-04-10]. Dostupné z: <https://heis.vuv.cz/>

Obec Olešník [online], Oficiální stránky obce Olešník [cit. 2019-04-10]. Dostupné z:

<https://www.olesnik.cz/>

Veřejný registr půdy – LPIS [online], Ministerstvo zemědělství [cit. 2019-04-10]. Dostupné z:

<http://eagri.cz/public/app/lpisext/lpis/verejny2/plpis/>

9. SEZNAM OBRÁZKŮ A TABULEK

9.1 Seznam obrázků

Obr. 1 Znak a vlajka obce Olešník.....	29
Obr. 2 Mapa administrativního členění.....	30
Obr. 3 Mapa klimatické oblasti.....	39
Obr. 4 Mapa hydrologie	43
Obr. 5 Mapa geologických poměrů.....	44
Obr. 6 Mapa radonového rizika	45
Obr. 7 Mapa BPEJ	53
Obr. 8 Mapa landuse zájmového území.....	55
Obr. 9 Hygiena životního prostředí.....	60
Obr. 10 Odkaliště podle katastrů obcí.....	61
Obr. 11 Mapa zastavitelných území.....	63
Obr. 12 Dopravní systém v řešeném území	73
Obr. 13 Míra erozního ohrožení orné půdy v řešeném území	74
Obr. 14 Míra erozního ohrožení orné půdy v jednotlivých třídách v řešeném území	75
Obr. 15 Mapa odtokových drah v řešeném území	75
Obr. 16 Ohroženost půdních bloků	78
Obr. 17 Olešnický potok	79
Obr. 18 Olešnický potok před vléváním Velického potoku.....	80
Obr. 19 Velický potok.....	80
Obr. 20 Munický potok.....	81
Obr. 21 Potok Rachačka.....	82
Obr. 22 Rybník Rojdánek	84
Obr. 23 Rybník Nové jámy	85
Obr. 24 Rybník Staré jámy	85
Obr. 25 Dolní velický rybník	86
Obr. 26 Dolní velický rybník	86
Obr. 27 Rybník Prchlík	87
Obr. 28 Rybník Šnekl.....	87
Obr. 29 Dolní chlumecký rybník	88
Obr. 30 Prostřední chlumecký rybník	88
Obr. 31 Horní chlumecký rybník	88

Obr. 32 Horní velický rybník	89
Obr. 33 Prostřední velický rybník	89
Obr. 34 Dolní velický rybník	89
Obr. 35 Letecké snímky odkališť	90
Obr. 36 Odvodněné plochy v zájmovém území	91
Obr. 37 Mapa ÚSES v zájmovém území	102

9.2 Seznam tabulek

Tab. 1 Rozdělení oblasti dle LDF	32
Tab. 2 Rozdělení oblasti dle MVJ	32
Tab. 3 Klimatická charakteristika oblasti	37
Tab. 4 Roční rozdělení srážek	38
Tab. 5 Roční rozdělení teplot	38
Tab. 6 Průměrná četnost směru větru v roce	38
Tab. 7 Hydrologické povodí IV. řádu v řešeném území	40
Tab. 8 Přehled vodních toků a drobných vodních toků v katastrálním území	41
Tab. 9 Geomorfologická charakteristika	46
Tab. 10 Přehled HPJ a jejich charakteristika	48
Tab. 11 Přehled BPEJ	52
Tab. 12 Navržený osevni postup v zájmovém území	57
Tab. 13 Přehled místních komunikací	65
Tab. 14 Posouzení účelových komunikací	71
Tab. 15 Výpočet odnosu půdy vodní erozí	77
Tab. 16 Výčet lokálních biocenter v řešeném území	97
Tab. 17 Výčet lokálních biokoridorů v řešeném území	101

10. PŘÍLOHY

Příloha 1: Fotodokumentace cestní sítě

<p>II/105</p> A long, straight asphalt road stretching into the distance, flanked by tall, thin trees. A blue and white road sign is visible on the right side.	<p>III/1221</p> A gravel road curving to the right, bordered by green grass. In the background, there are buildings and trees under a clear sky.
<p>III/10579</p> A gravel road curving to the right, bordered by green grass. In the background, there are buildings and trees under a clear sky.	<p>III/12225</p> A gravel road curving to the right, bordered by green grass and a concrete wall. In the background, there are trees and a clear sky.
<p>MK1</p> A gravel road curving to the right, bordered by green grass and a concrete wall. In the background, there are trees and a clear sky.	<p>MK2</p> A gravel road curving to the right, bordered by green grass and a concrete wall. In the background, there are trees and a clear sky.

MK3

MK4

PC1

PC2

PC3

PC4

PC5

PC6

PC7

PC8

PC9

PC10

PC11

PC12

PC13

PC14

PC15

PC16

PC17

PC18

PC19

PC20

PC21

PC22

PC23

PC24

PC25

PC26

PC27

PC28

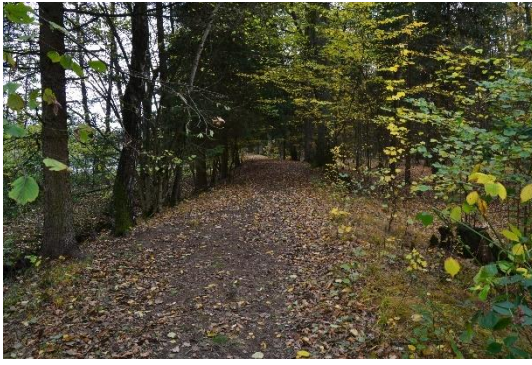
PC29

PC30

PC31

PC32

PC33

PC34

PC35

PC36

PC37

PC38

PC39

PC40

PC41

PC42

PC43

PC44

PC45

PC46

(foto: Petra Trnková)

Příloha 2: Letecké snímky odkališť

(foto: DIAMO, s.p.)

Závazný posudek – výstavba KIII – východní pole

(16)

JIHOČESKÝ KRAJSKÝ NÁRODNÍ VÝBOR V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
KRAJSKÝ HYGIENIK
ČESKÉ BUDĚJOVICE, SCHNEIDEROVA UL. PSČ 37071 - TELEFON 6241-5

Zn. j.: 4528/212/77-255/Ju/P1

V Čes. Budějovicích 31.10.1977

PHI odporučí avšak vždy tuto značku jednat!

Chemické úpravný uranového průmyslu, k.p.

M y d l o v a r y

Věc: Výstavba odkaliště III. (východní pole u Olešníka) pro zá-
vod CHÚ MAPE v Mydlovarech - úvodní projekt.

Příloha: 1 (paré č.2)

R o z h o d n u t í .

K investici jsem se vyjadřovala ve stadiu projektového úkolu závazným posudkem čj. 1924/215.4/76/102/Ju/Ha z 5.5.1976.

V průběhu zpracování úvodního projektu nedoznala investice zásadních změn.

Projekt navrhuje k potlačení očekávaných hygienických závad postřik pláží v letním období odpadní vodou z vratného potrubí, vrácení průsakových vod zpět do kaliště a kontrolní systém včetně periodického měření ve vrtech.

Splaškové vody z provozního objektu navrhuje svést do příkopu srážkových vod z extravilánu.

Zásobování pitnou vodou má být zajištěno přípojkou z veřejného vodovodu obce Olešník.

Textová část obsahuje údaj o rozsahu pásma hygienické ochrany dle mého předchozího rozhodnutí, ve 3. výkresové části však není zakresleno. Předpokládá se výsadba topolů a borovic v šíři 30 m a délce 200 m ve zúžené části ochranného pásma na straně k bytové zástavbě obce Olešník.

Na základě pravomoci dané mi § 75 odst.2b. zák.č.20/1966 Sb. vydávám podle § 4 téhož zákona k výše uvedené věci tento

z á v a z n ý p o s u d e k :

Z hygienického hlediska s realizací předloženého úvodního projektu souhlasím za těchto podmínek:

1. Budou doplněny požadavky shora citovaného závazného po-

sudku k PŮ.

2. Pásmo hygienické ochrany kaliště bude zakresleno do map a dáno k dispozici příslušným orgánům.
3. Pro hygienicky závažné části provozu budou zpracovány provozní řády nejpozději před zahájením provozu.
4. Bude navržena postupná rekultivace stávajících odkališť.
5. Dorešeno neškodné odkanalizování splaškových vod z provozního objektu v souladu s vlád. nař.č.25/75 Sb. a podán mi o tom průkaz.

O d ů v o d n ě n í :

Požadavky sledují potlačení negativních vlivů na životní prostředí v souladu s platnými předpisy a hygienickými zásadami.

Proti tomuto rozhodnutí můžete se odvolat do 15 dnů po doručení k hlavnímu hygienikovi ČSR podáním u krajského hygienika.

MUDr. Milena Petránková
krajský hygienik

(zdroj: DIAMO, s.p.)

Kaplička Panny Marie (Olešník)

Kaple v Nové Vsi

Kaple sv. Rozálie (Rachačky)

Kaple sv. Václava (Chlumec)

(foto: Petra Trnková)

Vrch Výštica

Pohled od Olešníku směrem k Zahájí

(foto: Petra Trnková)

Pohled od Olešníku směrem na Nákří

(foto: Petra Trnková)

Pohled od Olešníku směrem k Chlumci

Pohled od Olešníku směrem na Novou Ves

(foto: Petra Trnková)